XXIV. évfolyam, 17. szám Ára: 1,80 Ft 1968. április 25.

Ludas Matyi

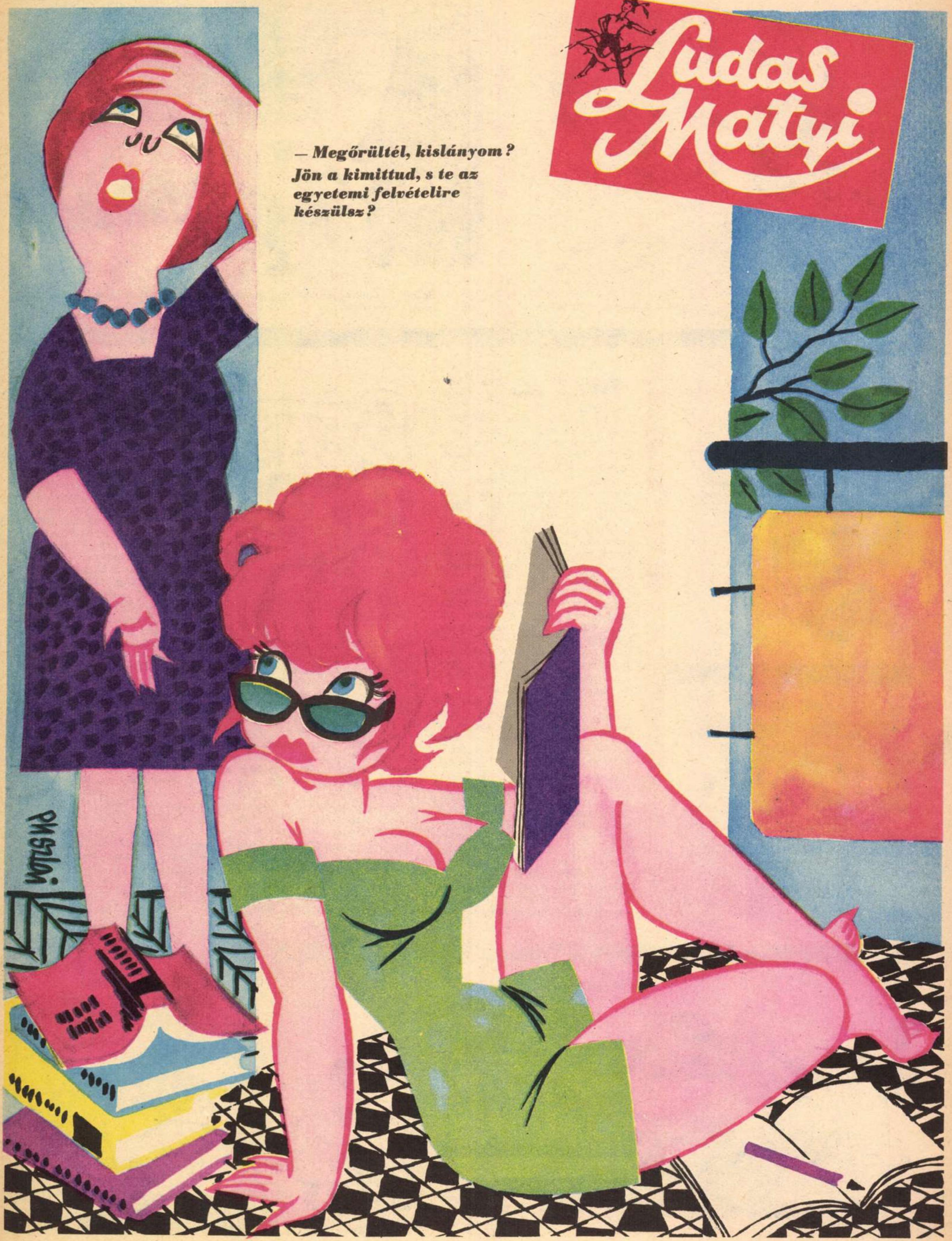

– *Megőrültél, kislányom? Jön a kimittud, s te az egyetemi felvételire készülsz?*

NŐI DOLGOK

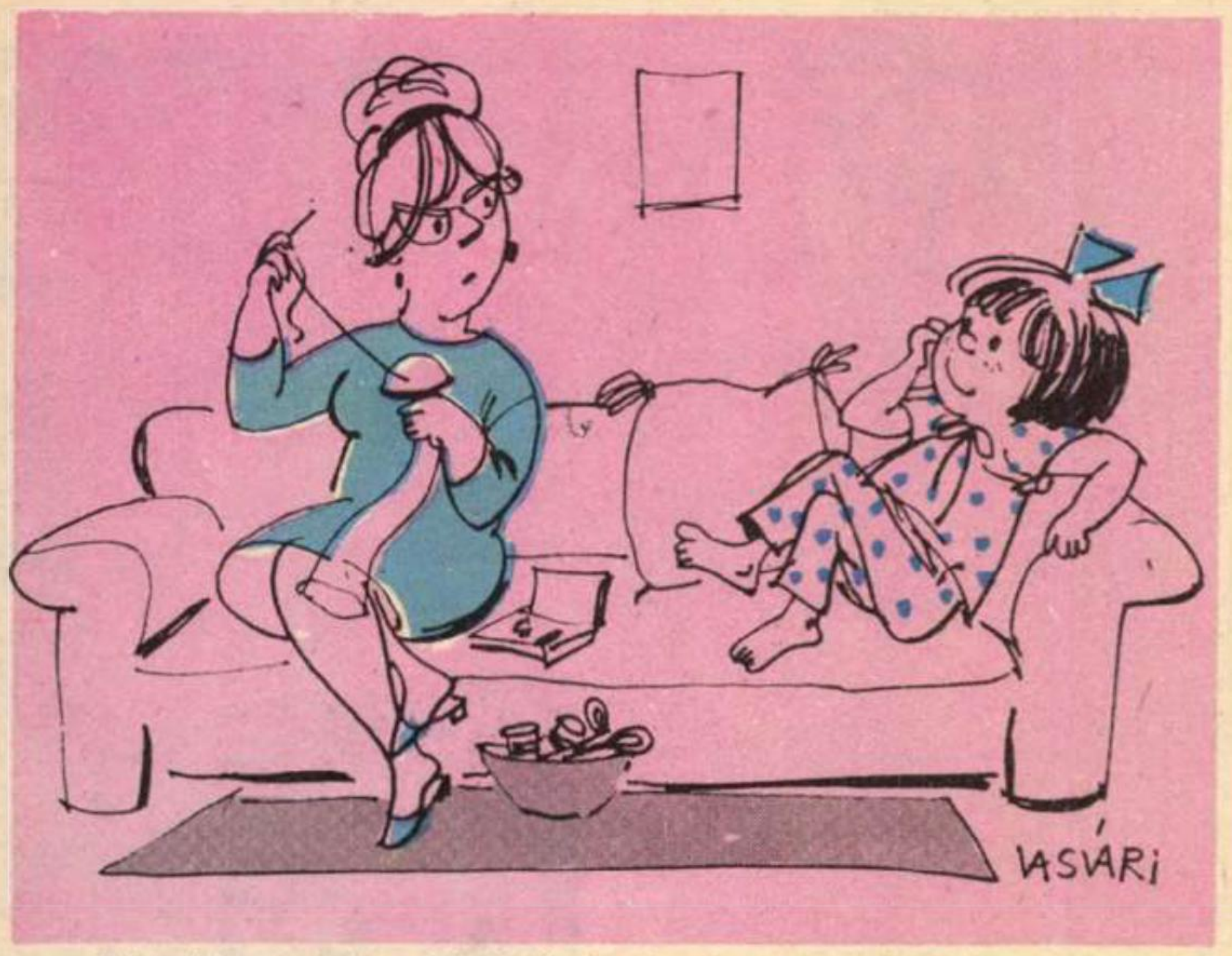

– Mondd, anyu, ha felnövök, én is olyan naiv leszek, mint te?

LAKODALMI GOND

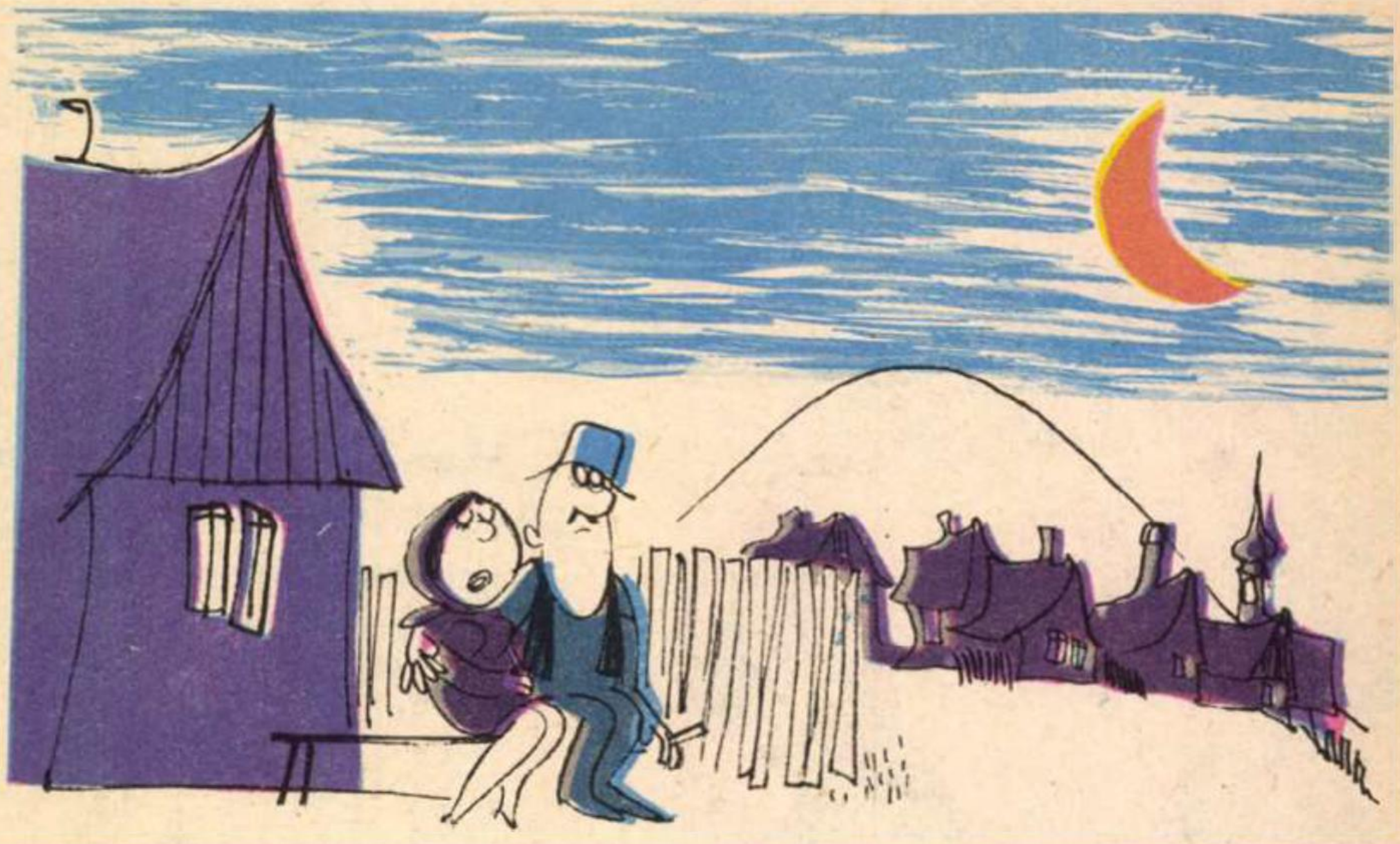

– Sosem leszünk egymásé, Jani, nyolcvan vendéget kell hívnunk, és még csak huszonnégyre van pénz...

KORKÜLÖNBSÉG

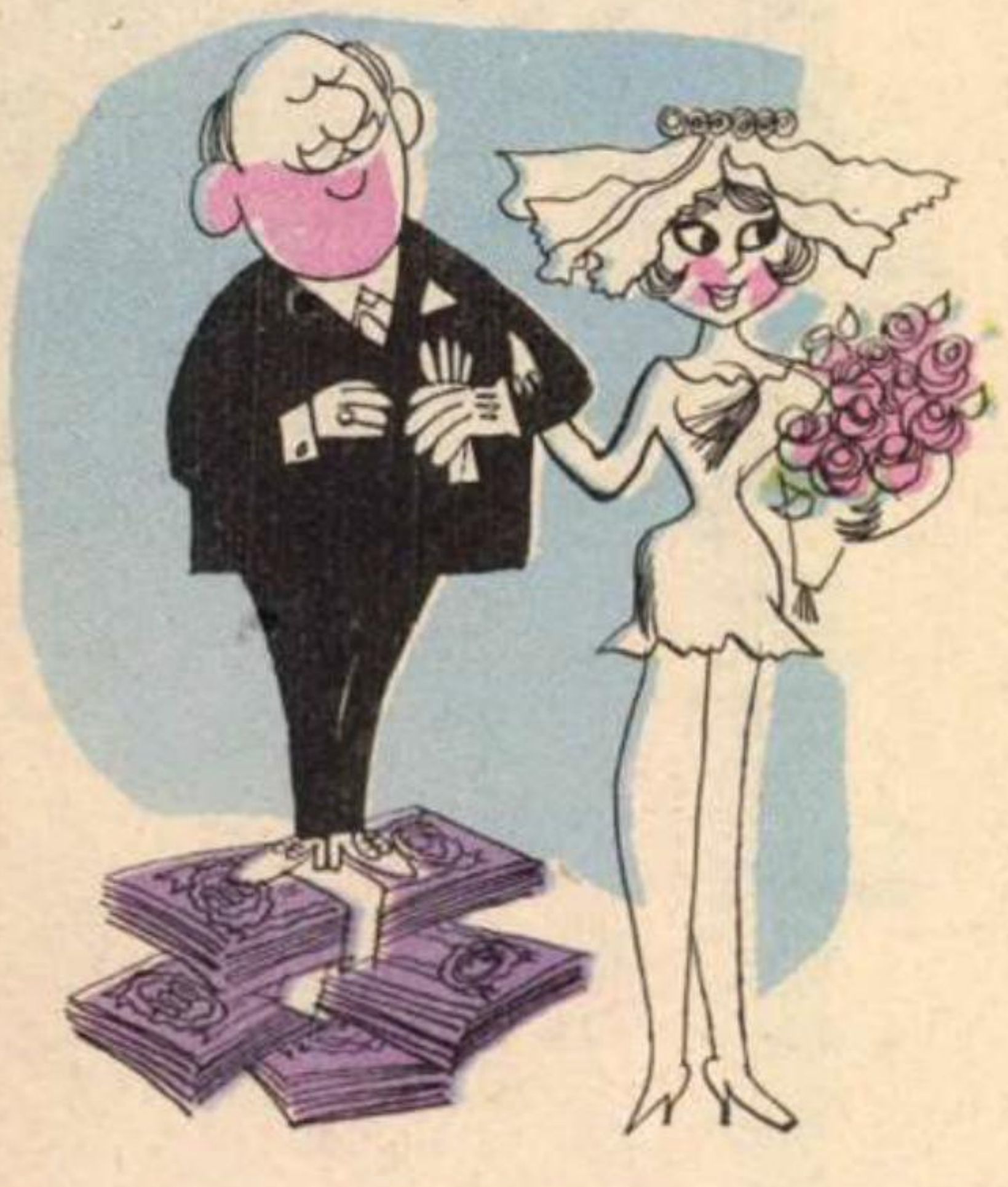

A REND KEZDETE

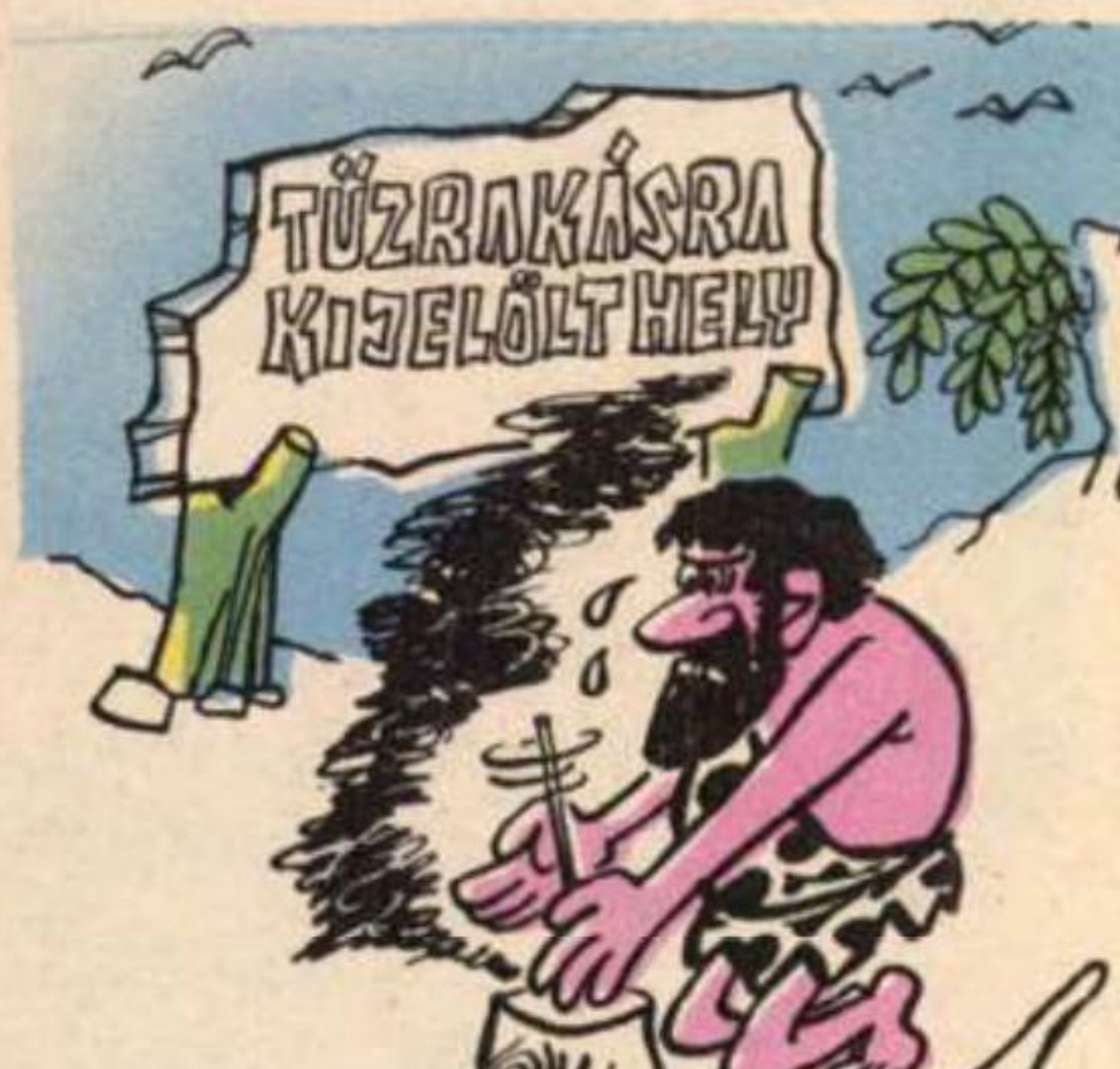

Mit sem tud ennek a szónak elemi erejű sodrásáról, aki szolgai módon csak lefordítja, s azt hiszi, hogy a „beat" nem más, mint üt, ütöget, ver, meg efféle. Ez is, az is, de roppant szélesen kibontakoztatva, képletesen, átvitt értelemben. A beat a tizenévesek zenei, irodalmi, művészeti, társadalmi és világnézeti mozgalma. A beat-világon belül fiatalok fiataloknak öltözködnek, írnak, táncolnak és főleg énekelnek. Elvadult felnőtteknek, értetlen öregeknek nincs helyük itt. Olyan világot átfogó házibuli ez, amelynek idejére a felnőttek jobban teszik, ha elmennek hazulról. Ez persze csak akkor oldható meg véglegesen, ha az űrutazás tömegesítése lehetővé teszi, hogy a túlkorosak egy-egy másik égitesten várják ki a fiatalok szórakozását.

És ha a „beat" szó szerinti jelentésénél maradunk, hát igen, a fiatalok ütik-verik a gitárt, az álszemérmet, az üres udvariaskodást, az érzelgősséget. Nem hajlandók a fésülködés, a fogmosás és a rossz lelkiismeretre valló túlzott mosakodás rabigájában görnyedni. Hajlandók ugyan tisztelni a kort, de csak a fiatalkort. A felnőttek — jobb, ha hallgatnak! Hogy mi mindent műveltek az elmúlt évezredek alatt, arról valóban jobb hallgatni, s jobban tennék a történelemtanárok is, ha nem firtatnák ezeket a kínos kérdéseket. A legfogyatékosabb történelmi tudással is követni lehet a felnőttek meggondolatlanságait, s nem csoda, ha a legtöbb fiatal ösztönszerűen irtózik a történelem tanulásától, a matematikával együtt, hiszen azt is az eléggé el nem ítélhető felnőttek alkották meg. Mindez poros, elavult, túlhaladott. A beat viszont valami újat jelent, a fiatalok társadalmát, amelyben üde lendülettel egymás között egymásnak egymással beszélik, éneklik, táncolják meg a fiatalokat érintő sorskérdéseket.

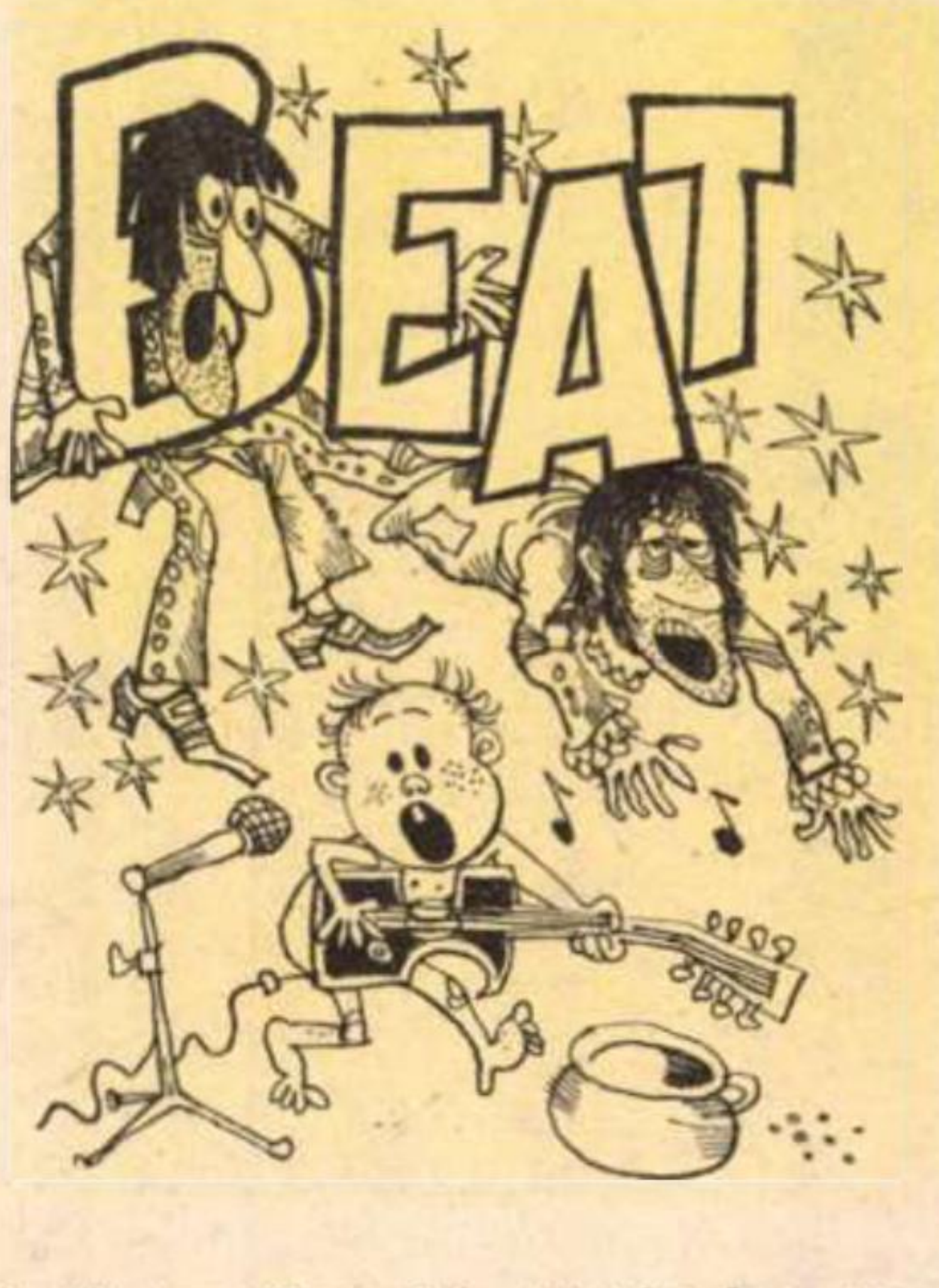

Megfigyelhető különben, hogy a beat-művészet határa egyre lejjebb száll. Valamikor a 16 éves Paul Anka csodagyereknek számított, ma viszont ha valaki 16 éves korára sem tudott kiugrani, jobb, ha még idejében más szakma után néz, s átadja a helyét a fiataloknak, akik ott dörömbölnek a világhír kapuján.

A napokban alkalmam volt egy ifjú beat-énekest hallgatni. Nagy élmény volt, mondhatom! Az illető kézzel, lábbal verte az ütemet, változó rendhagyó módon, izgalmas rendszertelenséggel, széttörve a maradi ritmus kerekeit. Hangja az a beat-üvöltés volt, amellyel Little Richardtól kezdve a Rolling Stones-ig ősi erővel ismertette meg a korhadt világot számos fiatal. Lenyűgözve hallgattam az ifjú művészt. Nem a szöveg alig kivehető szó szerinti értelme volt a fontos, hanem a szelleme, a vád a rozoga világ ellen. Benne volt a fiatalok kiszolgáltatottsága, de egyben hatalma is, a felnőttek látszaturalma és behódolása. Kiáltás volt minden ellen, ami a történelem szemétdombjára való, s amit rá akarnak kényszeríteni azokra, akik minden előítélet és unott megszokás nélkül szeretnék kiépíteni a maguk világát. Megdöbbentő és diadalmas sodrású beat-előadás volt, alkalmas arra, hogy a felnőtteket mélységesen felkavarja.

Az érdekes számnak, mely egy pólyából áradt, csak a refrénjét tudtam kivenni. Így hangzott:

„Oá... oá...!"

Feleki László

NAGY EMBER VOLT...

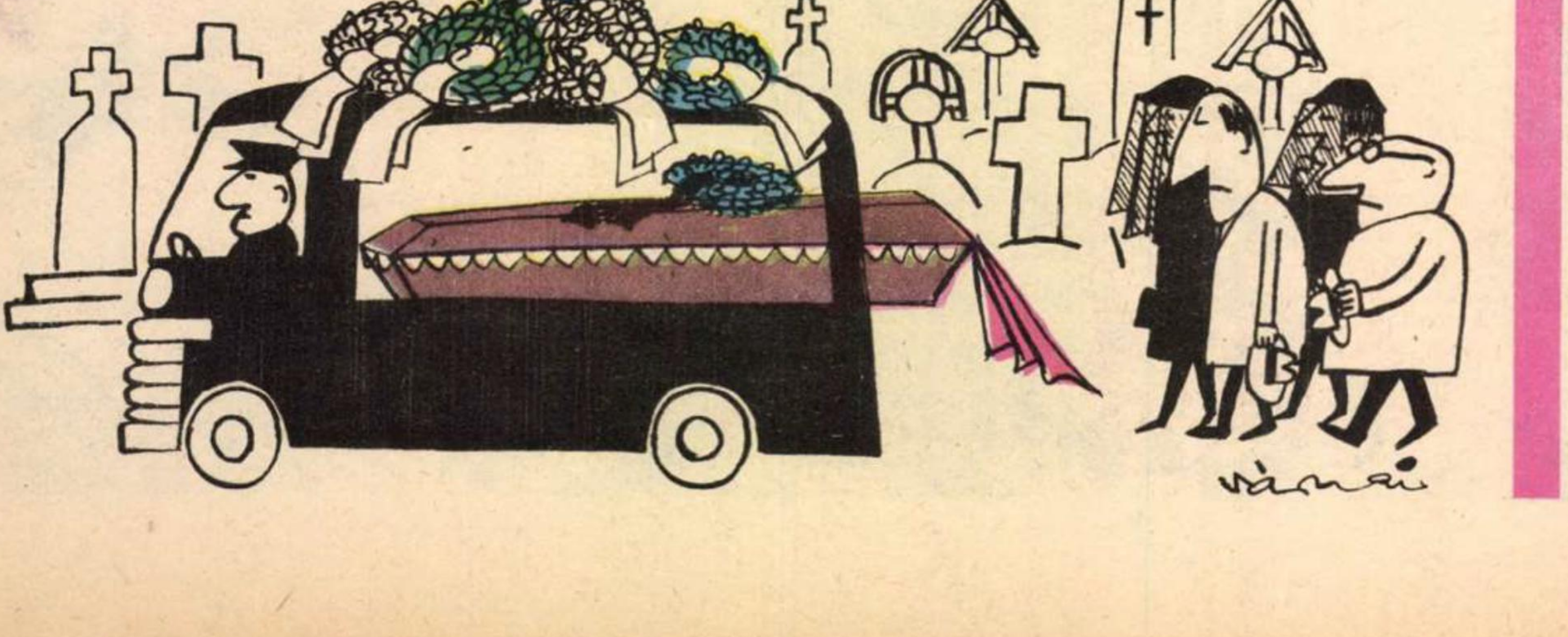

A SZEMELLENZŐ

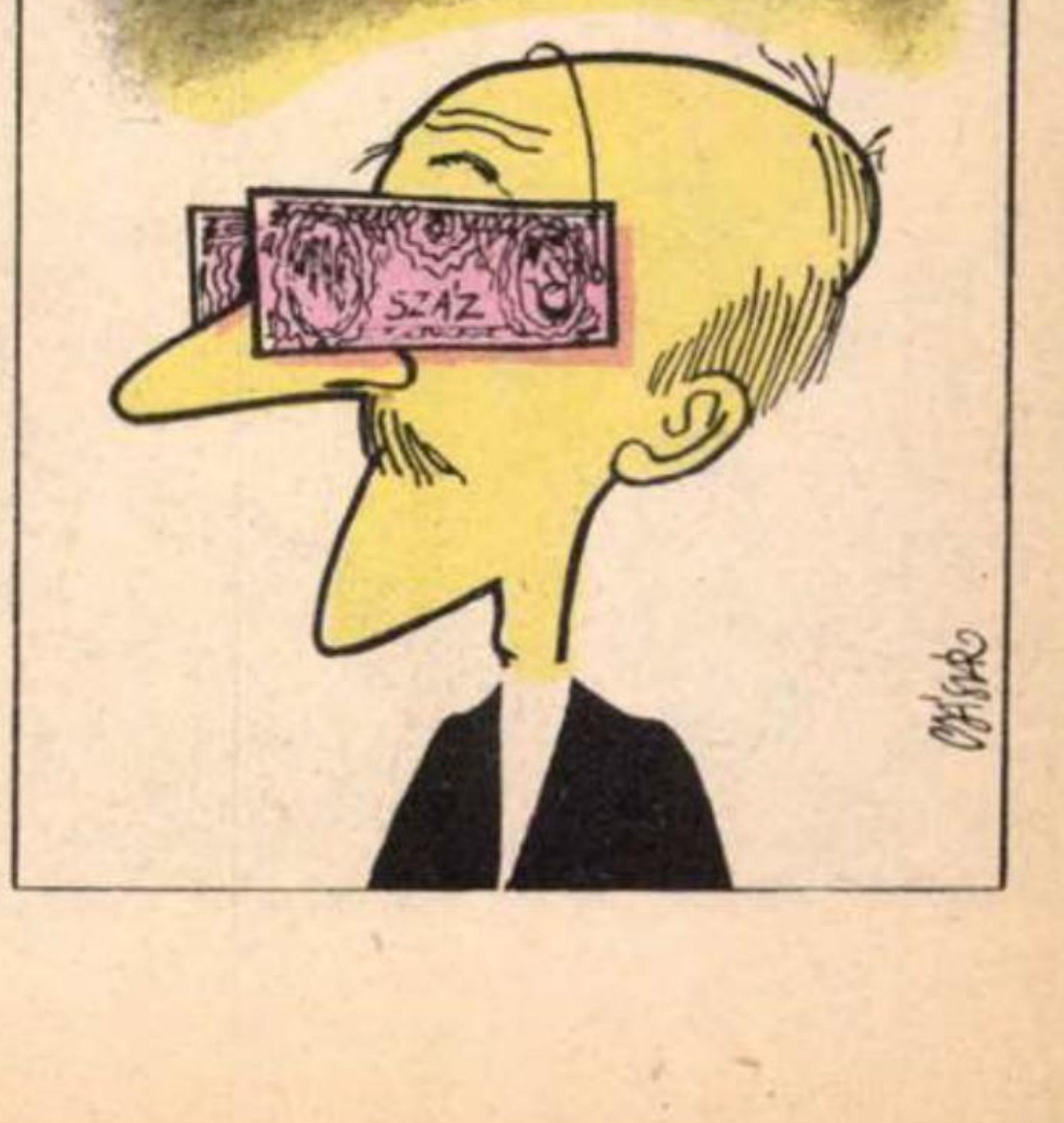

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

REDŐNY ÉS GARANCIA

Volt egy kitűnő, évek óta használt, saját költségemen javított redőnyöm. Egy napon megjelent az IKV és egyszerűen leszereltette. Hiába volt minden érvelésem és tiltakozásom, kijelentették: nekik a ház öszszes redőnyeit ki kell cserélni, mit számít az, ha jó, ha rossz, az utasítást végre kell hajtani. És aztán megkaptam az új redőnyt, ami szebb volt a réginél, az tagadhatatlan, csak hát éppen nem működött. Elmentem reklamálni. Hát igen, mondották, ezzel a fával valóban sok baj van, sok a panasz, de nem tesz semmit, a redőnyös garanciát vállalt. Az lehet, hogy vállalt, csak éppen nem tartotta be, egyetlen egyszer se jött ki, hogy megjavítsa. Ellenben eleinte (most már az is megszűnt) hetente meglátogatott az IKV embere és biztatott, hogy majd a redőnyös is megjelenik. Végül is jóindulatúan azt javasolta, javíttassam ki saját költségemen, hiszen, amint látom, úgysem jön a redőnyös, de nem sok értelmét látja, mert ez a fa akkor is el fog görbülni.

De akkor mire volt jó az egész csere?

Rákos Edit
Bp. V. Bástya u. 10.

SEGÍTSÉG!

Császár Tamás rajza

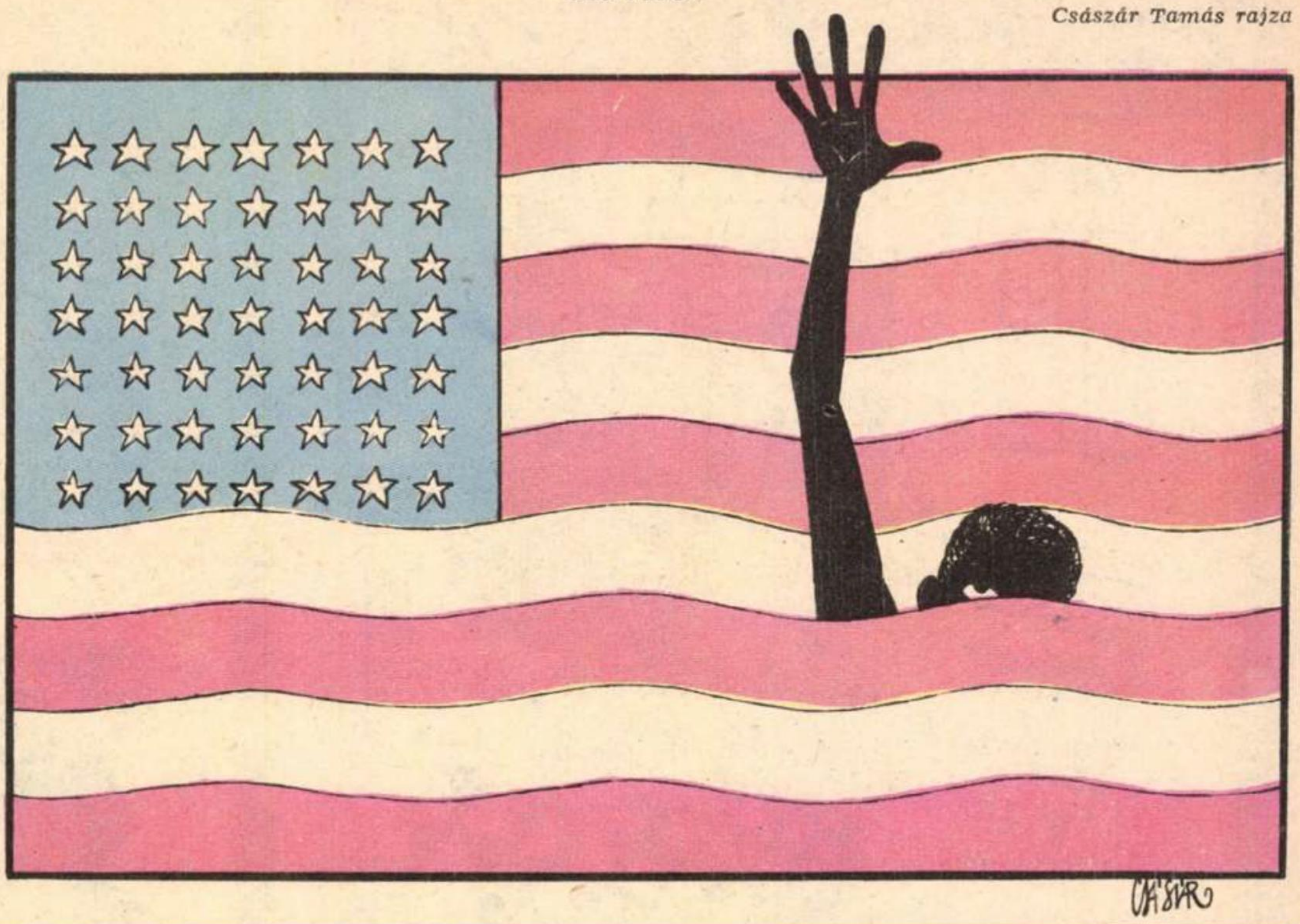

Egy és más...

①

Már vagy ötven lépésnyiről látom, hogy a keskeny járdán, melyen utam célja felé haladok, egy férfi áll, s a kezében feszülő póráz, másik végén egy hatalmas kutya, mégpedig boxer, ez a csupa-izom, szüntelenül vicsorgó fenevad-féleség.

A kutya — akárcsak az ember — kiszámíthatatlan jószág. Olykor teljesen közönyös, máskor a farkát csóválja, mégis belekap a nadrágod szárába, megint máskor a fogát csattogtatja, de barátságosan odadörgölődzik a lábadhoz. A fal és a kutya között vagy két arasznyi hely van, ott fogok elhaladni méltóságteljesen, ügyet sem vetve az útonálló ebre — így döntök, s kimért léptekkel haladok tovább.

Amikor a kutya mellé érek, a póráz még jobban megfeszül, nyújtózik az állat is; ha rosszkedve van éppen, belémköthet. De semmi vész, mert amikor orrával a ballonom széléhez ér, keményen rákiált a gazdája:

— Pfúj!

A boxer azonnal a farát fordítja felém, s békésen továbbléphetek. Hálával gondolok gazdájára. Vannak még udvarias emberek.

②

Olvasom a Magyar Nemzetet, s erre a címre esik a tekintetem:

MAGYARORSZÁG
TÍZMILLIÓ LAKOSÁT
HÚSZEZER ORVOS
GYÓGYÍTJA

Szent Habakuk! — rémülök meg — szép hazámban mindenki beteg? De nem, semmi baj. A világ egészségügyi helyzetéről szóló cikk kapta ezt az ijesztő címet.

③

Gyárfás Miklós kötetbe gyűjtött vígjátékairól közöl bírálatot az Új Írás legutóbbi száma. Bírálatának második bekezdését a kritikus így kezdi:

„A kötet címe vígjátékokat ígér és Gyárfás meghátrálásának rovására írható, hogy végül nem is ad többet."

Milyen alapon lehet megkorholni azt, aki azt adja, amit ígér? Miért meghátrálás az, ha valaki teljesíti a vállalását? Ezt régebben helytállásnak nevezték. Érdekes, hogy milyen gyorsan változik némely szó jelentése.

④

Korán reggel hallgatom a rádiót. Azt mondja: „Ismertetjük a budapesti színházak műsorát." S aztán felsorolja, hogy mit játszik az Operaház, az Erkel-színház, a Kamara Varieté és a Bábszínház. Slussz, kész. Ejnyecsak — töprengek — mi történt a többi színházzal? Bezárták? Földrengés pusztította el vagy ABC áruházakká alakították őket?

Másnap izgatottan tájékozódom, s kiderül, hogy a rádió csak azoknak a színházaknak a műsorát ismerteti, akik ezért hirdetési díjat fizetnek.

Abban a legkevésbé sem vagyok bizonyos, hogy helyesen teszi-e az állam rádiója, ha az állam színházaitól a műsorismertetés fejében pénzt kér. De abban bizonyos vagyok, hogy ez esetben így kell mondania: „Ismertetjük egy-két színház műsorát." Vagy: „Ismertetjük a fizető színházak műsorát."

⑤

A hivatalban, ahol ügyes-bajos dolgomat intézik, szükségesnek mutatkozik személyi adataim felvétele. E művelet végrehajtásának céljából egy fiatal és csinos leányhoz utasítanak. Tupírozott szőke haj, szép lila ajak, szemhéja zölddel és ezüsttel festve: ha szmokingban volnék, felkérném a nyitócsárdásra. Feljegyzi panaszom tárgyát, lakásom címét és telefonom számát, aztán a nevemet kérdi. Amikor megmondom, felnéz:

— Hol van az elvtárs munkahelye?

Szabatosan válaszolok:

— Hírlapkiadó Vállalat, Blaha Lujza tér 3.

Erre zavartan mosolyog és azt mondja:

— Akkor nem... Tudniillik olyan ismerős volt a neve...

(tabi)

BOLDOG ÜGYFÉL

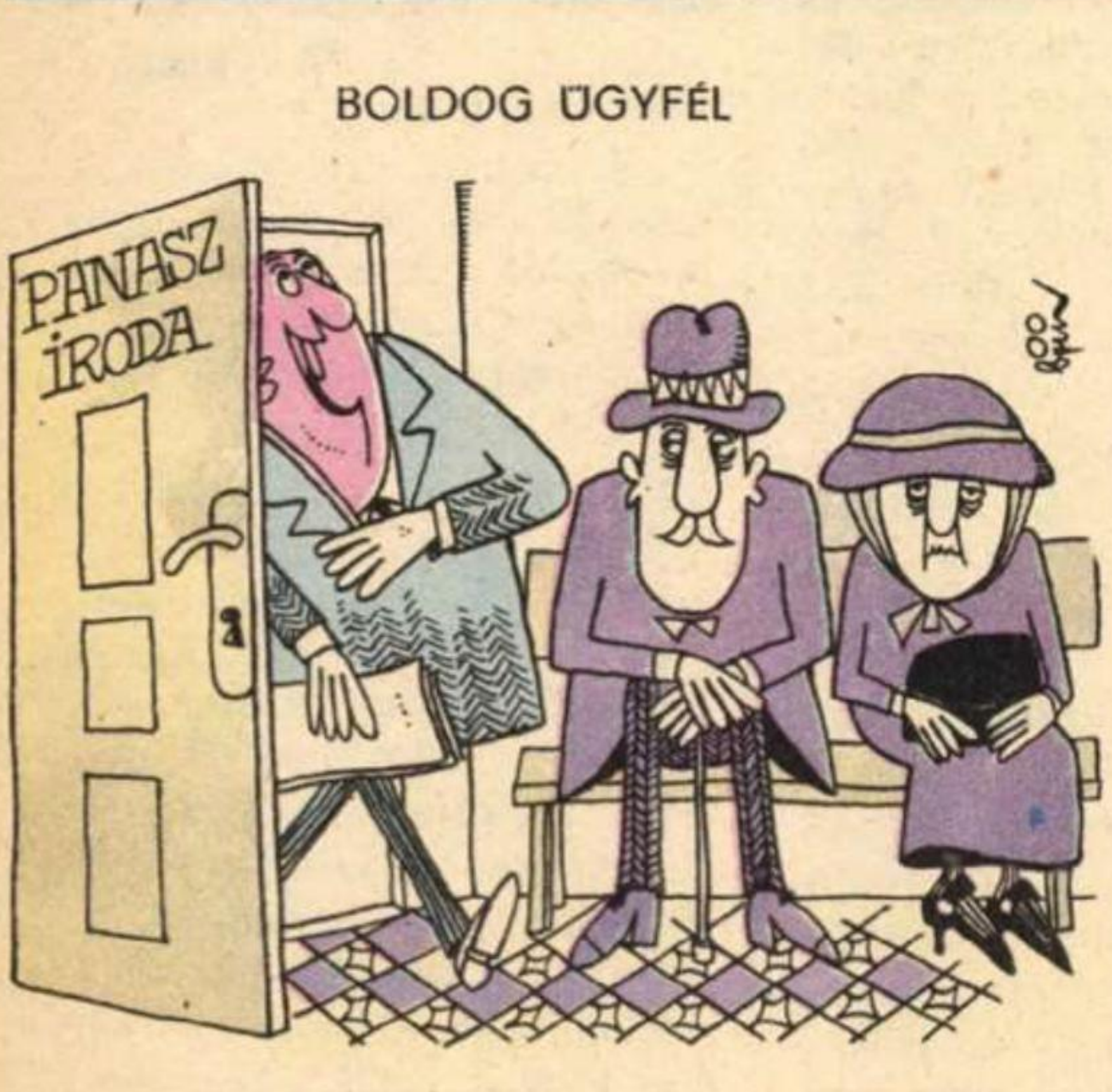

– Végre istenigazában kipanaszkodhattam magamat...

A NAGY PÁRVIADAL

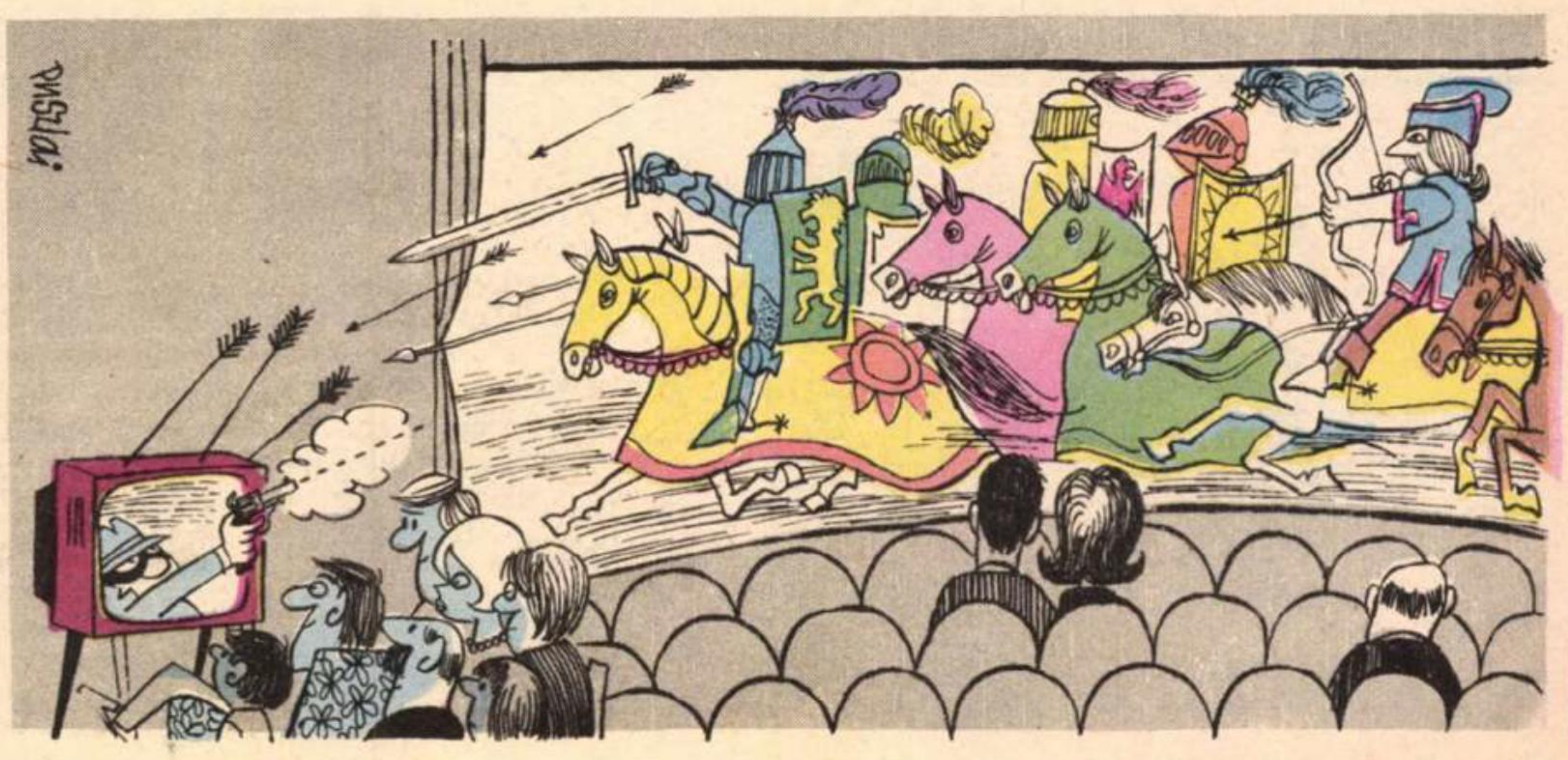

ELŐKÉSZÜLET AZ IDEGENFORGALOMRA

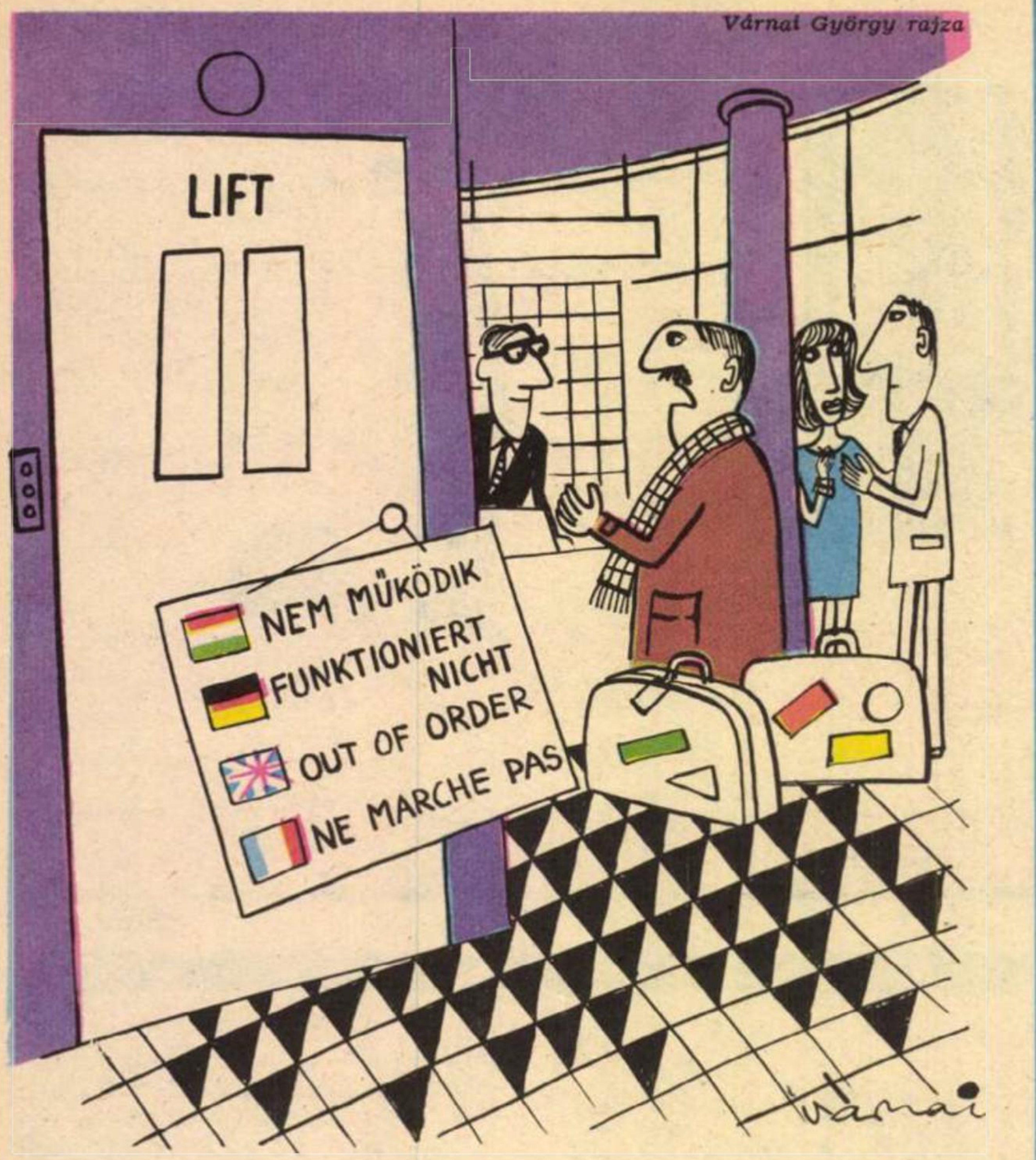

Várnai György rajza

VALAHOL AZ USA-BAN

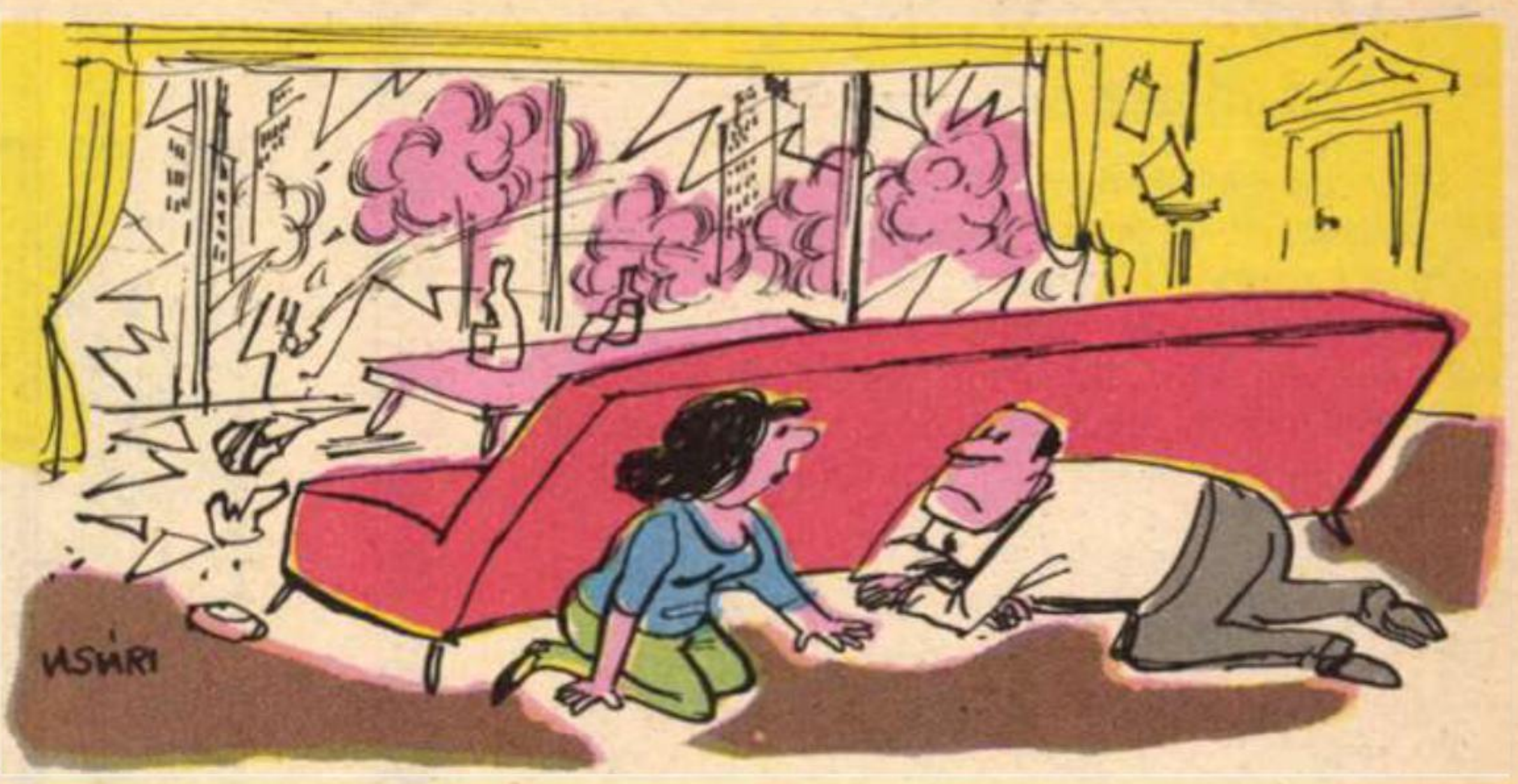

– Írjunk Joenak Vietnamba, hogy ne aggódjon értünk...

PÁLYAVÁLASZTÁS

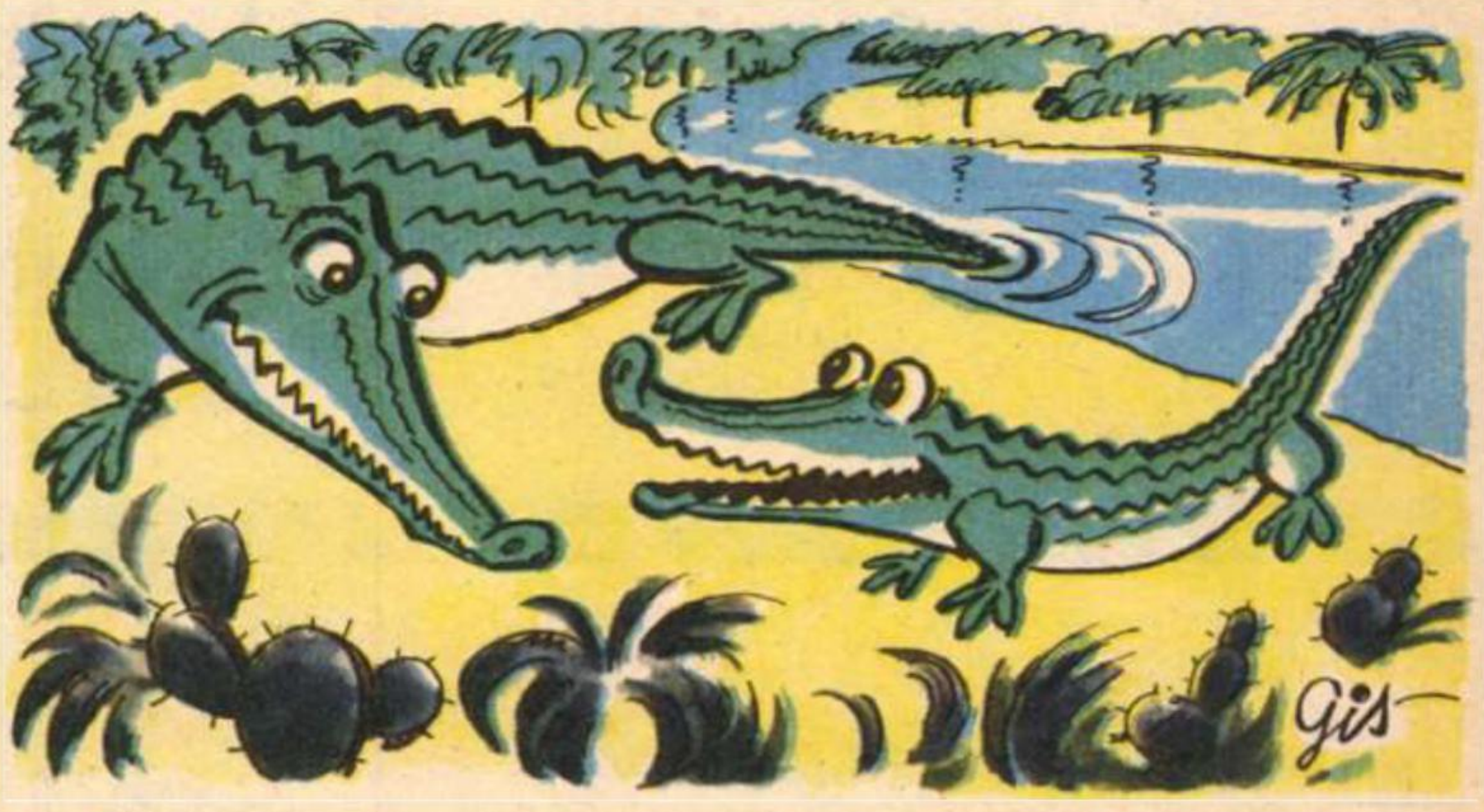

– Én pénztárca leszek, mama, mert akkor mindig lesz pénzem...

INDOK

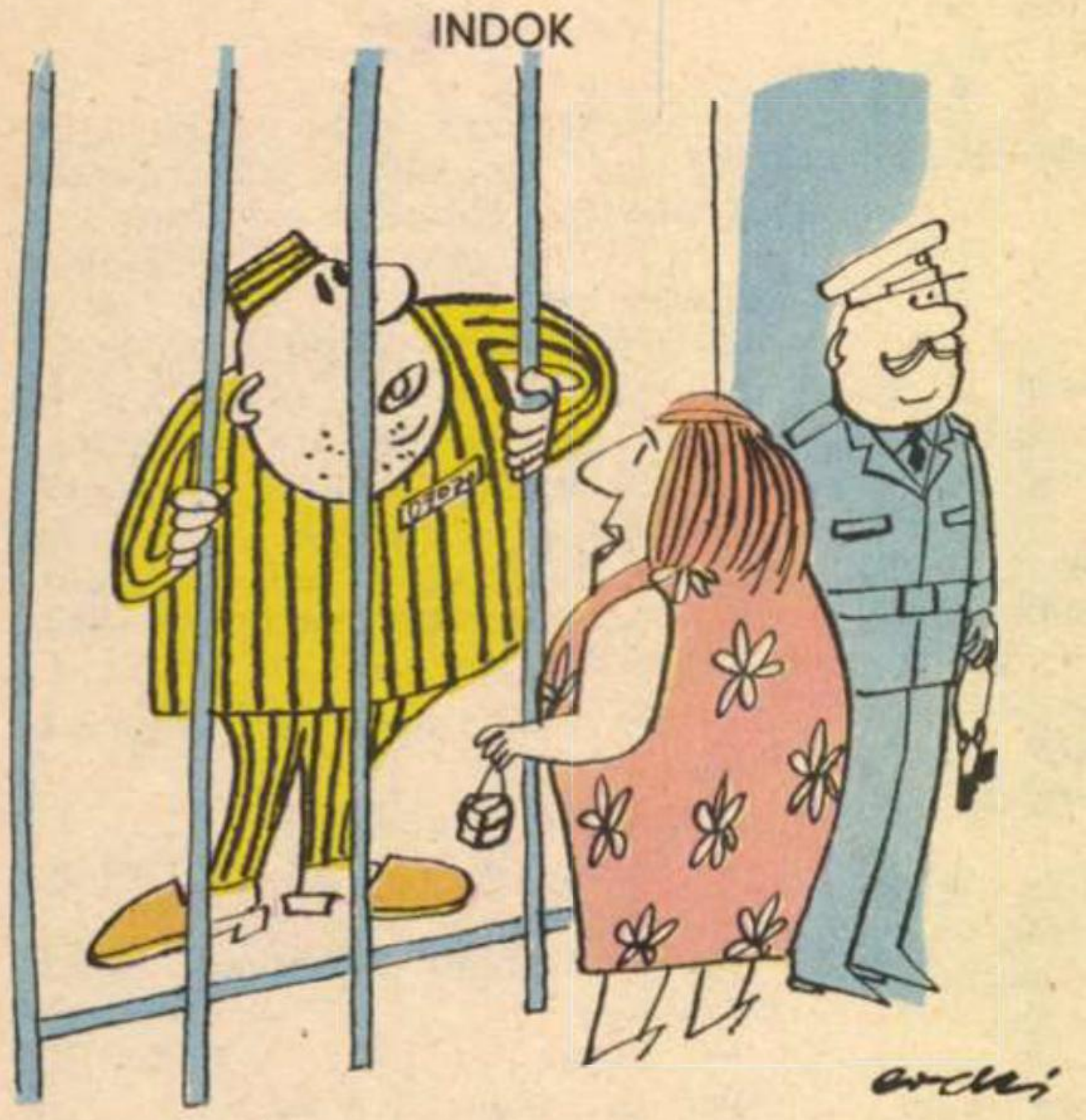

– A pszichológus szerint gyermekkori vágy él bennem a járóka iránt...

SZAKMABELI

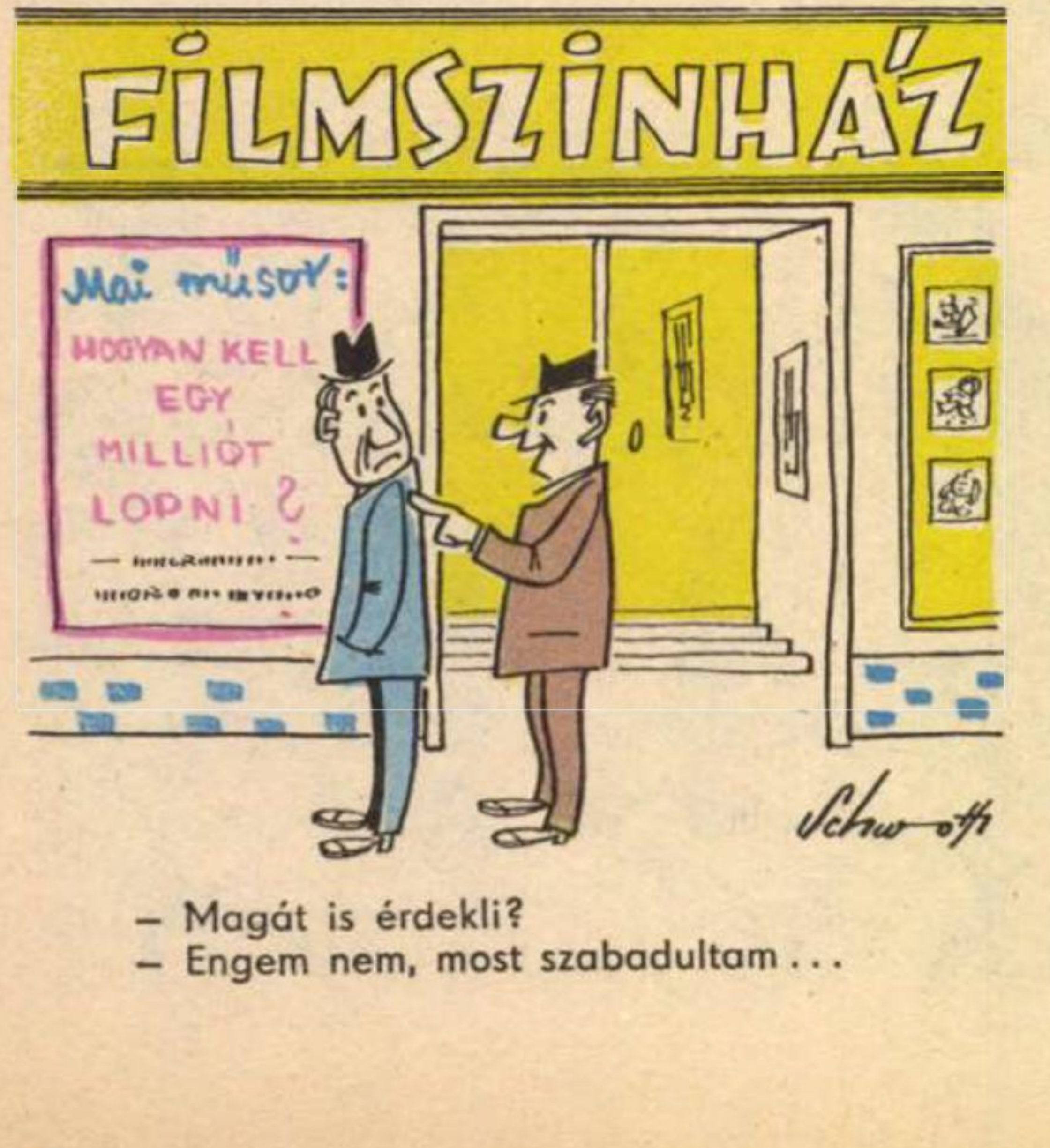

– Magát is érdekli?
– Engem nem, most szabadultam...

Már serdülő ifjú koromban arra vágytam, hogy sohase legyen ünneplő ruhám. Önző szándék vezetett: úgy gondoltam, ha valamikor én is elérem, hogy hétköznapi öltönyeim alkalmasak lesznek ünnepi viseletre is, akkor ez számomra a bőséget és a gondtalanságot fogja jelenteni.

Erre a gyerekes ábrándra gondoltam, amikor hírét vettem, hogy létrehozták a Kiváló Áruk Fórumát, a KÁF-ot. Ha a KÁF arra illetékes zsűrije úgy dönt, hogy valamely áru kiváló minőségű, akkor jogosult a KÁF védjegy viselésére. Ma már ott tartunk, hogy a jónéhány tízezer árufélességből, amely nálunk forgalomba kerül, 61, azaz hatvanegy árucikk kiváló minőségűnek számít és megvan az a kivételes joga, hogy a KÁF emblémát használja. Nem vagyok türelmetlen, kezdetnek ezzel a hatvanegy árucikkel is beérem, tudom, hogy folyt. köv. Nekem azonban erről mégiscsak az én ünneplő ruhám jutott az eszembe, és azt kérdezem: mi lesz a többi árucikkel? Mikor lesz nálunk minden áru kiváló minőségű — KÁF nélkül is? Csak úgy magától, csupán azon egyszerű okból, hogy mindenki a maga munkahelyén kiváló munkát végez?

De én a Kiváló Áruk Fórumát és ötletét még így is jó kezdeményezésnek tartom. Ezért javasolom az illetékeseknek, hogy a kiváló áruk kiváló forgalomba hozatalának érdekében, a belkereskedelem egész hálózatára, ideértve a vendéglátóipart is, hozzák létre a Kiváló Eladók Fórumát, a KEF-et. Tudom, hogy az eladók többsége már most is érdemes erre a kitüntető címre. Ezért minden olyan elárusítónak (felszolgálónak!) már eleve megadnám a KEF emblémát, aki nem vét az eladókra (felszolgálókra!) kötelező udvariasság írott és íratlan szabályai ellen. Ehhez persze egy KEF kódexet kellene megszerkeszteni, amely nem azt tartalmazná, hogy mit kell tennie a derék, a szorgalmas, az előzékeny, a szakmáját értő kiváló eladónak (felszolgálónak!). Ezt mindenkinek tudnia kell kódex nélkül is. Én ebben a kódexben azt foglalnám össze, hogy mit nem szabad művelnie ahhoz, hogy a Kiváló Eladók Fóruma (KEF) védjegyet kiérdemelje. Például:

Nem szabad azt mondania, hogy *„Sajnos, csak ez az egyféle van, kérem,"* noha van még többféle is, de azért fel kellene nyúlnia a legfelső polcra.

Azt sem szabad mondania, hogy ha netán a vevő a vásárláshoz a segítségét kéri, hogy *„Tanácsot nem adok, ott van az áru, válassza ki a saját rizikójára"*.

Azt se mondhatja, hogy *„Csak kétszáz forintos van, de olcsóbb nincs"*, mert megsérti a vevőt, hogy „nem néz ki" belőle ennyi pénzt.

Ne éppen akkor mesélje el a kartársainak, hogy *„Maca tegnap szakított a fiújával, óriási botrány volt"*, amikor a vevő a pult másik oldalán kiszolgálásra vár.

És ne mondja azt sem, hogy *„Nem az én asztalom, nem az én pultom, nem az én érdekem, és ilyen fizetésért még így is túlstrapálom magam"*.

További példák helyett, a témához illusztrációként idézem G. K.-né budapesti olvasónk levelét:

„A minap a KÖZÉRT-ben egy darabka kenyeret kértem az eladótól. Már nyúlt is érte, hogy ide adja, de előbb még gondosan megvakarta a fejét. Nem álltam meg, hogy rá ne szóljak: miért vakarja a fejét kiszolgálás közben?

— Mert viszket — hangzott a lakonikus, de kétségtelenül logikus válasz, amely rögtön a torkomra fagyasztotta a szót. Elvettem a kenyeret és elódalogtam. Még örültem is, hogy csak a feje viszketett éppen."

Hát ilyen eladók ne kapják meg a KEF jelvényt!

Földes György

TALPONÁLLÓK ALKONYA

A Váci utcai Koccintó
és hat talponálló Békésben
– mint olvasom – kis vendéglővé
alakul át csendben, békésen.

A talponállók megszűnnek lassan
s engem elképeszt az a jóság
s gyengédség, amit tanúsít
az ivók iránt a hatóság.

Leültetik őket. (Nem sitibe!)
Szegények – mily lesújtó látvány! –
talpon isznak s krákognak méla bűzben
szorongva egymás hegyin-hátán.

Humánus, jó intézkedés ez,
mert ugye – nem nehéz elhinni –
kényelmesebb nem talpon állva,
hanem feneken ülve inni?

„Fenékenülő" lesz a talponálló?
A töprengés itt mit se használ.
Tény, hogy asztal mellett búsongva
lábba a szesz is lassabban száll.

Ülve lomhábban moccan a virtus,
csattan a pofon, pöccen a fricska
és a zsebből is nehezebben
pattan ki a konyhakés, bicska.

De bár ülve is kockázatos inni
s olykor egész gyászos az ivászat ára,
igyunk mégis a szörnyű talponállók
küszöbön álló alkonyára!

Vér Andor

BÜSZKESÉG

Endrődi István rajza

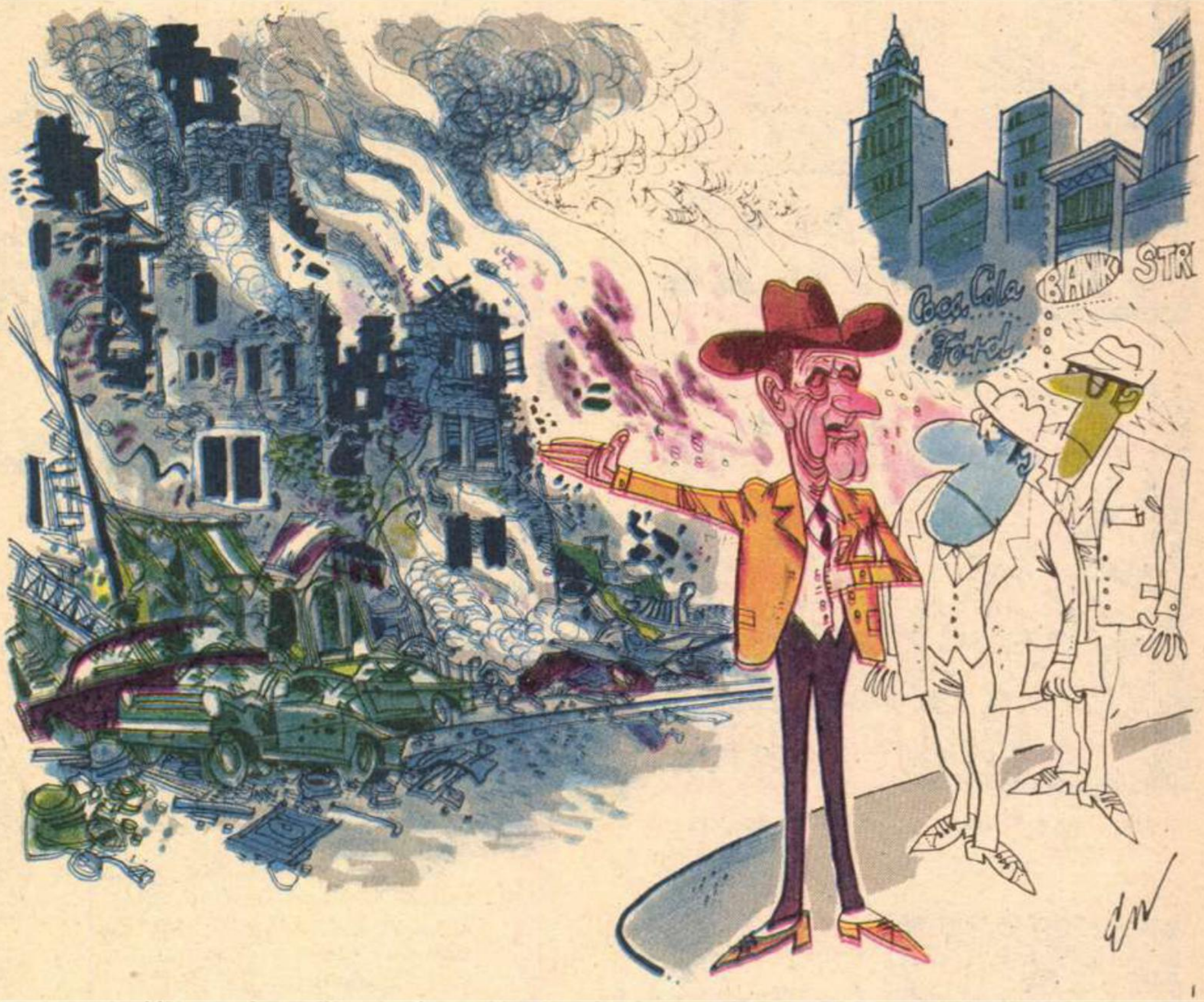

– Uraim, elmondhatom, hogy lángbetűkkel írtam be a nevemet Amerika történelmének lapjaira!...

KELLEMETLEN ÜGYFÉL

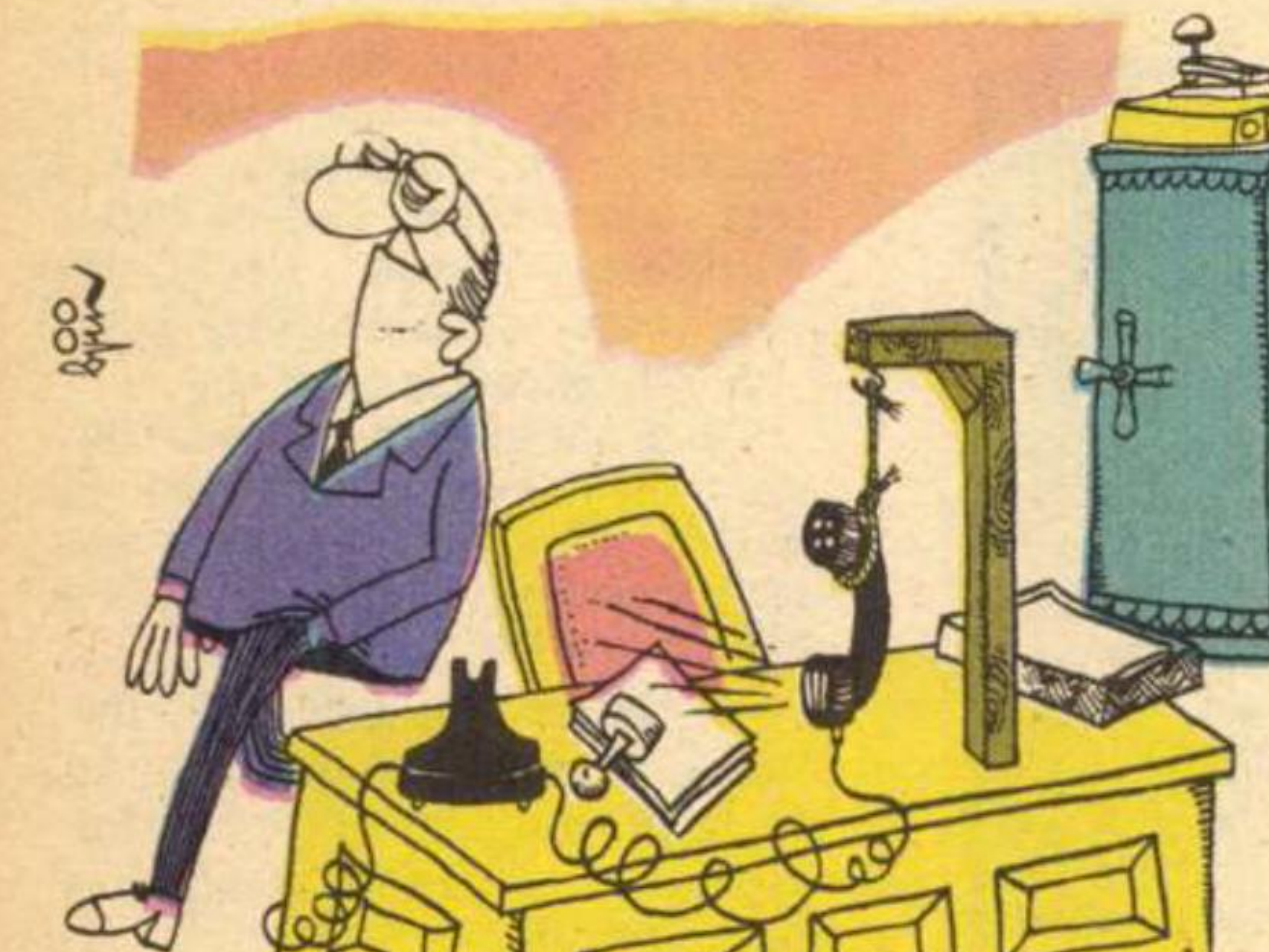

KÉSZÜLŐDÉS A VÁLOGATOTTRA

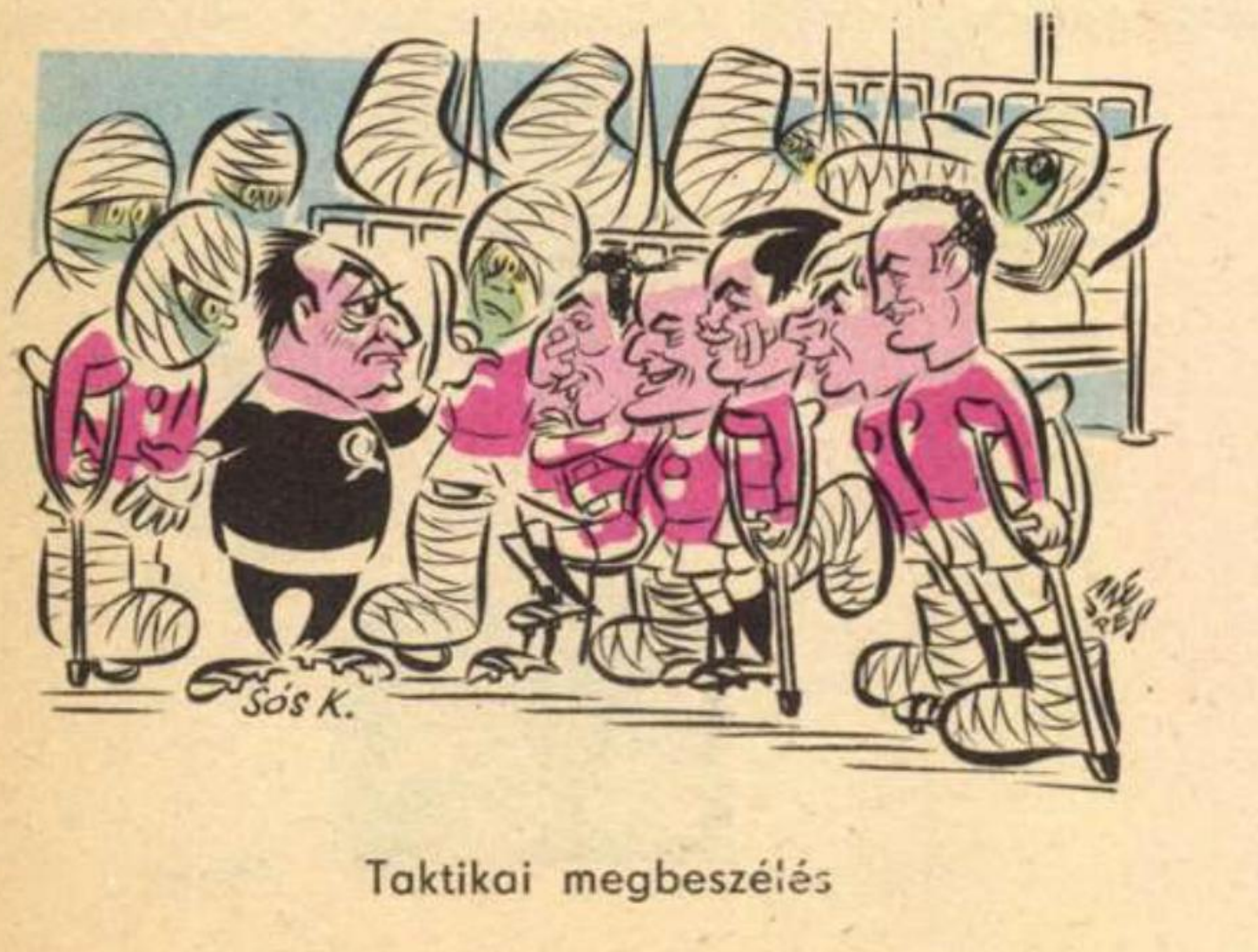

Taktikai megbeszélés

KÁLMÁN JENŐ:

nem tudok magyarul

Az ember sohasem lehet tisztában a saját édes anyanyelvével. Teszem, az ember belép novellával a kezében egy szerkesztőségbe és tisztelettel várja, míg a helyettes-szerkesztő szóbaáll vele. A szerkesztő úrnak azonban más dolga van, éppen felkapja a házitelefont és ilyeneket mond bele:

— Nézze, Kremeczky, a Bethlent jól meg kell durschuszolni ... A Rózsahegyinek adjon nagyobb fejet és Karinthy úrnak küldjön okvetlen kefét!

A novellista szédülten támolyog ki a szerkesztőségből. Érzi, hogy itt valami nincs rendben, mert ha elfogadja is, hogy a rejtélyes Kremeczky, akivel a szerkesztő úr az imént beszélt, kefét küld Karinthynak, hogy csinálhat a Rózsahegyinek nagyobb fejet?

— Nem tudok magyarul, — sóhajtotta keserűen és útját egy filmcég felé veszi. A novellistának van tudniillik egy kitűnő filmötlete is, gondolja, hogy ott majd útbaigazítják. Éppen akkor toppan be a direktor szobájába, amikor egy úr búcsúzik tőle és visszaszól:

— Szóval, direktorkám, állapodjunk meg abban, hogy a Mellékutcát eltolom, de csak én egyedül.

A szcenáriumíró homlokát kiveri a verejték. Micsoda szegényes trükkök vannak ehhez képest az ő darabjában. Itt van egy ember, aki egyedül el akar tolni egy mellékutcát. Kisompolyog az utcára és elhatározza, hogy egy darabig nem ír filmdrámát.

Beül egy kávéházba. A másik asztalnál ismerősöket pillant meg. Jónevű fényképészek ülnek ott.

— A kveccsöléssel készen vagyok, — mondja az egyik.

Nem, ezt nem lehet kibírni. Bánatában bemegy az egyik színházba, ahol éppen házifőpróbát tartanak. Megáll a sötét nézőtéren és figyel. A játék szabályszerűen folyik, egyszerre csak felharsan egy dühös hang, valahonnét a zenekar tájékáról:

— Világosító! Kérek egy kopfot a művésznőre! Ne ibolyát! Narancsot!

— Mi ez? Színház, virágüzlet, vagy déligyümölcskereskedés? — kiált fel kétségbeesetten a novellista és elrohan.

És csak odahaza jön rá, hogy csak az utcán beszélnek az emberek az anyanyelvükön, a saját mesterségükben halandzsáznak.

(1934)

Kálmán Jenővel kedves és tehetséges pályatársunk távozott el az élők sorából; 82 évet élt s már sok éve nem dolgozott. Vidám regényeire, szellemes verseire és karcolataira az idősebb korosztályok még jól emlékeznek.

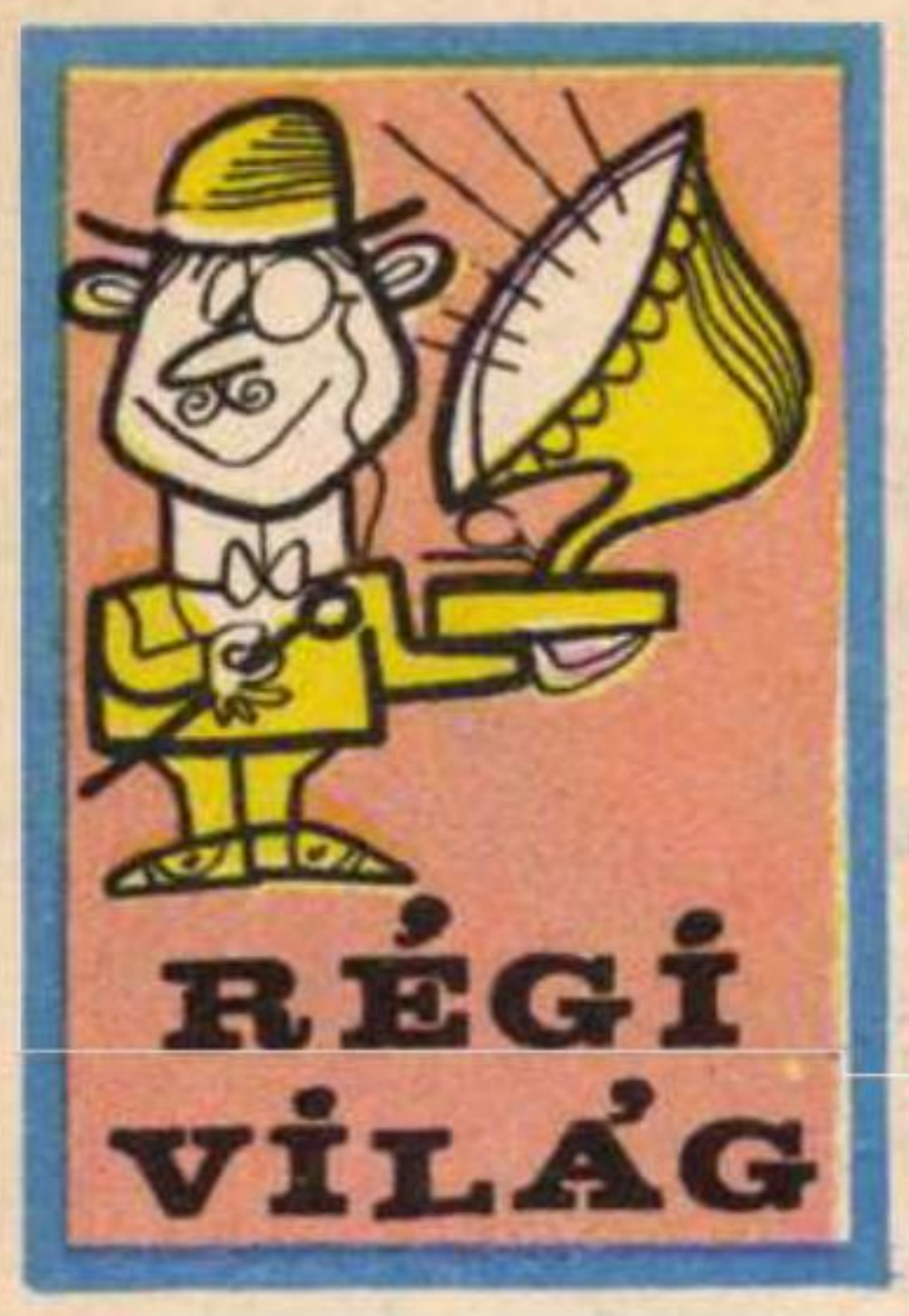

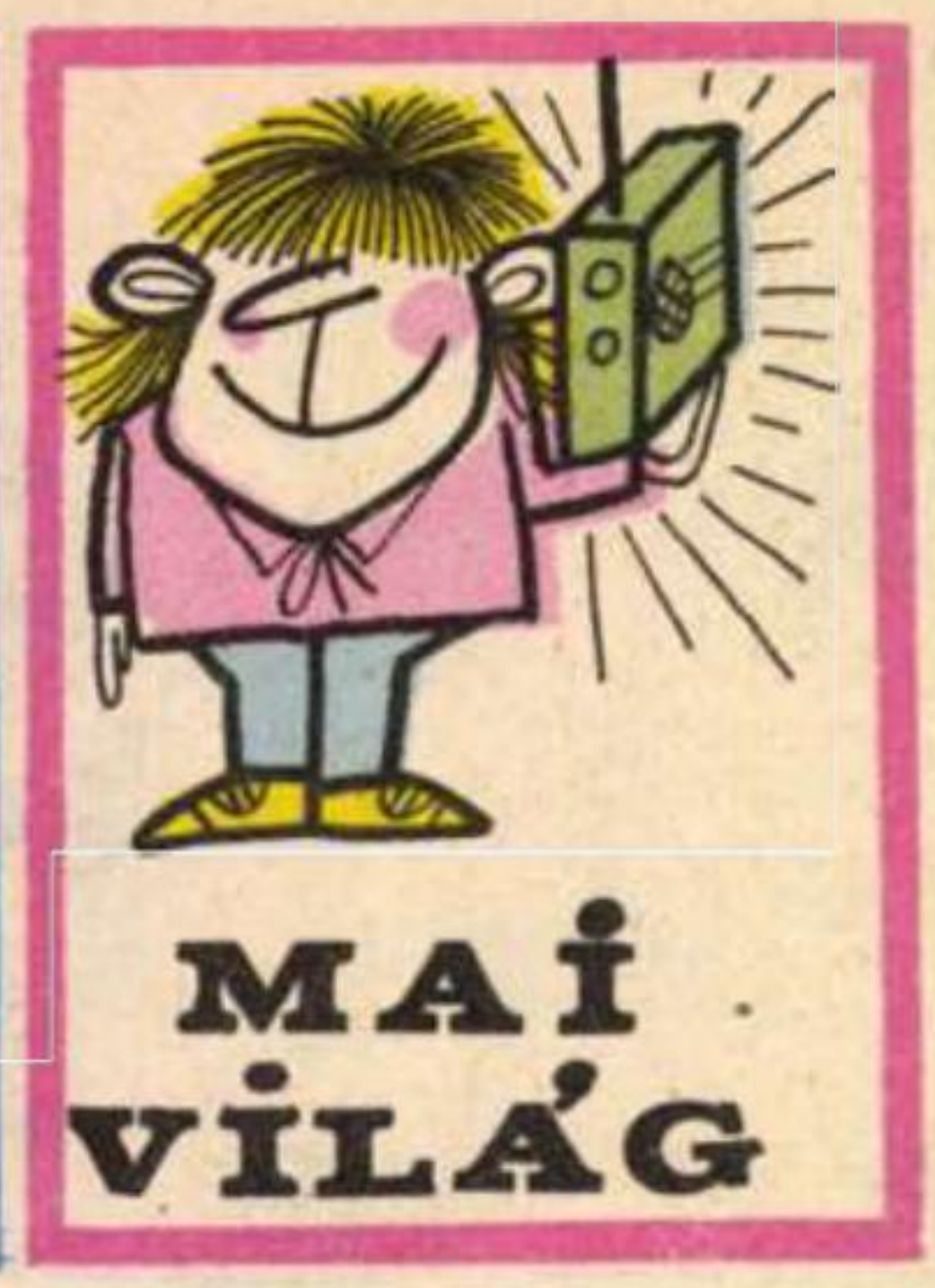

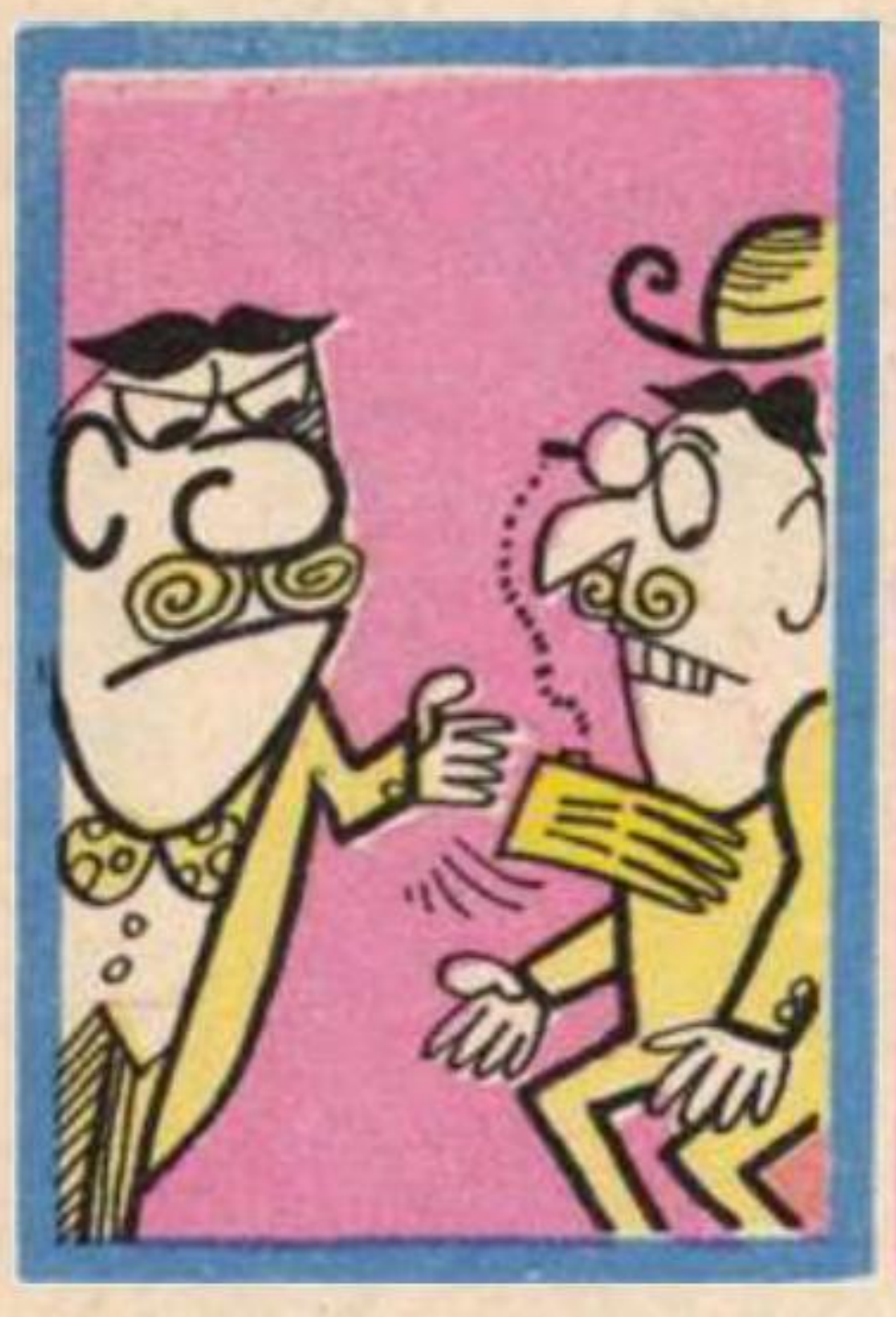

Odadobta a kesztyűt

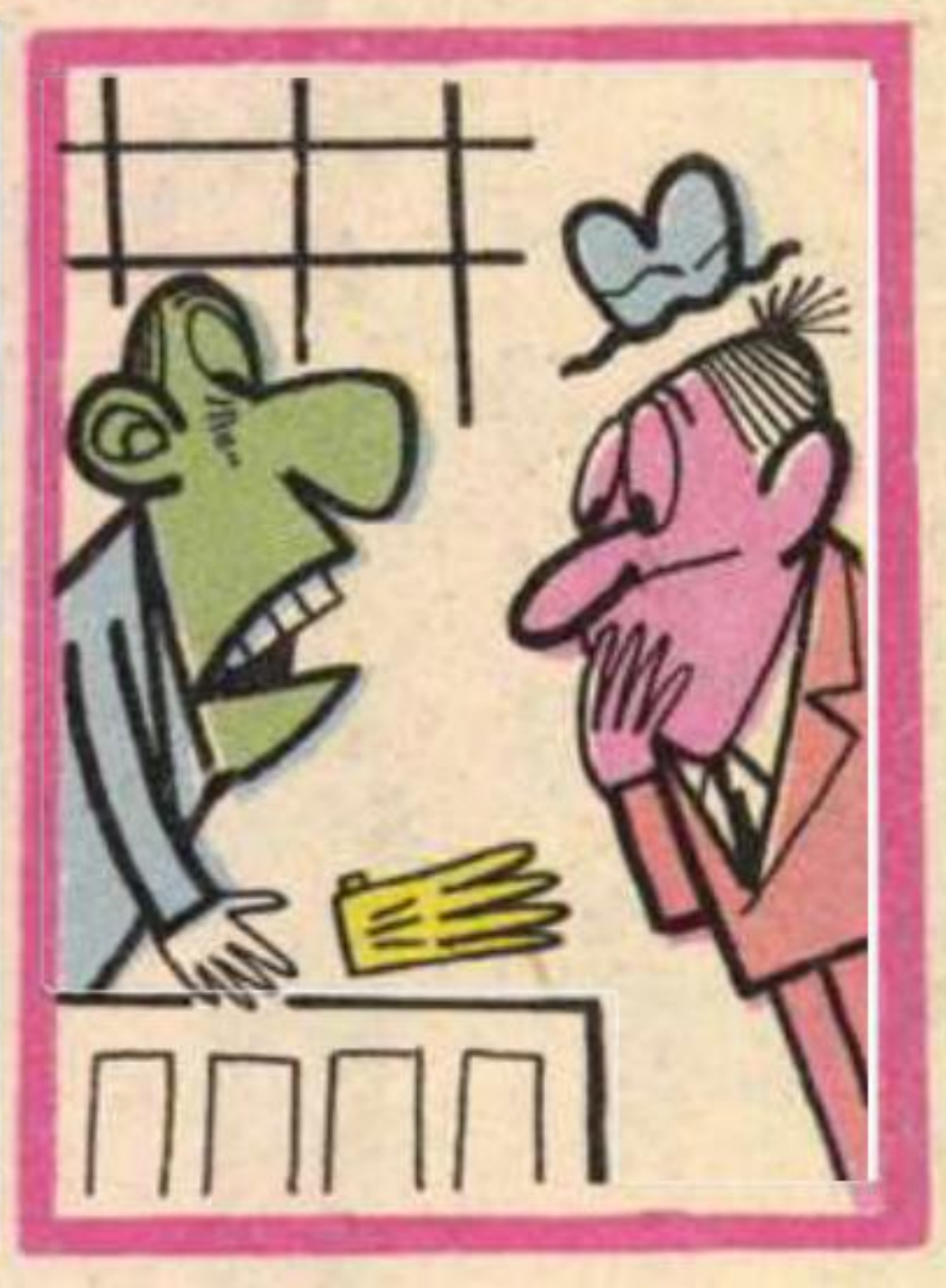

– Ez van. Ne válogasson a kedves vevő!

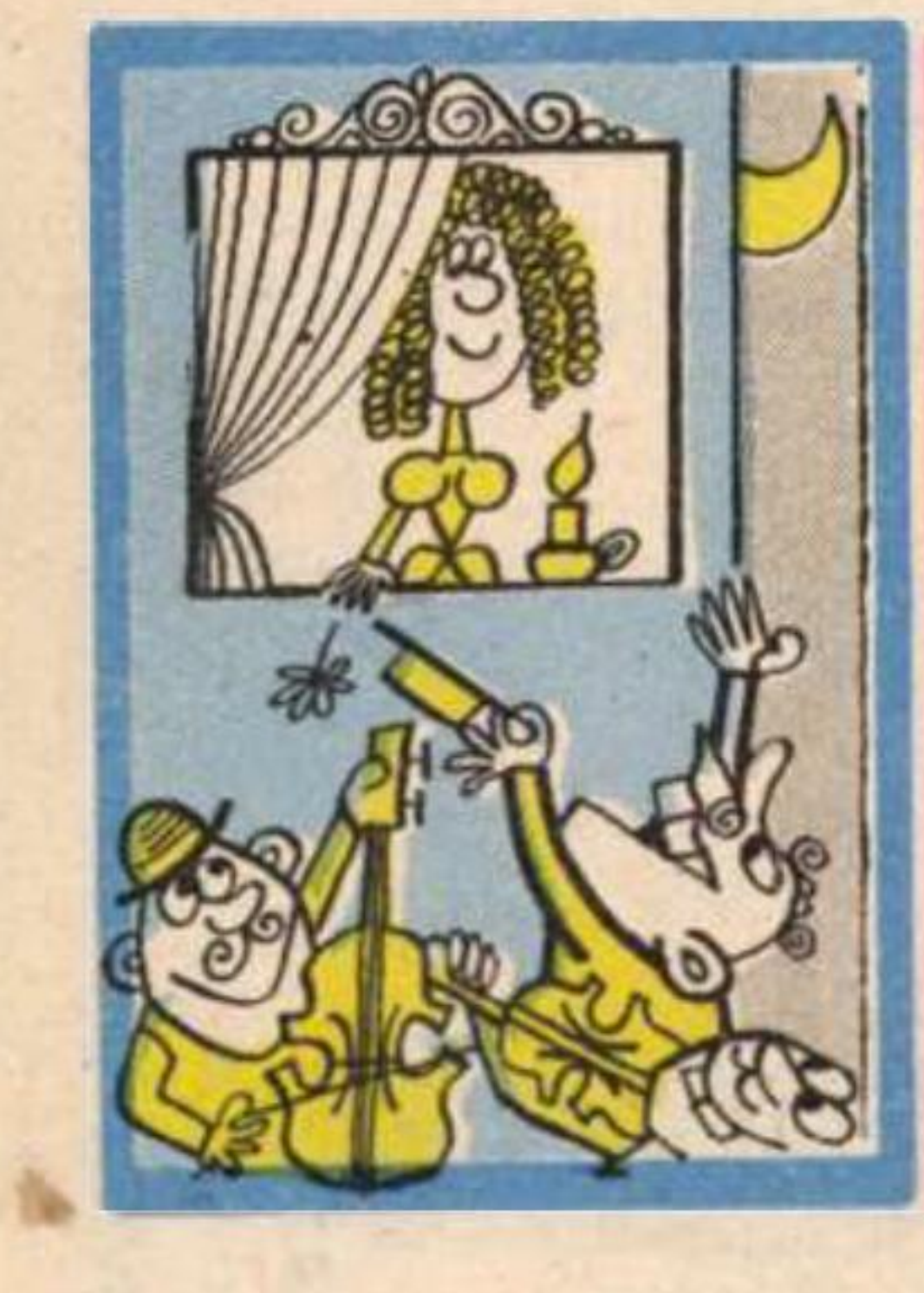

Éji zenét adott

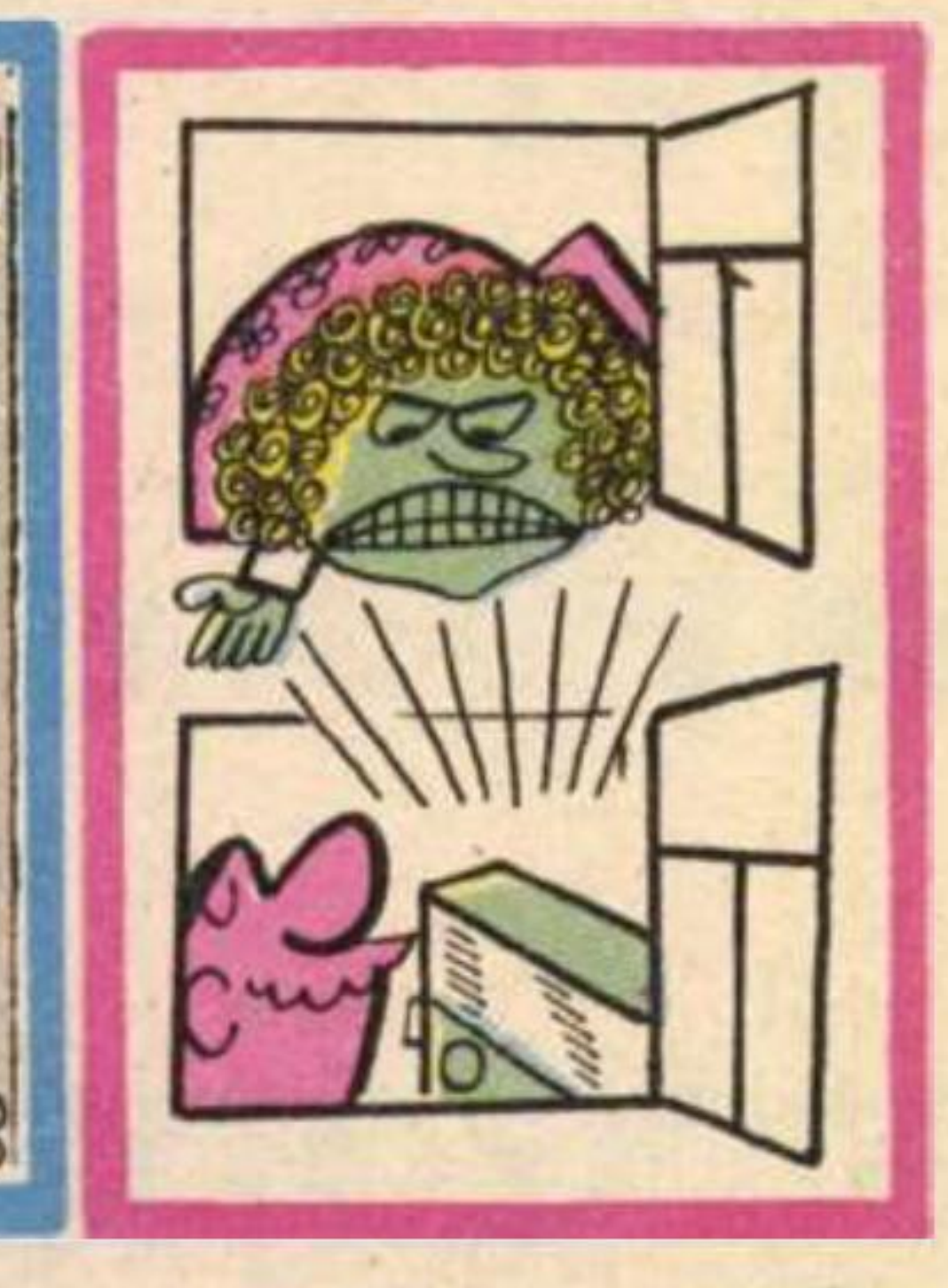

– Disznóság! Éjszakáig bömbölteti a rádiót!

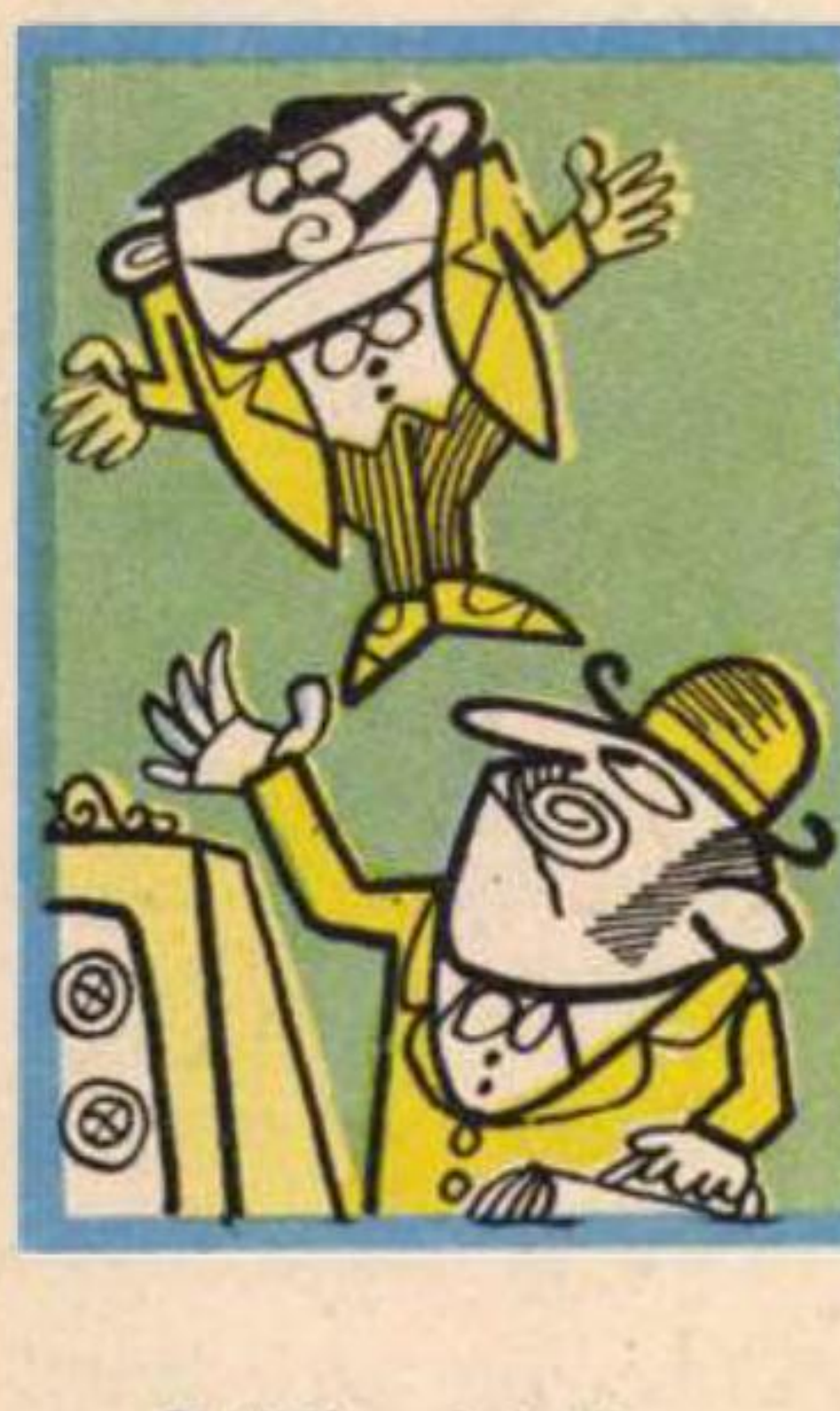

Csődbe jutott

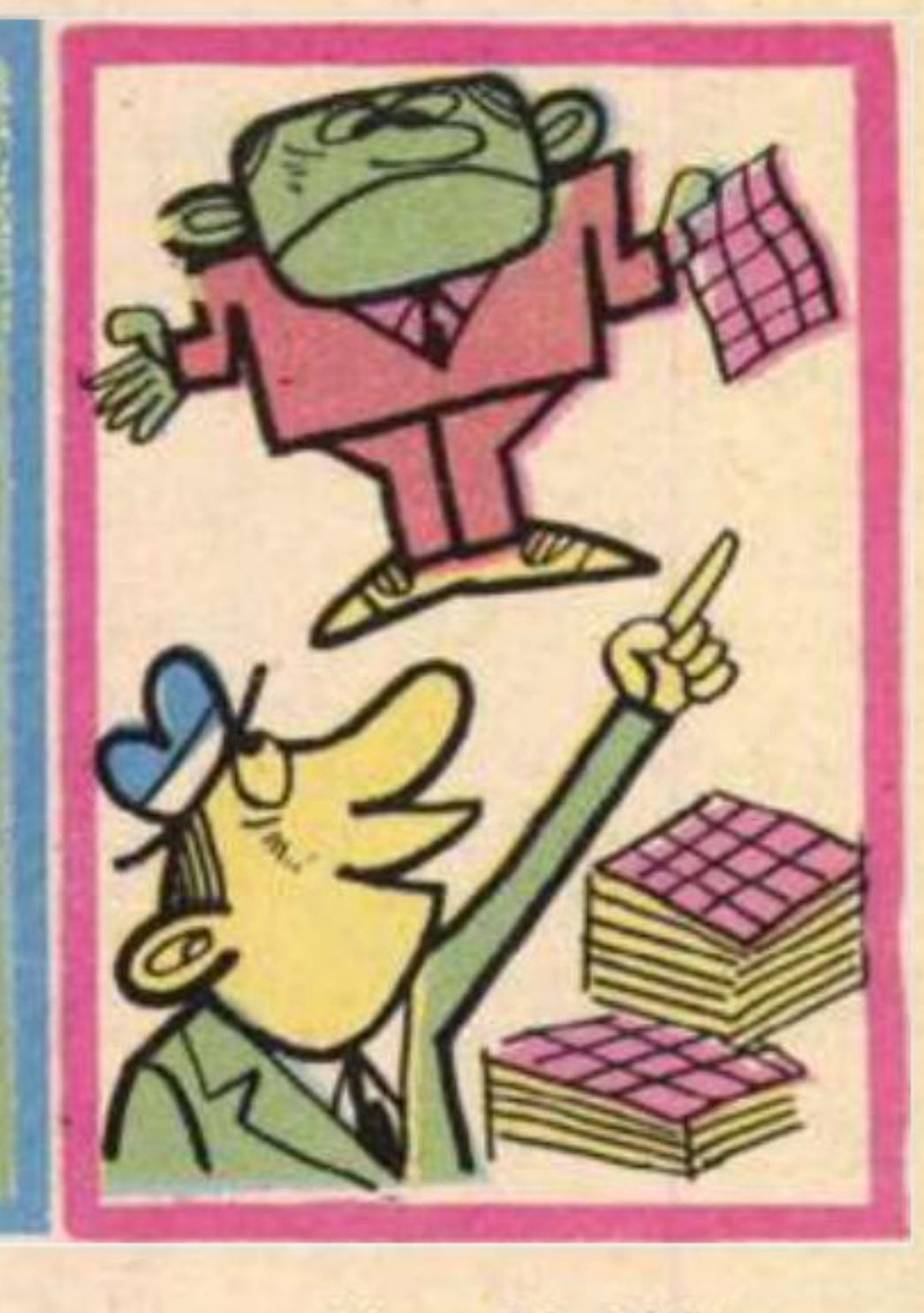

– Hurrá! Hármasod van! Hány szelvénnyel játszottál?
– Háromezerrel.

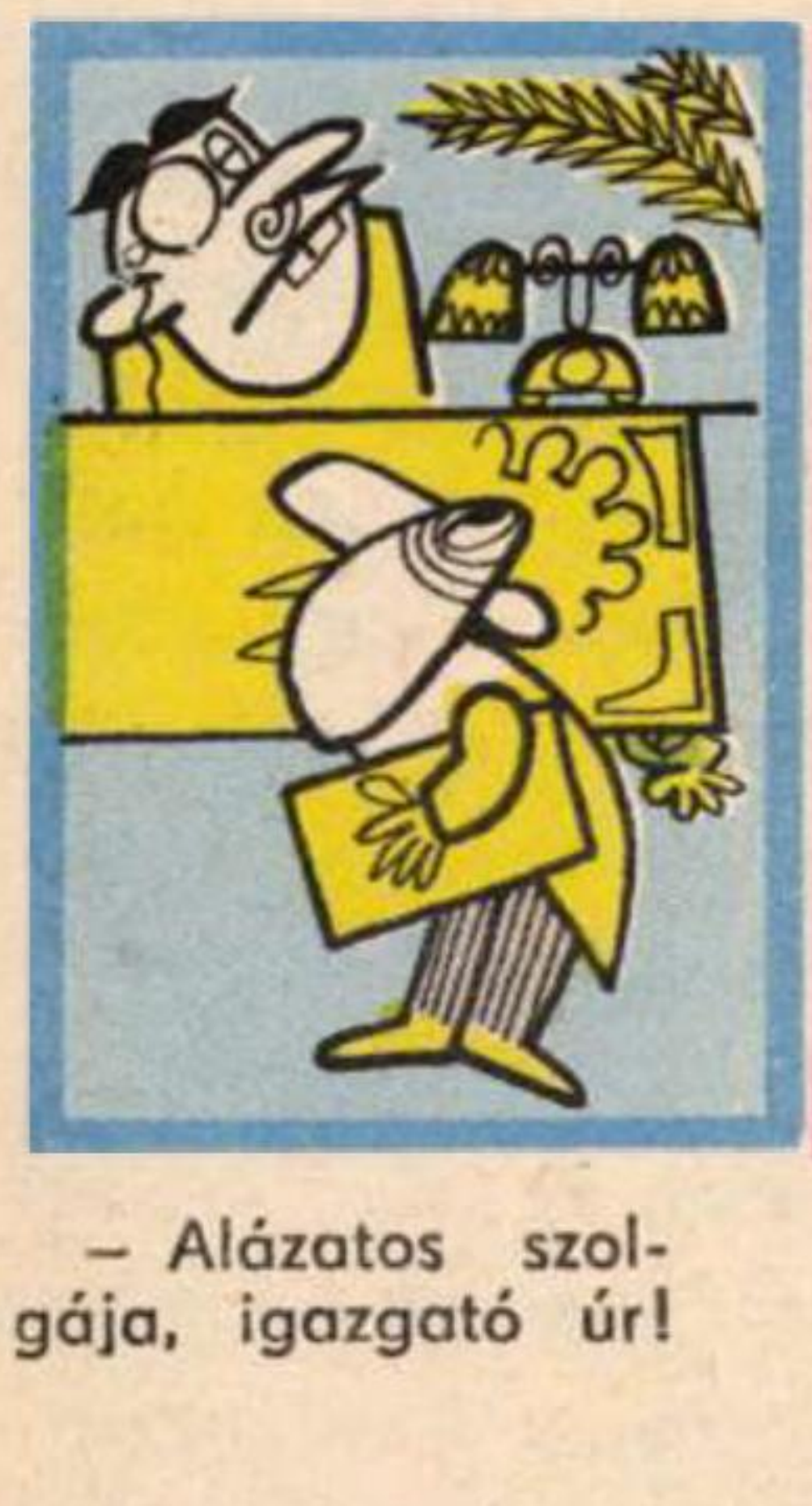

– Alázatos szolgája, igazgató úr!

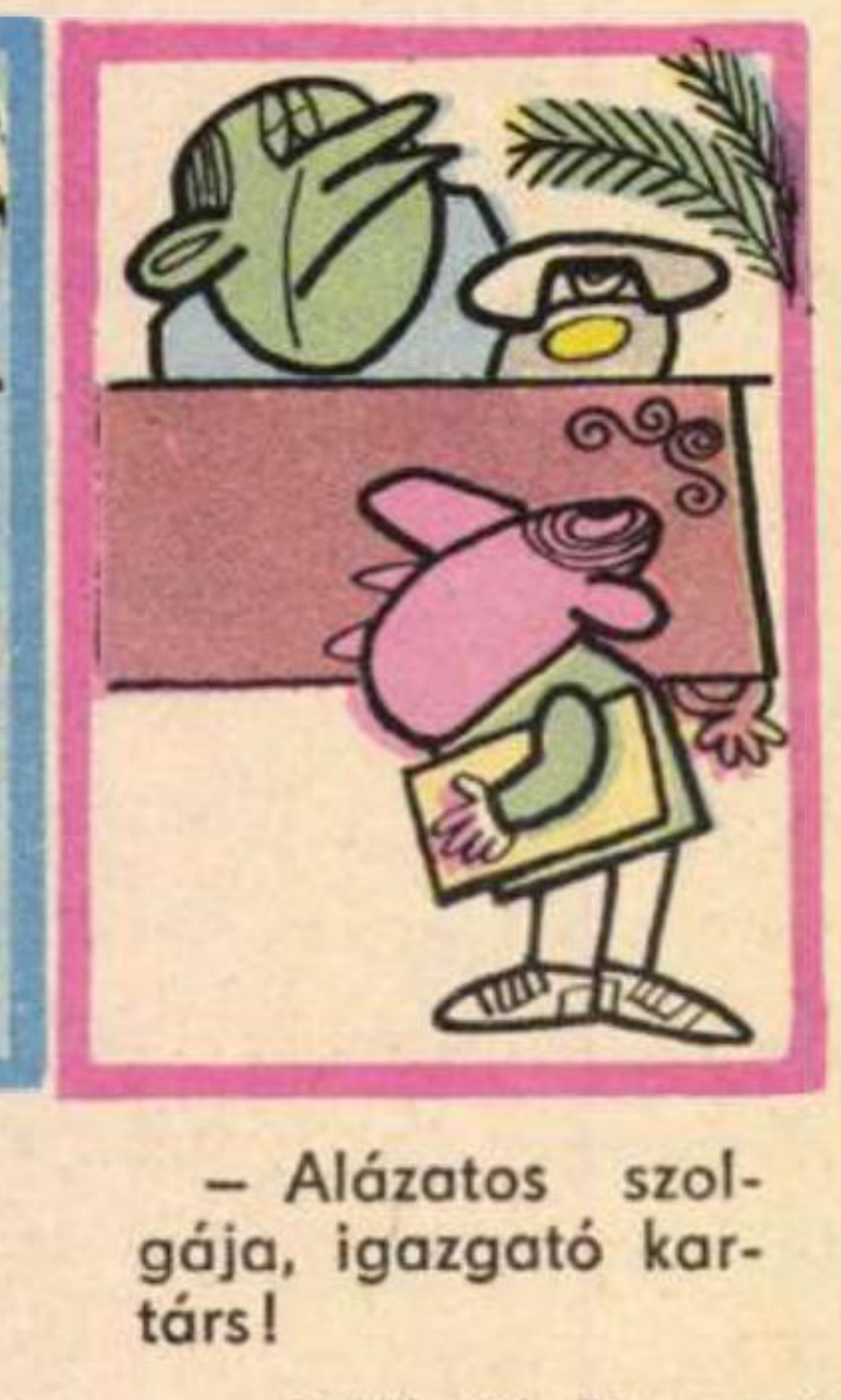

– Alázatos szolgája, igazgató kartárs!

Fülöp György rajzai

UNALOMŰZÉS

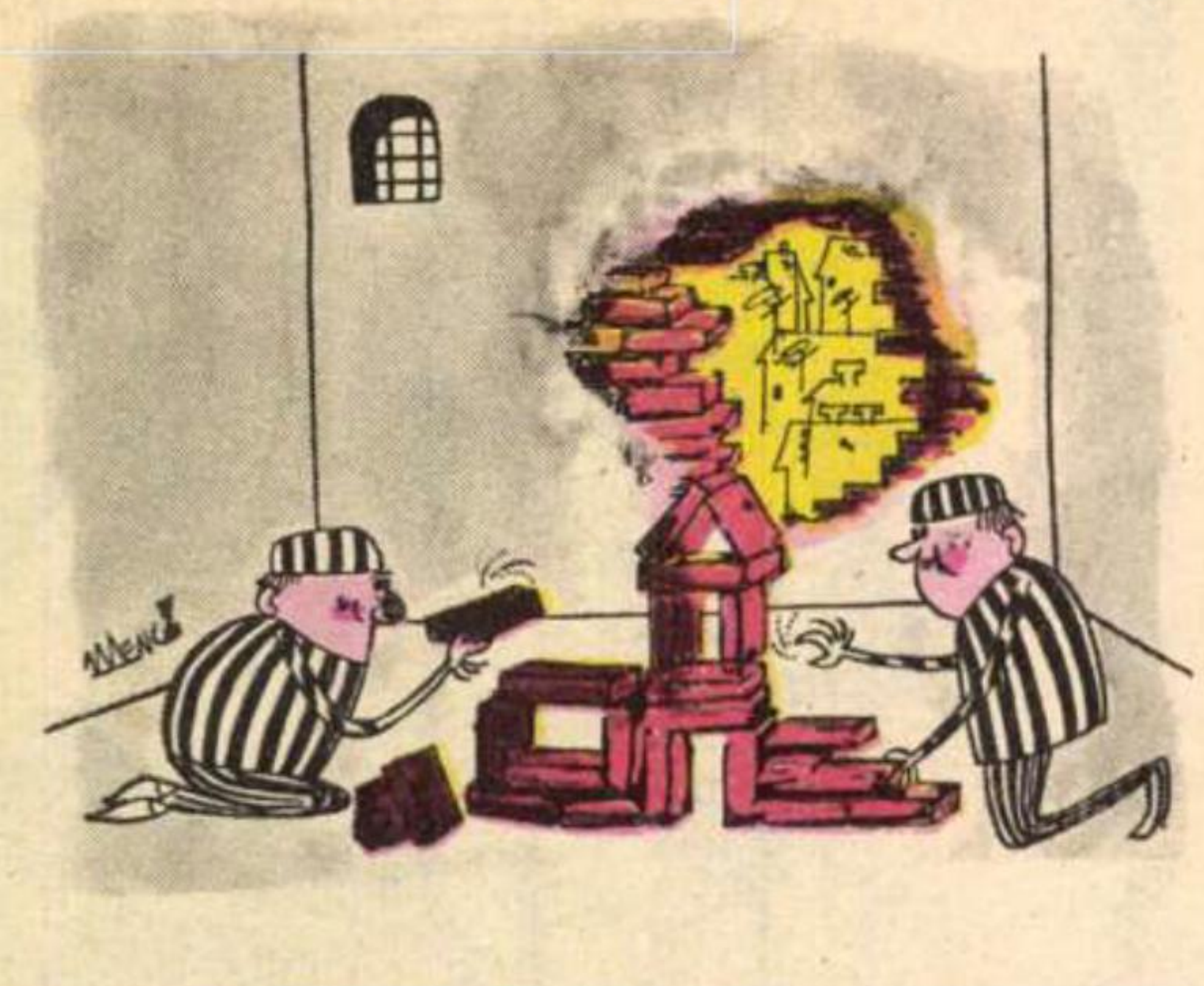

FEGYELMI TÁRGYALÁS

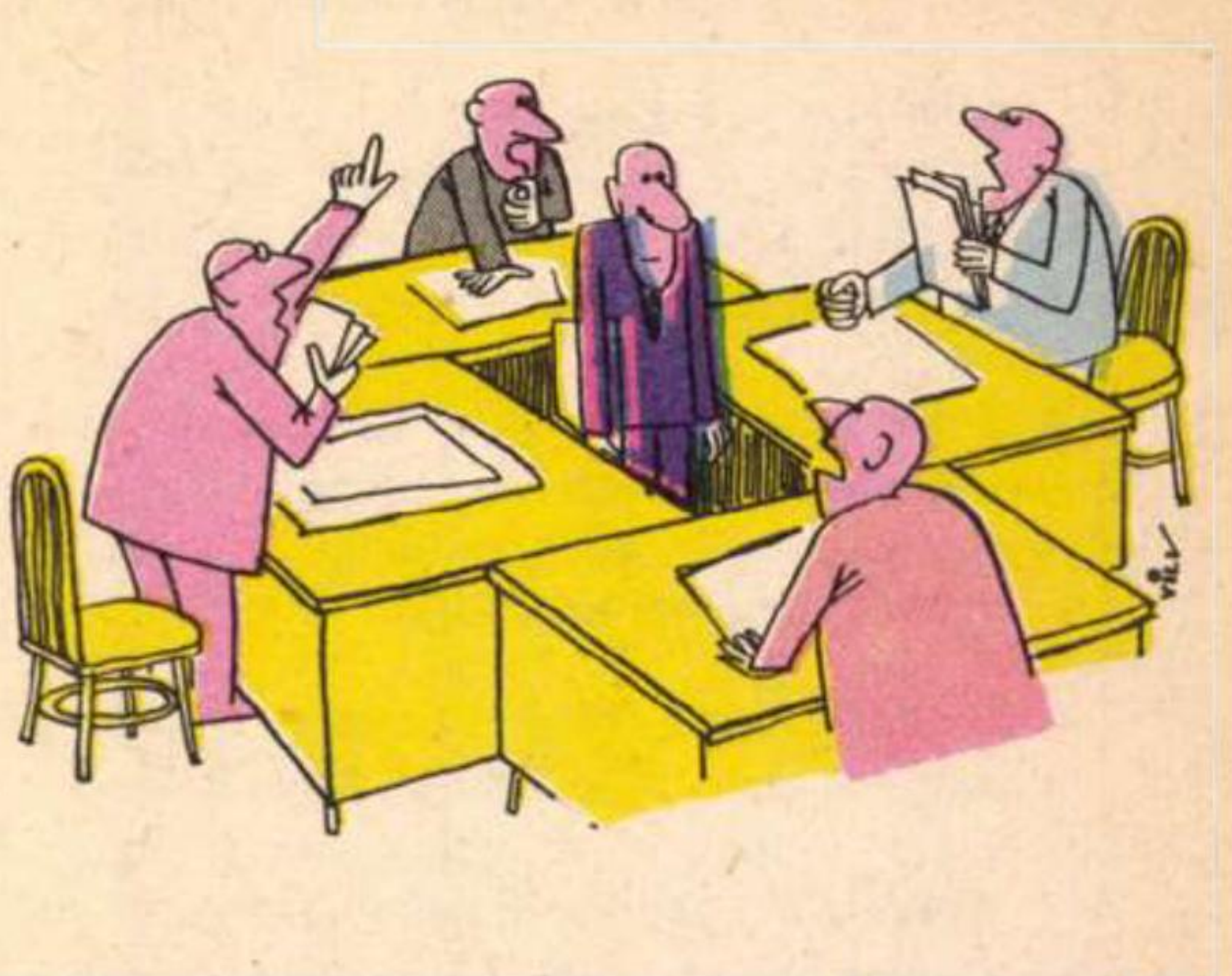

WALKIE — TALKIE

Minden ember más mint a többi!

Sőt, néha még önmagához viszonyítva is más!

Erre az utóbbi élettapasztalatra akkor tettem szert, amikor megpillantottam Papinkó Csabát, a Fiola Művek igazgatóját a Margitszigeten, a sziklakertben, a piros halak uszodája mellett.

Szinte nem is emlékeztetett arra az ideges, gondterhelt és morózus férfiúra, amilyennek korábban ismertem. A homloka ránctalan, békés-derűsen mosolyog, élvezi a napfényt, a csendet és mint egy jóságos atya, a zsebéből dohányport, vagy mit szór a halaknak.

Kicsit vártam, hogy örökre emlékezetembe rögződjék a megható látvány, aztán hozzáléptem, köszöntöttem.

— Szabadságon vagyunk, Papinkó kartárs?

— Nem — felelte és belém karolt. — Csak sétálgatok, nézelődök, ábrándozok itt egy kicsit. Velem tart?

Vele tartottam, megbeszéltük a kül- és belpolitikát, aztán a gyerekkoráról mesélt éppen, amikor órájára tekintett, félbeszakította a történetet, egy műanyag dobozt vett elő, parányi antennát húzott ki a tetejéből, az oldalán elfordított egy tárcsát és a dobozt a szájához emelte:

— Itt Papinkó beszél. Műszaki osztály, figyelem! Antal kartárs azonnal ellenőrizze, hogy a lombikperemezők az új technológia szerint hajtogatják-e a fédereket. Verebes és Burghardt kartárs haladéktalanul lásson hozzá a desztillációs edények szilárdsági együtthatóinak kiszámításához. Csomagolás előtt ellenőrizzék a kapilláris csöveknél a fajlagos hőt és az önrezgést. Végeztem.

Csavart egyet a tárcsán.

— Itt Papinkó beszél. Titkárság, figyelem! Marika szortírozza tematikusan a napi postát, Bundásné négy példányban gépelje le a délelőtti értekezlet jegyzőkönyvét, Ligeti kartárs sürgesse meg a kereskedelmi csoportnál a múlthavi export kimutatást. Kész.

Ismét csavart egyet a tárcsán.

— Itt Papinkó beszél. Munkaügyi osztály, figyelem! Gyors összesítést kérek délután háromra a negyedévi hiányzásokról, késésekről és általában a fluktuációról, a szokásos bontás szerint, decimál rendszerben. Rögtön lássanak hozzá.

Kapcsolt, visszatolta az antennát, zsebrevágta a dobozt.

— Mi ez a micsoda? — érdeklődtem.

— Hordozható törpe rádióadó-vevő. Úgynevezett walkie-talkie. Külföldön nagyon elterjedt. Hasznos kis készülék, lehetővé teszi, hogy a vezető akkor is állandó kapcsolatban legyen beosztottaival, ha nem tartózkodik a helyszínen. Így aztán a walkie-talkie révén időnként én is kiszabadulhatok a négy fal közül, szívhatok egy kis friss levegőt, mozoghatok. Nagyon rám fér, már szinte a lelkem is elzsibbadt a sok üléstől.

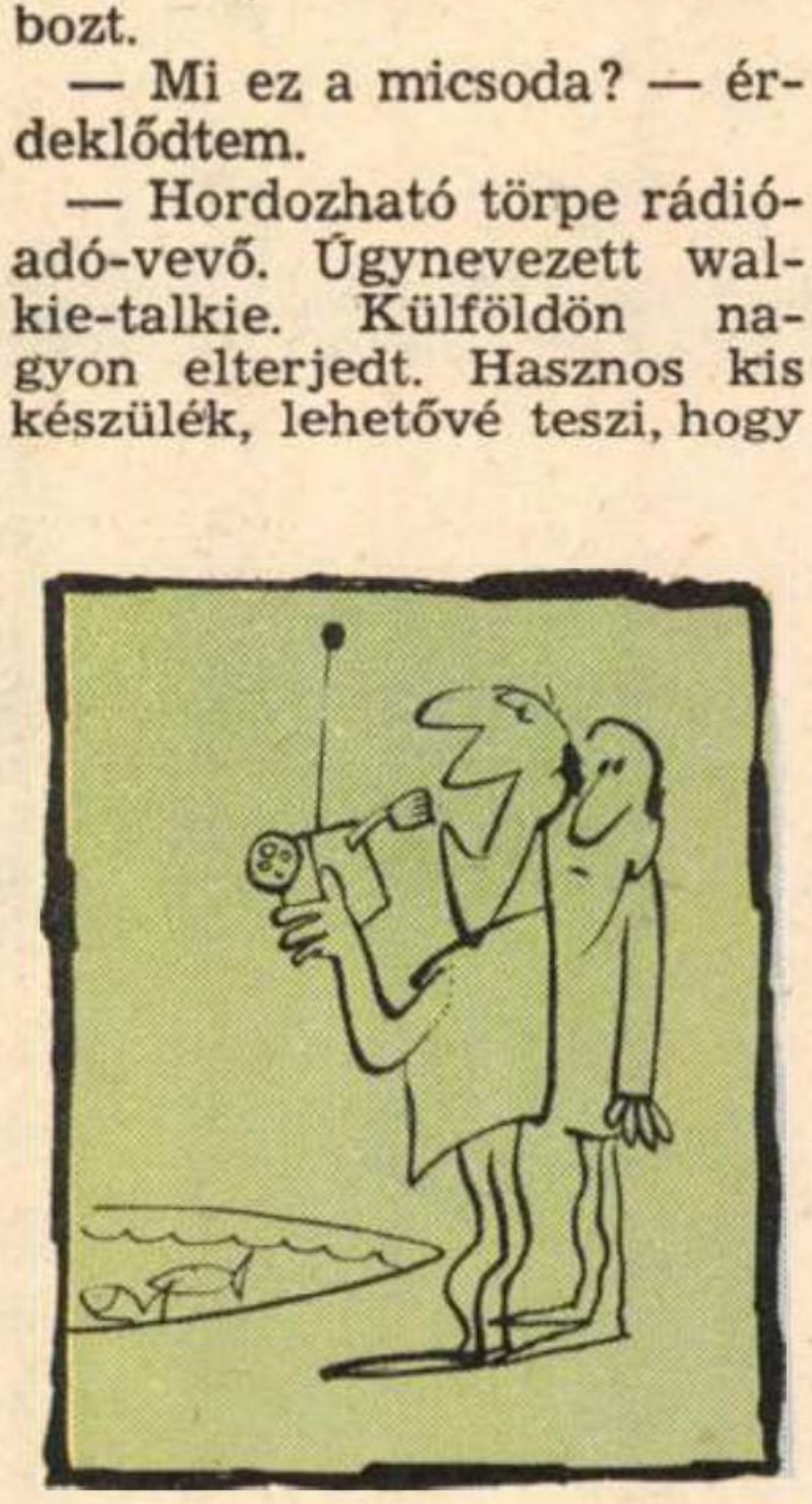

Gratuláltam neki okos újításához, aztán még sok mindenféléről beszélgettünk, a madárkertet is felkerestük, de ahogyan telt, múlt az idő, egyre jobban birizgált egy kérdés, végül is elő rukkoltam vele.

— Bocsásson meg, igazgató kartárs, hogyan lehet az, hogy mi már több mint egy órája sétálunk itt, de az üzemből még nem keresték magát ezen a masinán. Nem jelentette az utasítások végrehajtását sem a műszak, sem a titkárság, sem a munkaügyi osztály. És semmilyen új problémával sem jelentkezett senki. Pedig egy ekkora üzemben, mint a Fiola Művek . . .

— Ne aggódjék — szakított félbe barátságosan. — Azért nem hívnak, mert nem hívhatnak. Nekik nincs walkie-talkie-jük. Csak nekem van walkie-talkie-m.

Meghökkenve néztem rá.

— Hogyhogy? Hiszen akkor ők egyáltalán nem is hallhatják Papinkó kartárs távutasításait?! Miért nincs nekik walkie-talkie-jük?

— Takarékosságból. Felesleges pénzpocsékolás lenne. Nálunk nagyszerű erők dolgoznak az üzemi vezérkarban, mindenki kitűnően ismeri a soron levő feladatokat, nélkülem is önállóan és helyesen dönt bármelyikük az esetleg felmerülő új kérdésekben.

— Ez nagyon dicséretes — bólintottam. — De még mindig nem világos, hogy akkor önnek miért van walkie-talkie-ja, miért beszél bele teljesen feleslegesen?

Zavartan vont vállat.

— Tudja a manó. Engem mindenesetre megnyugtat. Meg aztán ezért kapom a fizetésemet.

Kürti András

AKI MÉG NEM JÁRT KÜLFÖLDÖN . .

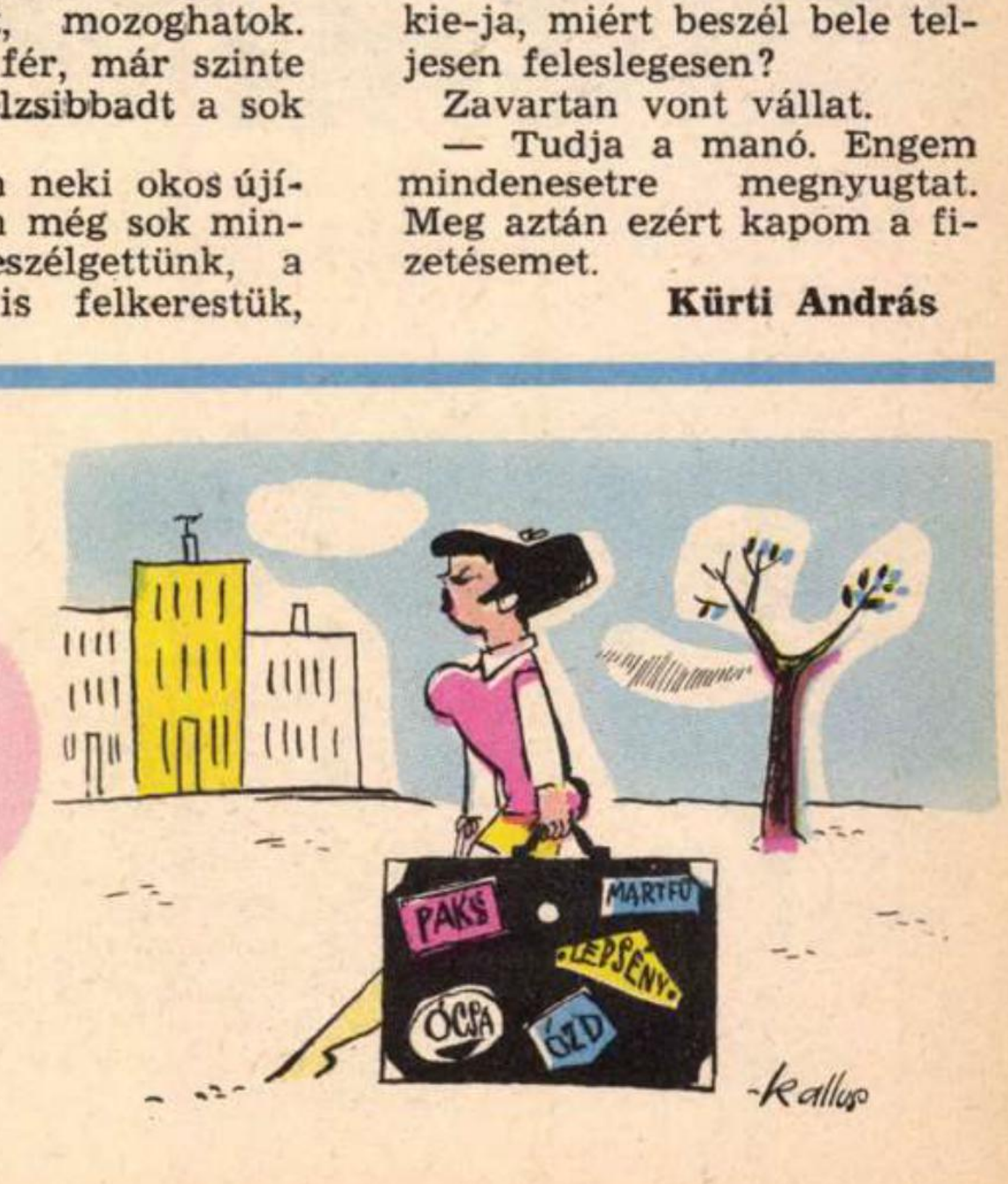

MINDENFÉLE

Van, aki nem lát túl meggyőződése korlátain.

Ne állj ellen a gonosznak, az csak védekezés. Támadd meg!

Sok ezer nyelven mondhatnának szépet egymásnak az emberek.

Az írónál csak a kritikus érzékenyebb.

Az, hogy X tehetségtelen, hagyján! De szorgalmas!

Az is félreismertség, ha valakiről csak a halála után derül ki, hogy milyen rossz író volt.

Ha valaminek nincs értelme, még mindig lehet értelmezni.

Milyen pihentető az olyan társaság, amely nem hagyja szóhoz jutni az embert!

Legalább jöjj zavarba, ha gratulálnak!

F. L.

BÉKETÁRGYALÁS

Sajdik Ferenc rajza

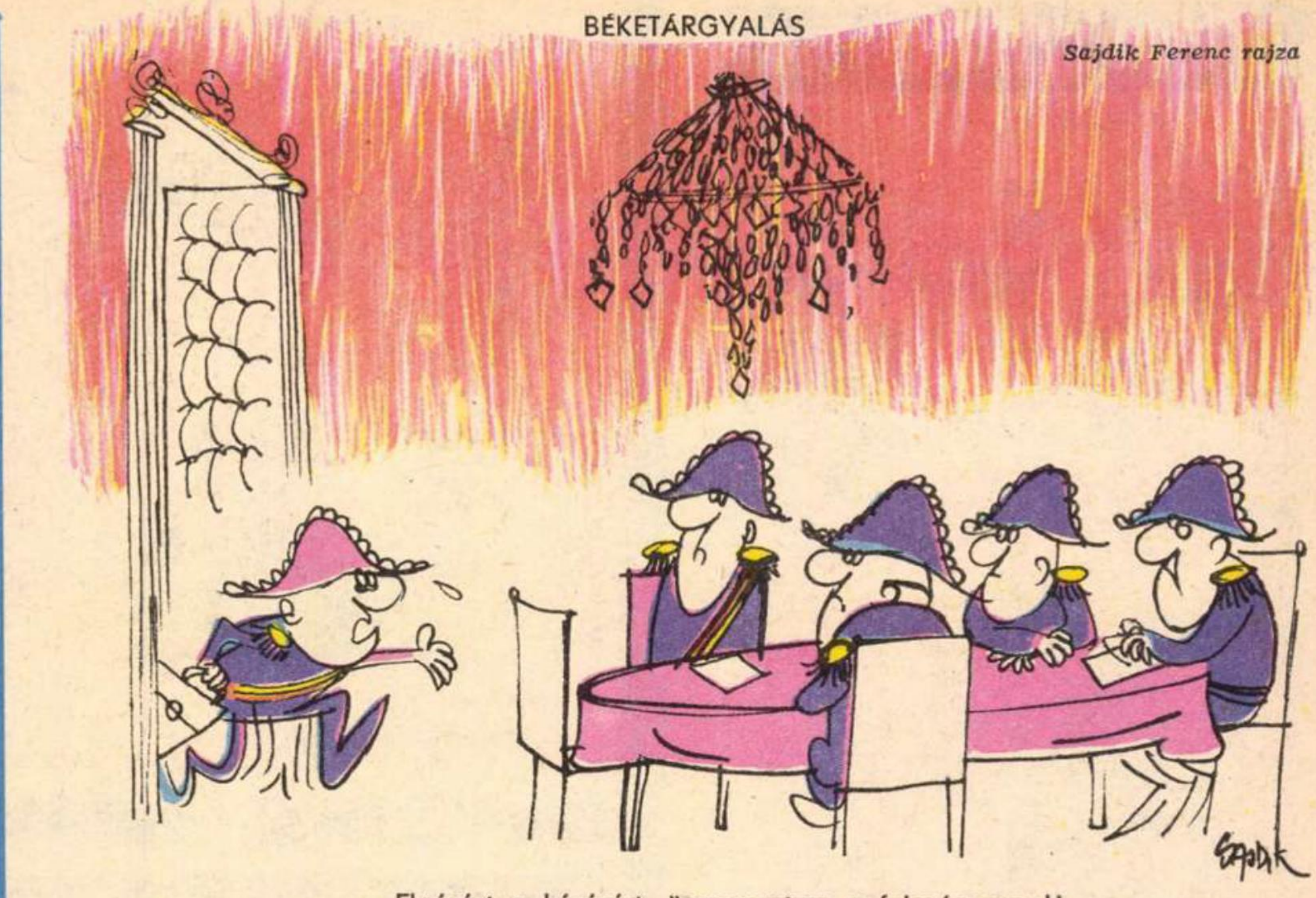

– Elnézést a késésért, összevesztem a feleségemmel!

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

ZÁRSZÓ — PAPÍR ÜGYBEN

Az „illatos" papírok ügyében írt cikkeink nagy visszhangot keltettek. Olvasóink az ország legkülönbözőbb részeiből küldtek be hozzánk „corpus delicti"-ket, és így egész csinos kis magángyűjteményre tettünk szert dohos szagot árasztó zacskókból, borítékokból, csomagolópapírokból.

Természetesen hivatalos visszhangja is volt az ügynek, az érintett szervek is reagáltak rá.

A Budapesti Városi Tanács VB Élelmiszerkereskedelmi Irodája többek között ezeket írta:

„1968 januárjában a PIÉRT nagykereskedelmi vállalat olyan péksüteményes zacskókat szállított, amelynek jelentős része dohos szagú volt. Sajnos, ezt a minőségi hibát az átvételnél a boltok nem vették észre. Az első panaszok után a nagykereskedelemnél kifogást emeltünk és az árut visszaszállítottuk.

Február végén ugyancsak a PIÉRT szállítása révén a VII., de főként a VIII. kerületben kellemetlen szagú csomagolópapír is forgalomba került. Itt is csak a felmerült panaszok után történt intézkedés.

Végső elintézésként április 2-án levélben szólítottuk fel vállalatainkat arra, hogy a teljes zacskó és csomagolópapír készletet átvizsgálva, jelentsék a nagykereskedelemnek a visszaszállítandó áru mennyiségét.

Okulva a történtekből, a csomagolásra használt papíráruk átvételénél a jövőben fokozottabb ellenőrzést végzünk.

A válasz tartalmával lényegileg egyet értünk. Egyetlen „formai" kifogásunk csupán az, hogy (a sors különös iróniája!) olyan levélpapírra írták, amely maga is messzire árasztja a dohos, kellemetlen illatot. Javasoljuk, hogy ne csak a zacskókat, de ezeket a nem éppen rózsaillatú levélpapírokat is sürgősen vonják ki a forgalomból!

A legilletékesebb fórumon, a Papíripari Vállalat értékesítési főosztályán az alábbi tájékoztatást kaptuk:

Szakértői vizsgálat megállapította, hogy a papírokon érezhető kellemetlen illat egy sajátos gombafaj bomlásterméke. Ezek a gombák a papírgyártásban felhasznált import facsiszolatokban tenyésztek, és a gyártás folyamatában megsemmisültek. A bomlás kezdeti stádiumában kellemetlen szaguk még nem, vagy csak alig érződik, csak kb. a gyártástól számított 3—4 hét múlva kezd a papír erősen szagosodni tőlük. Ezzel magyarázható, hogy ezek a papírok forgalomba kerültek.

Miután a papír kellemetlen szaga mindjobban érezhetővé vált, intézkedéseket tettek, hogy a forgalomból vonják ki és a Papíripari Vállalatnak küldjék vissza. Eddig 386 tonna papírt jelentett — és részben szállított — vissza a kereskedelem. A Papíripari Vállalat ezt az akciót, természetesen, a saját nyereségének terhére hajtja végre. Gondoskodtak arról is, hogy a jövőben hasonló gombafertőzés ne történhessen.

A tájékoztatót tudomásul vettük, elfogadtuk, az alábbi két megjegyzéssel:

1. Elszórtan még mindig van forgalomban ebből a papírból. Folytatni kell tehát a „felderítő" munkát és a kereskedelemben még kinn levő bűzös papírárut most már nagyon sürgősen ki kell vonni a forgalomból.

2. Arra is nagyon korrektül vigyázni kell, hogy ezek a papírok a Papíripari Vállalat raktáraiból vissza ne „szivárogjanak" az élelmiszerkereskedelembe, a papírboltokba vagy bárhova.

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

Mottó: Nincsenek régi viccek, csak öreg emberek vannak. Egy újszülöttnek minden vicc új.

Kiss és Nagy az emberi szórakozottságról beszélnek.

— Ismertem egy embert, — mondja Kiss, — aki egyszer odament a járda szélére, felemelte a jobb lábát és hasra esett. Azt hitte ugyanis, hogy ott áll a biciklije és fel akart rá ülni.

— Az semmi, — tromfolja le Nagy, — én ismertem egy embert, az olyan szórakozott volt, hogy mielőtt lefeküdt aludni, gyufát gyújtott, hogy megnézze, el van-e oltva a lámpa.

NAGYSZABÁSÚ CSATAKÉP

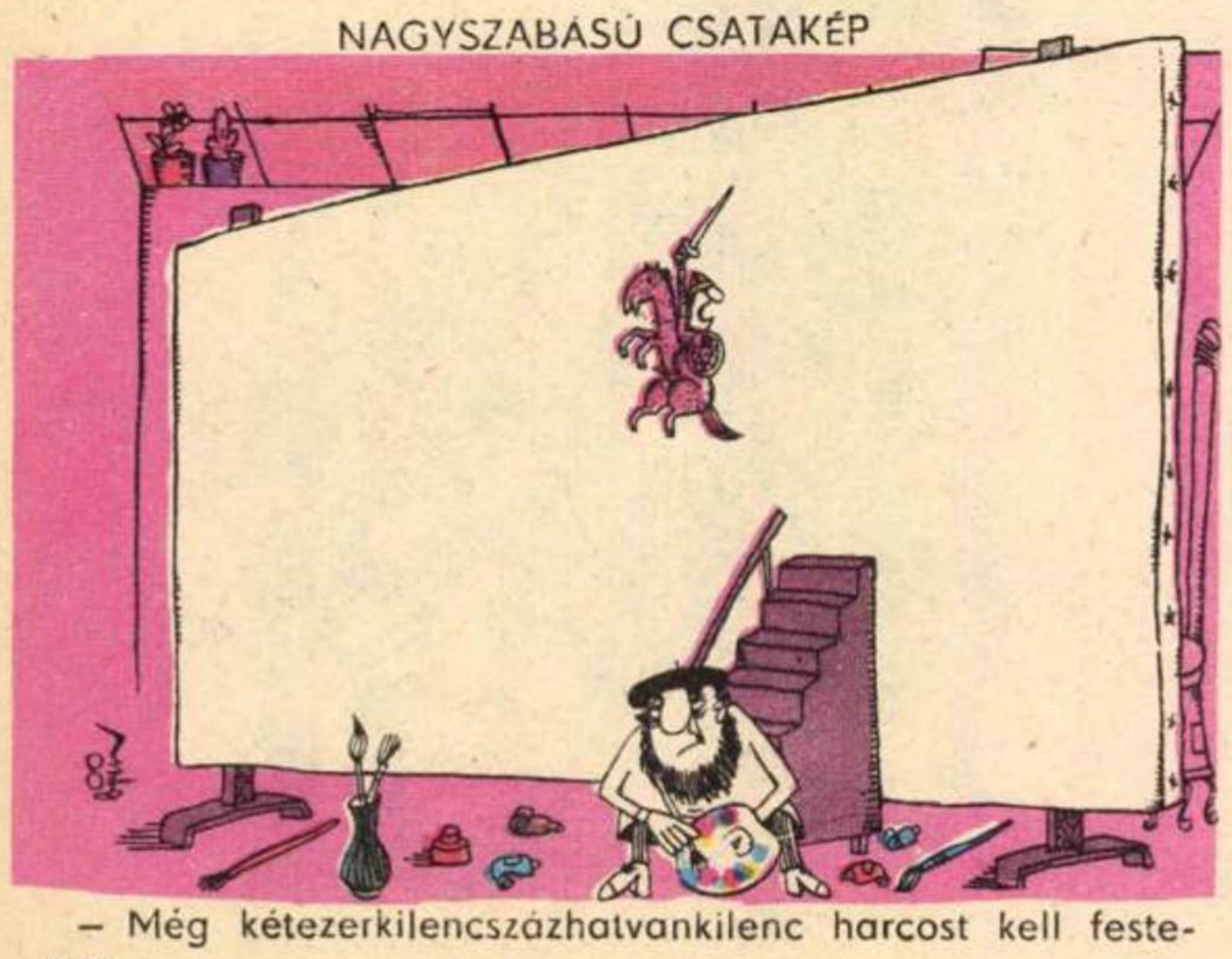

– Még kétezerkilencszázhatvankilenc harcost kell festenem...

ELŐRELÁTÁS

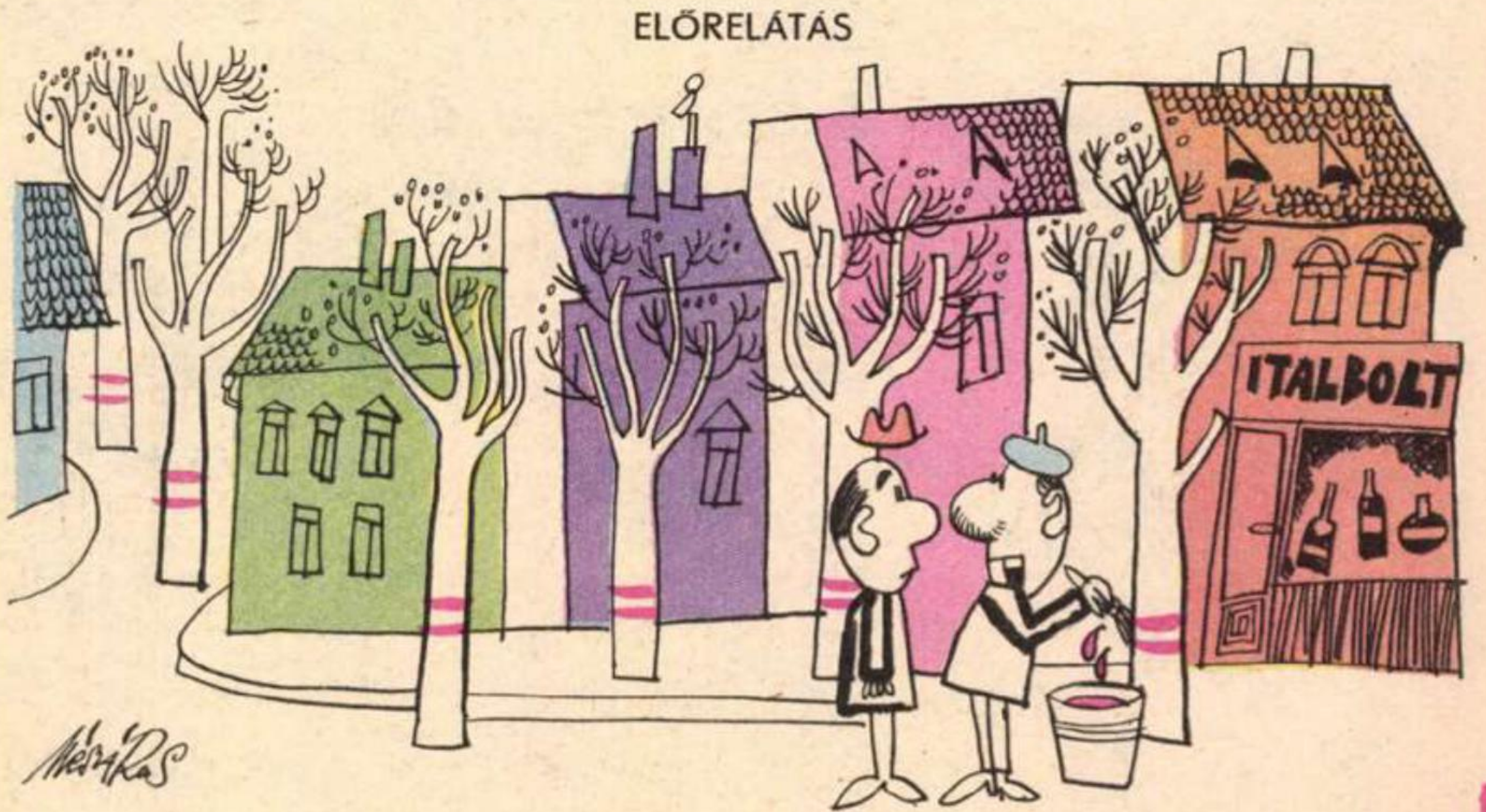

– Hogy majd hazataláljak...

KÁROS SZENVEDÉLYEK

HORGÁSZAT

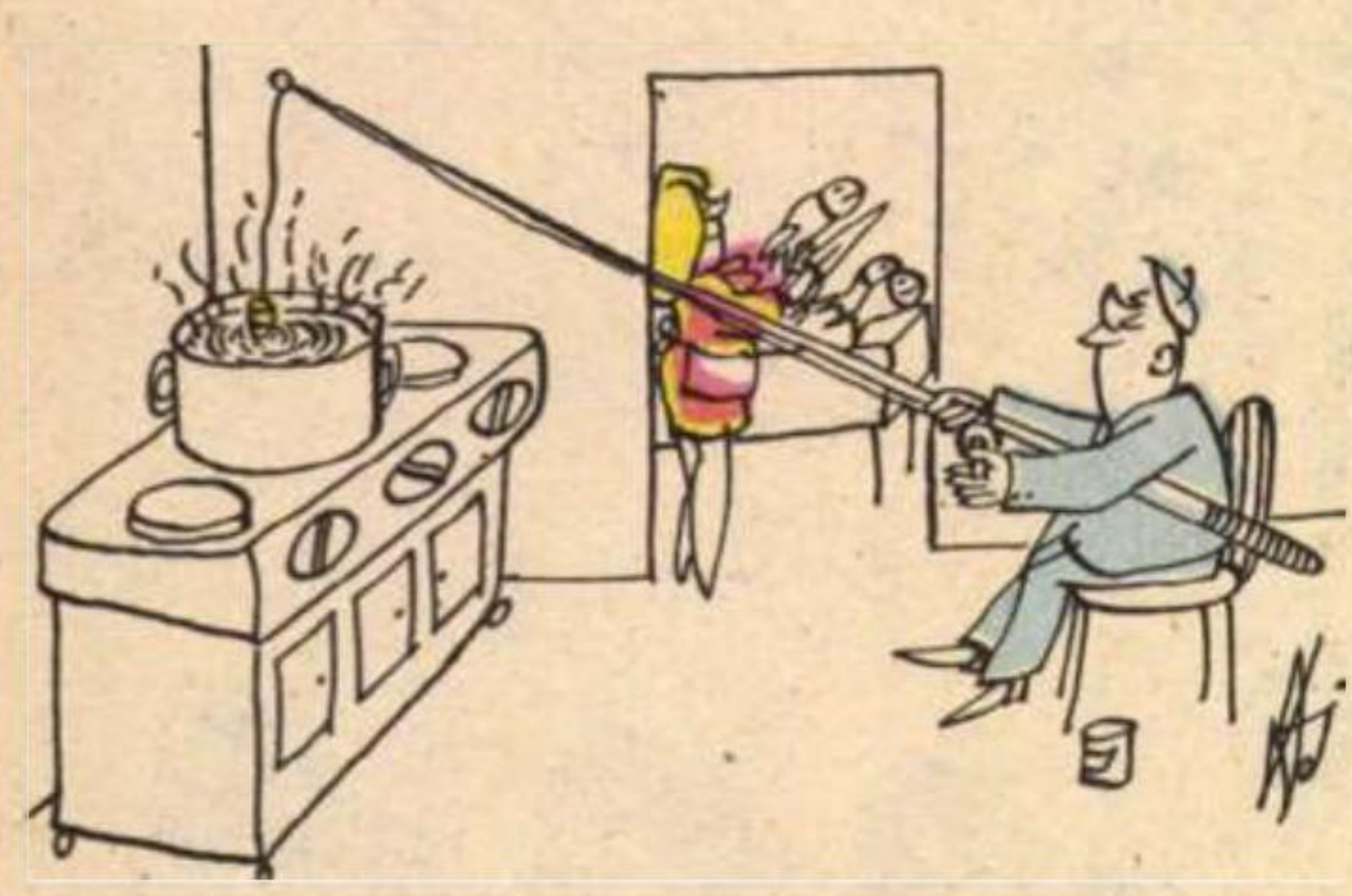

JÁRÓKA

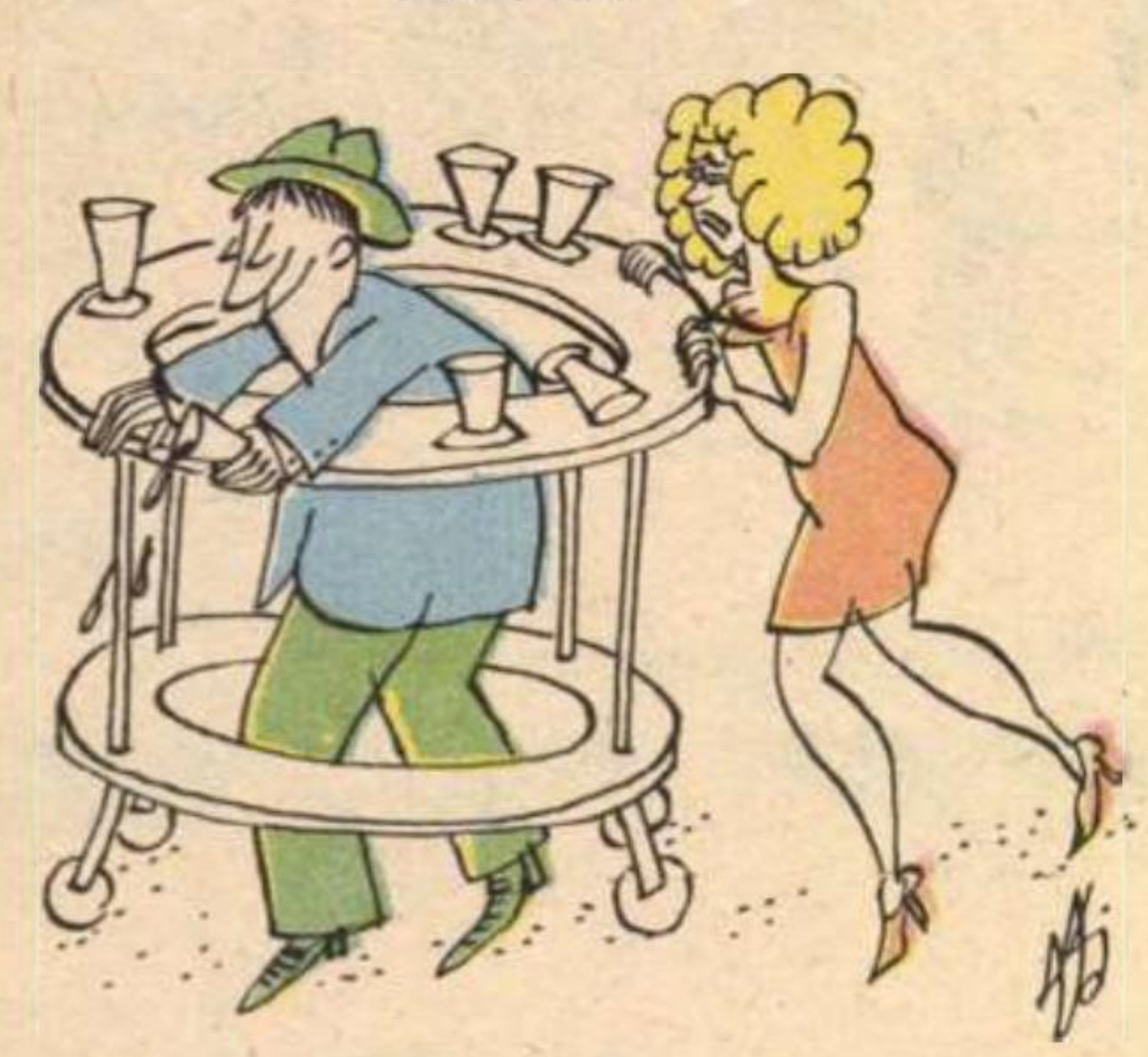

SAKK

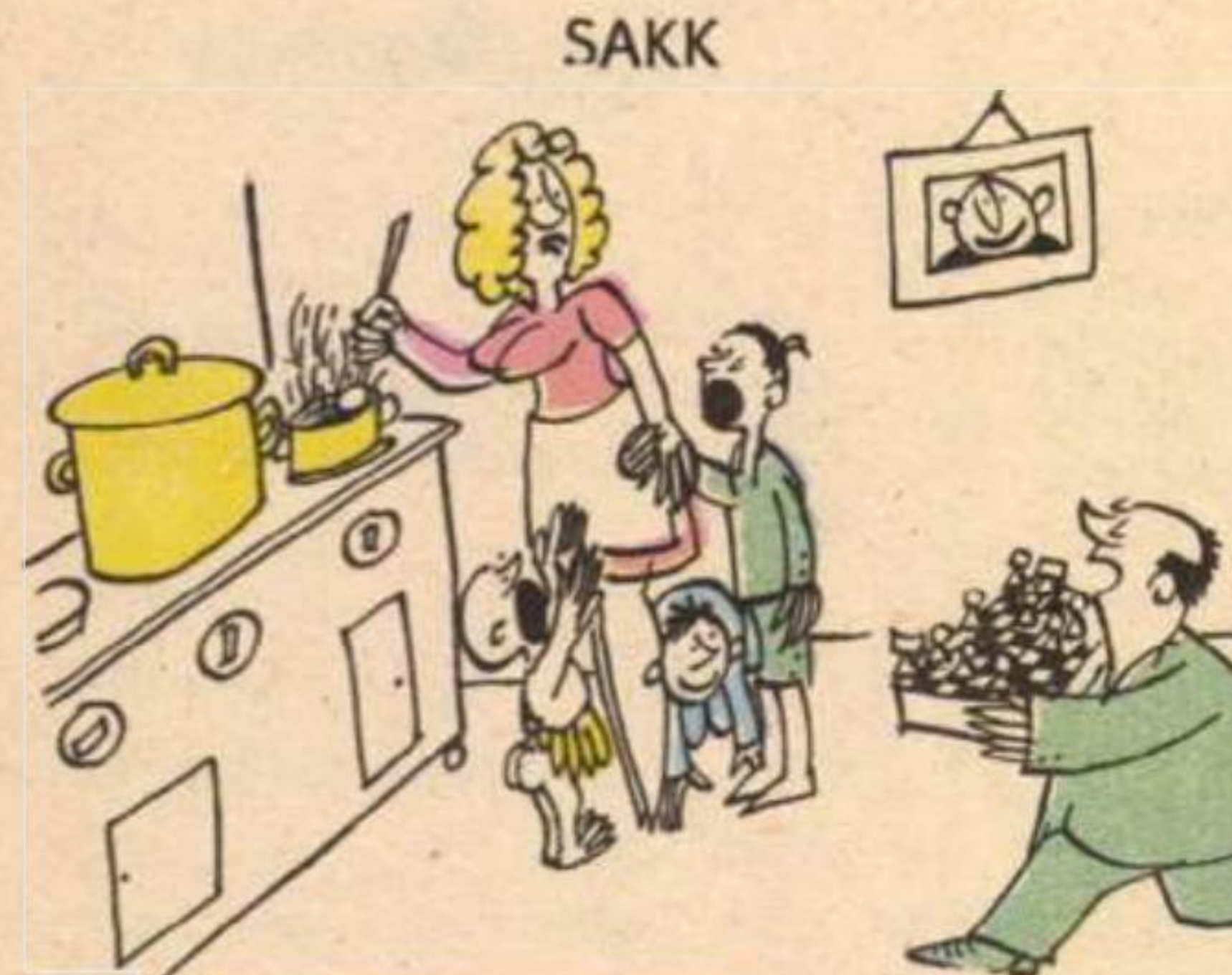

– Te jössz...

IZGALMAS REGÉNY

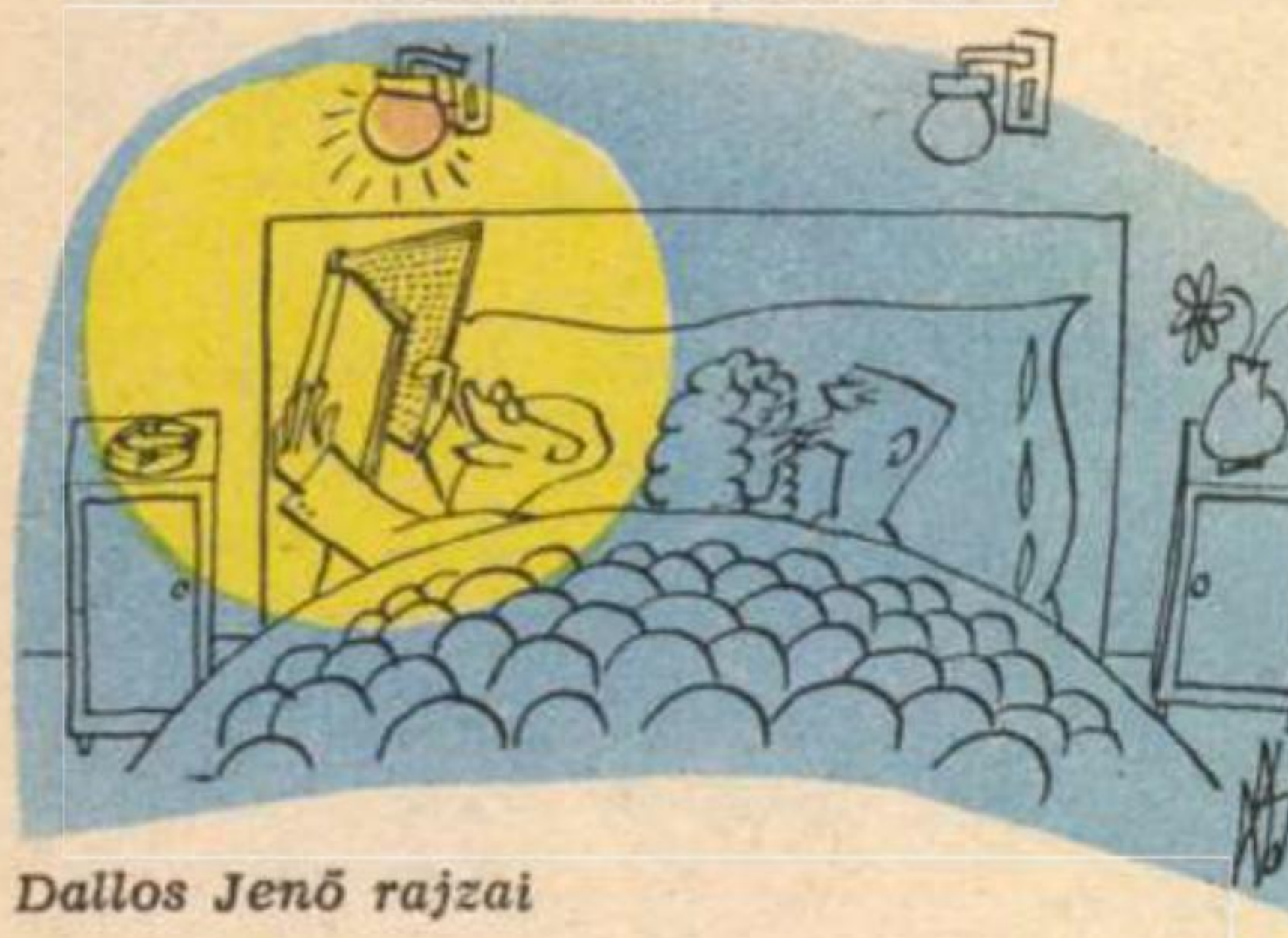

Dallos Jenő rajzai

MENŐ...

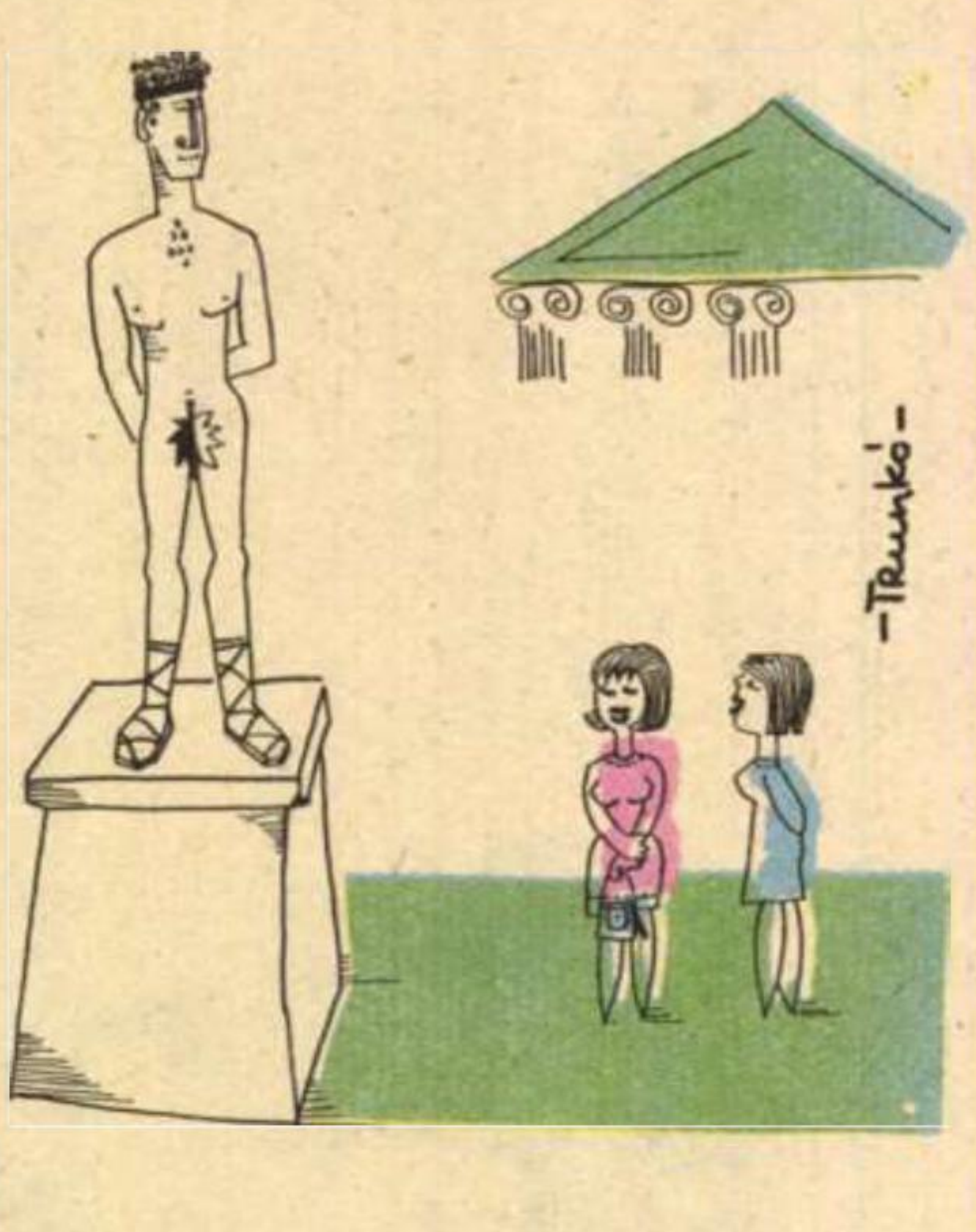

– Hát még ha kocsija is lenne...

KOLLEGANŐK

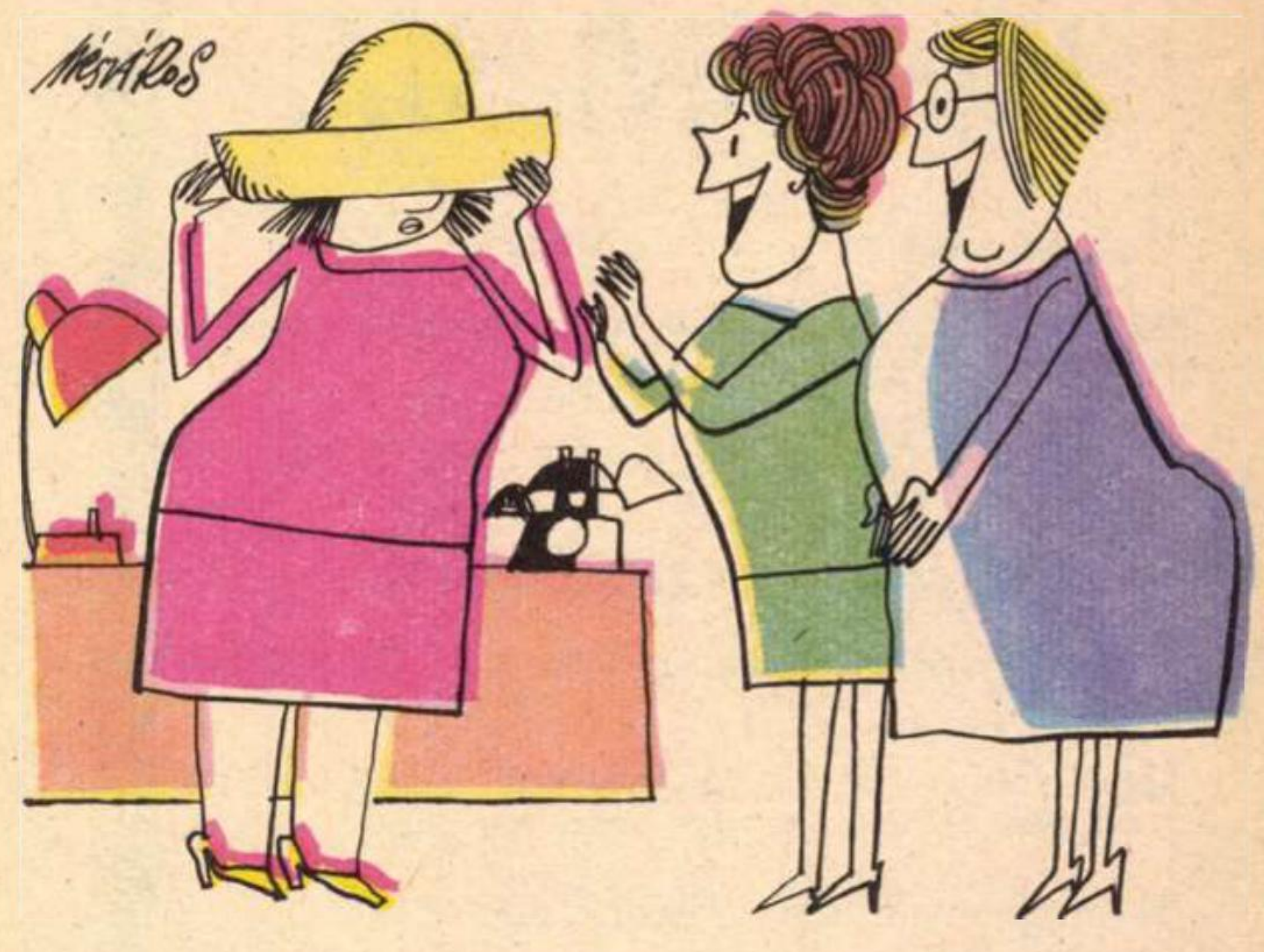

– Feltétlenül vedd meg ezt a kalapot!

Egy teenager-város hétköznapja

DUNAÚJVÁROSI MOZAIK

Olyan ez a város, mint a „tizenévesek" általában (teenager ő is, innen van még a húszon): friss és üde, kedves és kellemes, lelkes és bizakodó. Nem szívesen teszi szóvá az ember, hogy itt-ott pörsenései is vannak. Pedig akadnak. Például: a centrumban levő boltok. Szűk és korszerűtlen már egyik-másik.

A város gazdái azt mondják:

— Mi is tudjuk, hol szorít a cipőbolt! *(Na meg a férfi ruházati, és még jó néhány!)* Dehát ne felejtsék, az is tipikusan teenageres dolog, hogy máról-holnapra mindent kinőnek...

*

És valóban, kinőtt ez a város már számos „holmit". Többek között a művelődési intézményeit is.

Ismeretes, hogy milyen gyönyörű gondolatokra ihlette a könyvtár annak idején Vörösmarty Mihályt. De nem tudom, ha ma belépne a róla elnevezett dunaújvárosi könyvtárba, milyen gondolatok foglalkoztatnák...

A könyvtár elhelyezése célszerűtlen (eredetileg lakás lett volna), szűk és zsúfolt, a raktára egy távolabbi épületben van. És a legfőbb baj: nincs olvasó szobája, ahol a könyvbarát, főként a diákember, ülve, jegyzetelve olvasgathatna. Így aztán érthető, hogy a felsőfokú technikum és a középiskolák idejáró diákjainak a könyvtárral kapcsolatos gondolatai nem azonosak a Vörösmartyéval.

*

Apáink ifjúsága idején nagy divat volt a pinceszerezés, a boros pincékbe tett kirándulások.

Ma a *pinceszerezés* helyett inkább a *pinceszerzéssel* foglalatoskodik a fiatalság, Pesten csakúgy, mint Dunaújvárosban. Úgy szaporodnak a pincékben a klubok manapság, mint hajdan a gombák. Itt, Újvárosban a pinceklubok szervezését nemcsak a „divat", de a szükség is megkívánná. Itt ugyanis sokkal több a fiatal (az átlagos életkor 29 év!) és sokkal kevesebb a „felszíni" klubalakítási lehetőség, mint általában többi városainkban.

Igény is van rá, pince is van hozzá — mégsincsenek pinceklubok.

Ha a fiatalok ugyanis felfedeznek egy megfelelőnek vélt pincét, rögtön „közbekérdeznek" jobbról is, balról is.

A KÖJÁL megkérdezi: van-e hideg-meleg folyó víz?

Az Ingatlankezelő megkérdezi: mi lesz a villanyszámlával?

És így tovább, vége-hossza nincs a kérdéseknek. A választ végsősoron a városi tanács művelődési osztályának kellene megadnia. Ám amit ők mondanak, az csak fél válasz:

— Ismerjük a problémát és keressük a megoldást...

Csakhogy az ifjúságnak van egy kellemetlen tulajdonsága. Az, hogy múlékony. És aki éppen most fiatal, az joggal szeretné, ha a megoldást mihamarabb megtalálnák, mielőtt még ők kinőnek a „pincekorból"...

*

Négy csinos, fiatal leányka libben ki a Patyolat-fiók ajtóján, csomagokkal a hónuk alatt. Ez dunaújvárosi specialitás: a Patyolat-görlők, ők szállítják haza a frissen mosott fehérneműt.

Ezt mi, szegény pestiek, joggal irigyelhetjük az újvárosiaktól. Nekünk, sajna, még nincsenek mosolygós Patyolatgörleink, csak marcona TÜKER-boyaink... Micsoda különbség!

Radványi Barna

TAVASZ

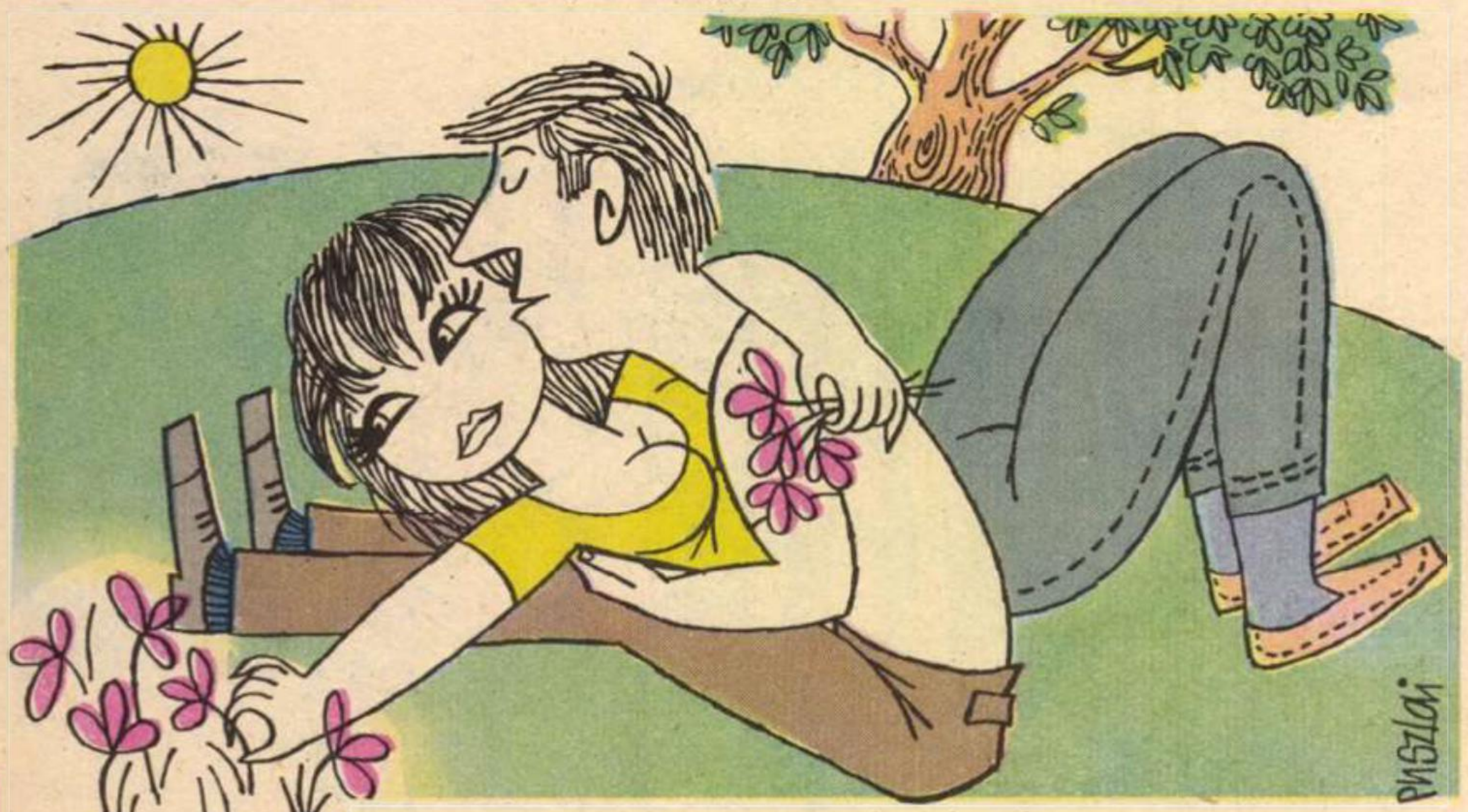

– Hagyd a csudába azt a vacak virágot!...

TAVASZI FÁRADTSÁG

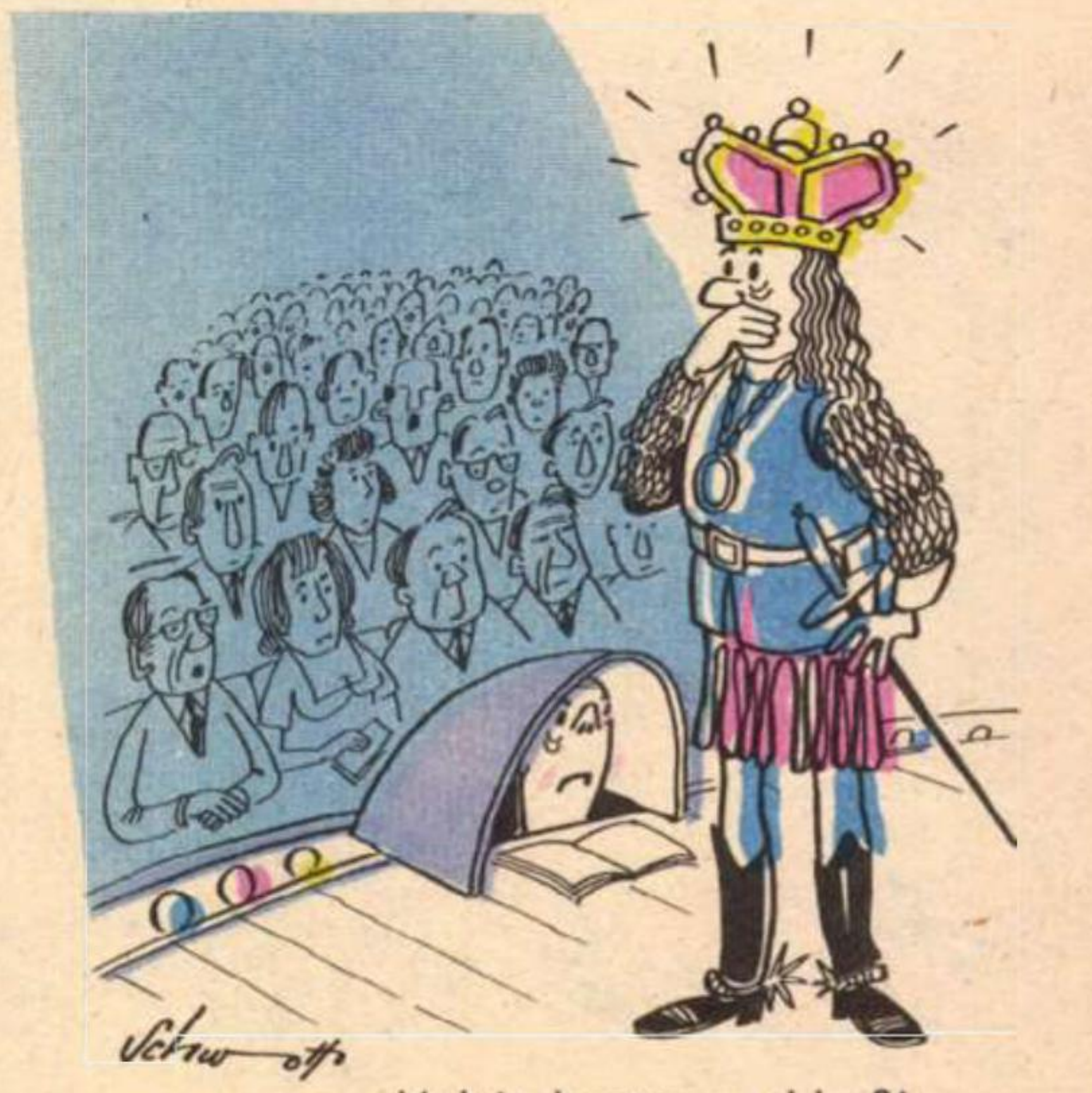

– Hol is hagytam abba?!

HAPPY END

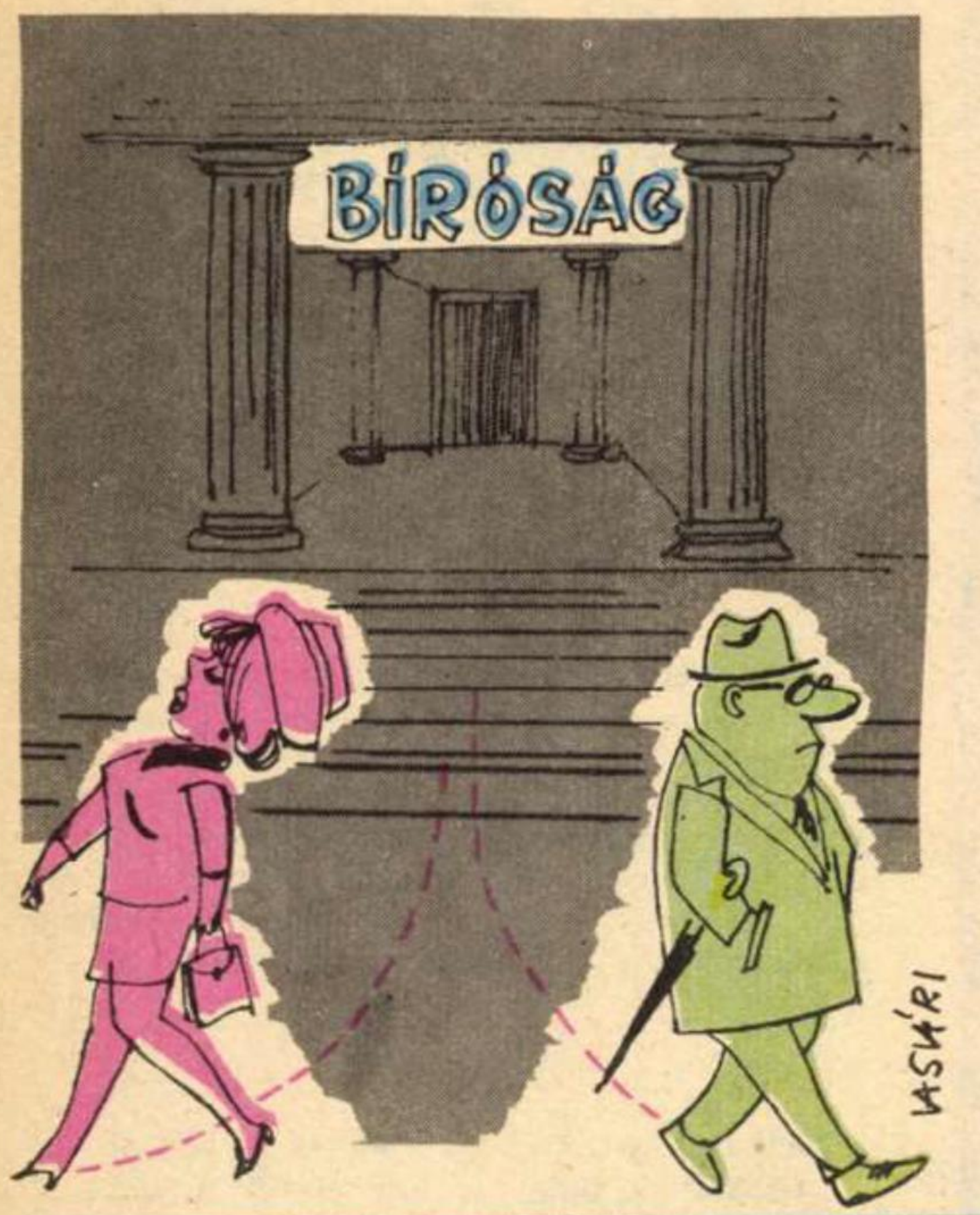

SZAKMAI KÉRDÉS

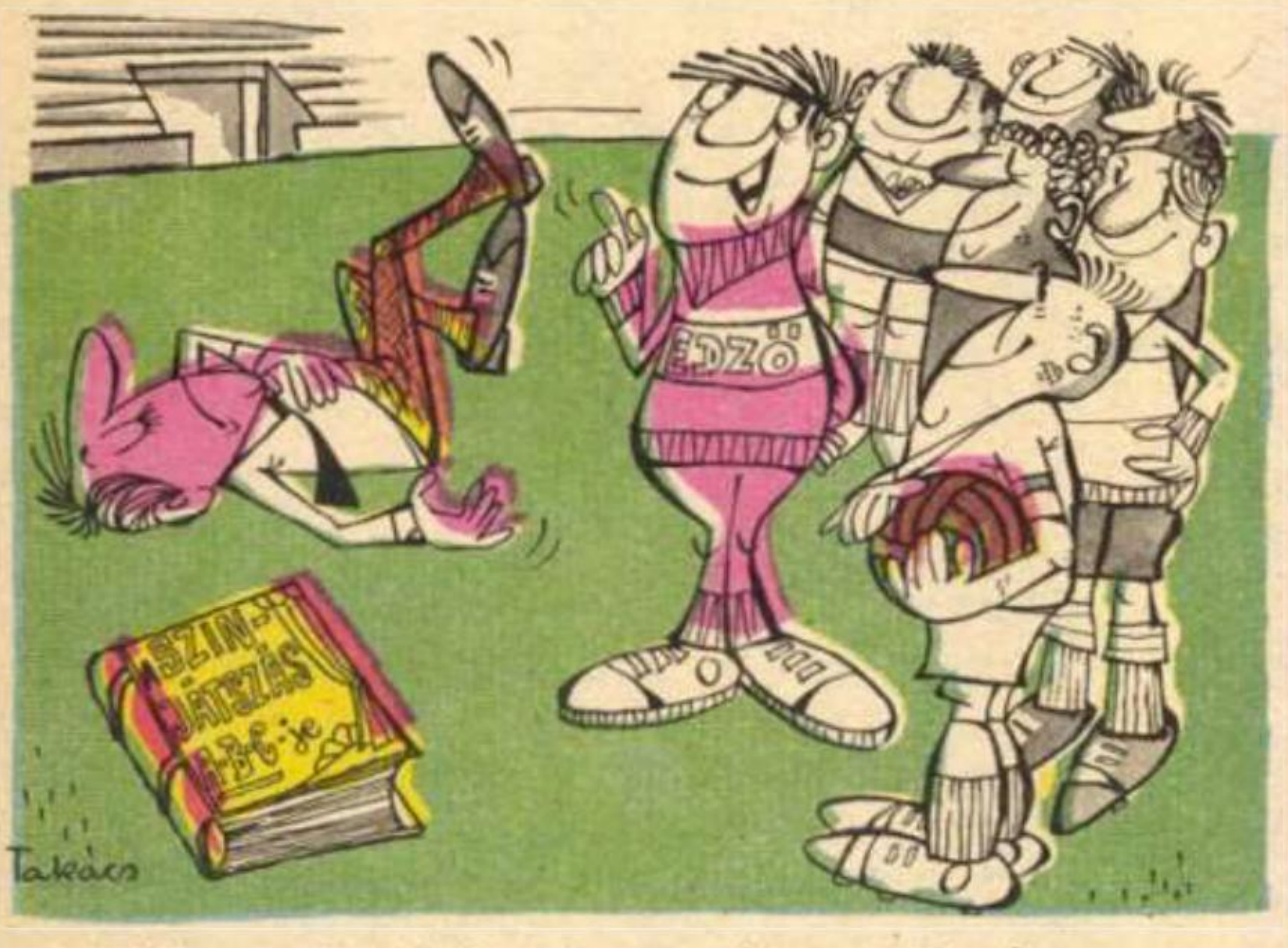

– Fiúk, a színművész úr most bemutatja, hogyan kell megjátszani egy tizenegyest!

JAVASLAT

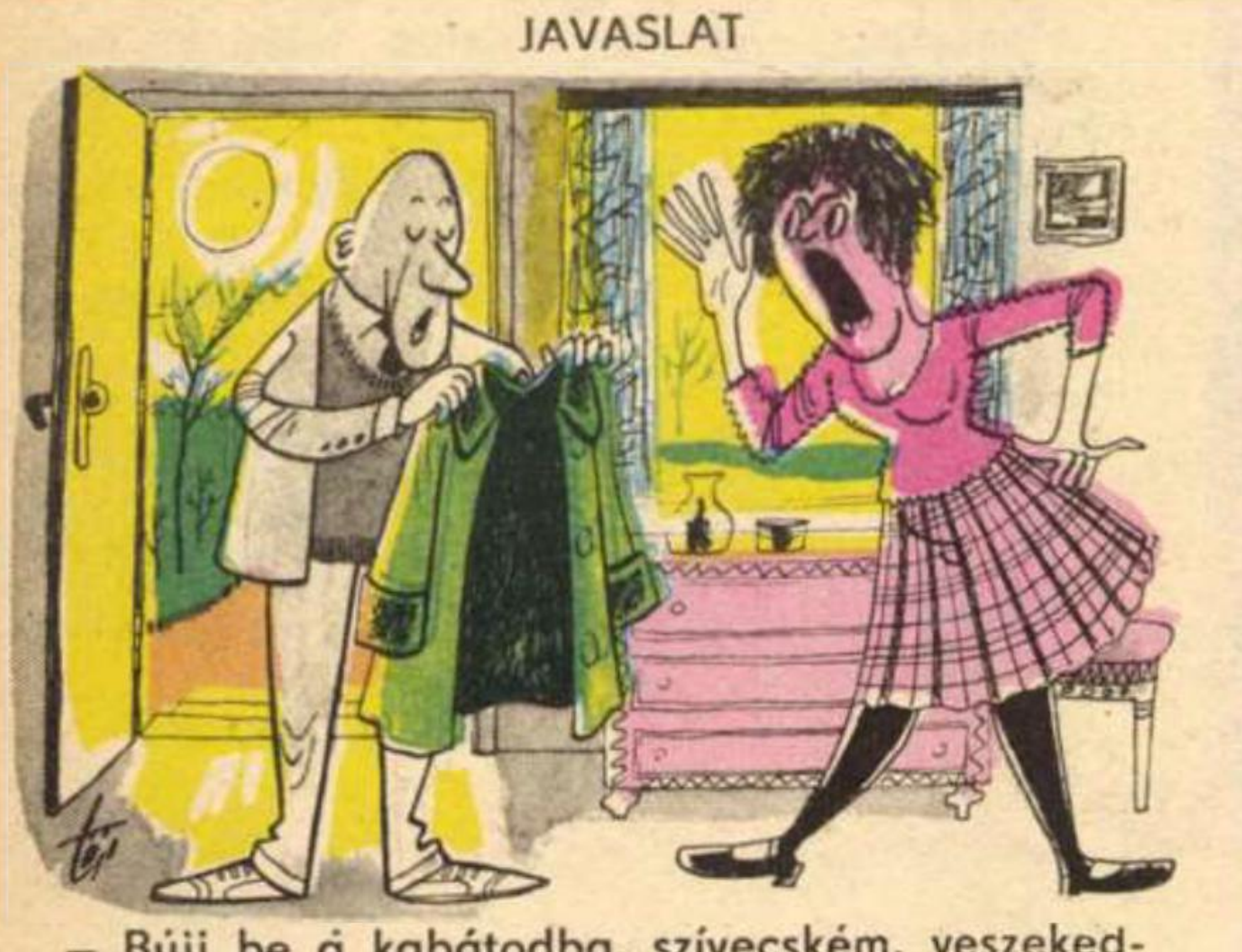

– Bújj be a kabátodba, szívecském, veszekedjünk inkább kinn a kertben, olyan szép idő van!

TAVASZI ZSONGÁS

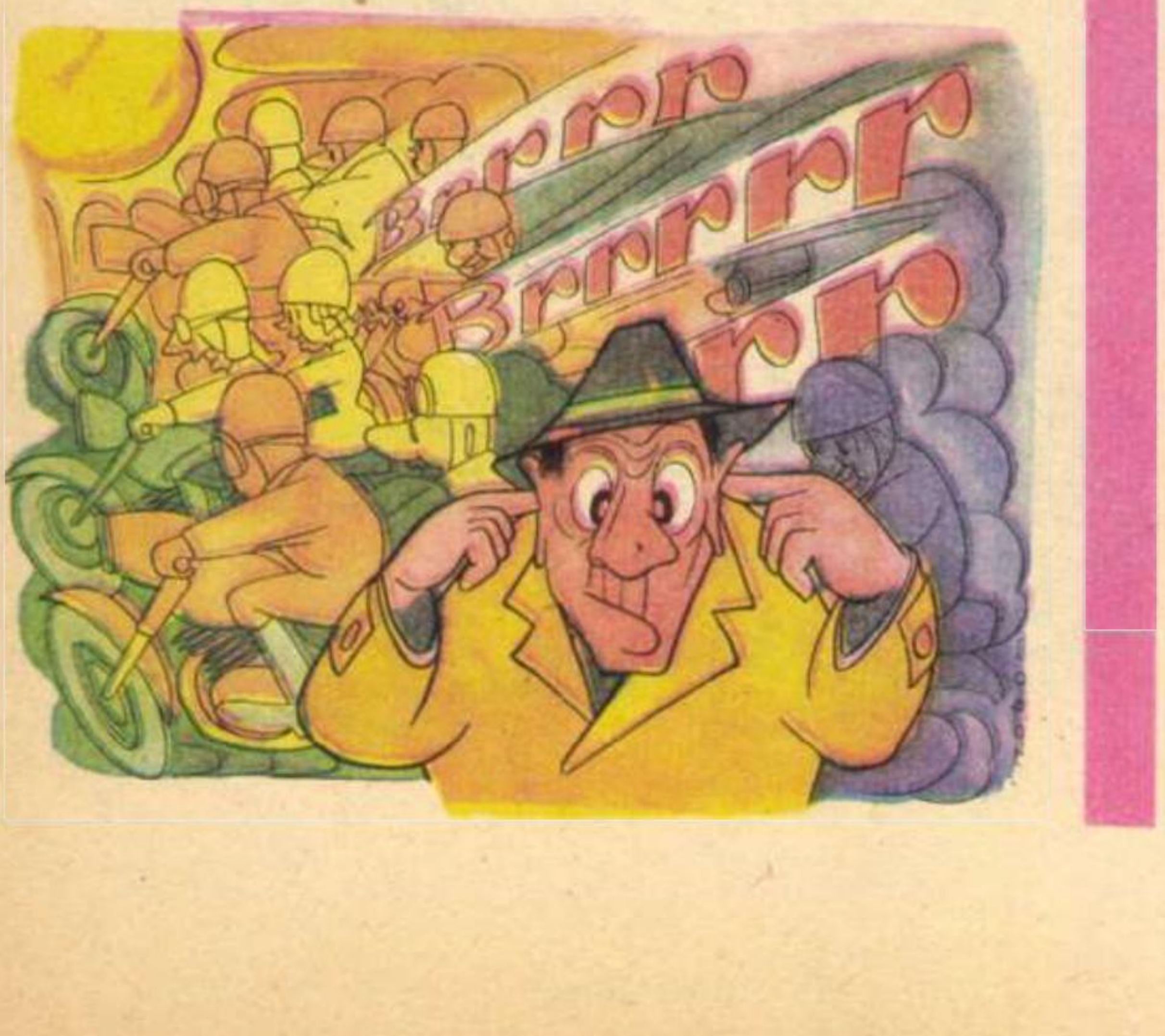

SZTÁRJELÖLT!

Hegedűs István rajza

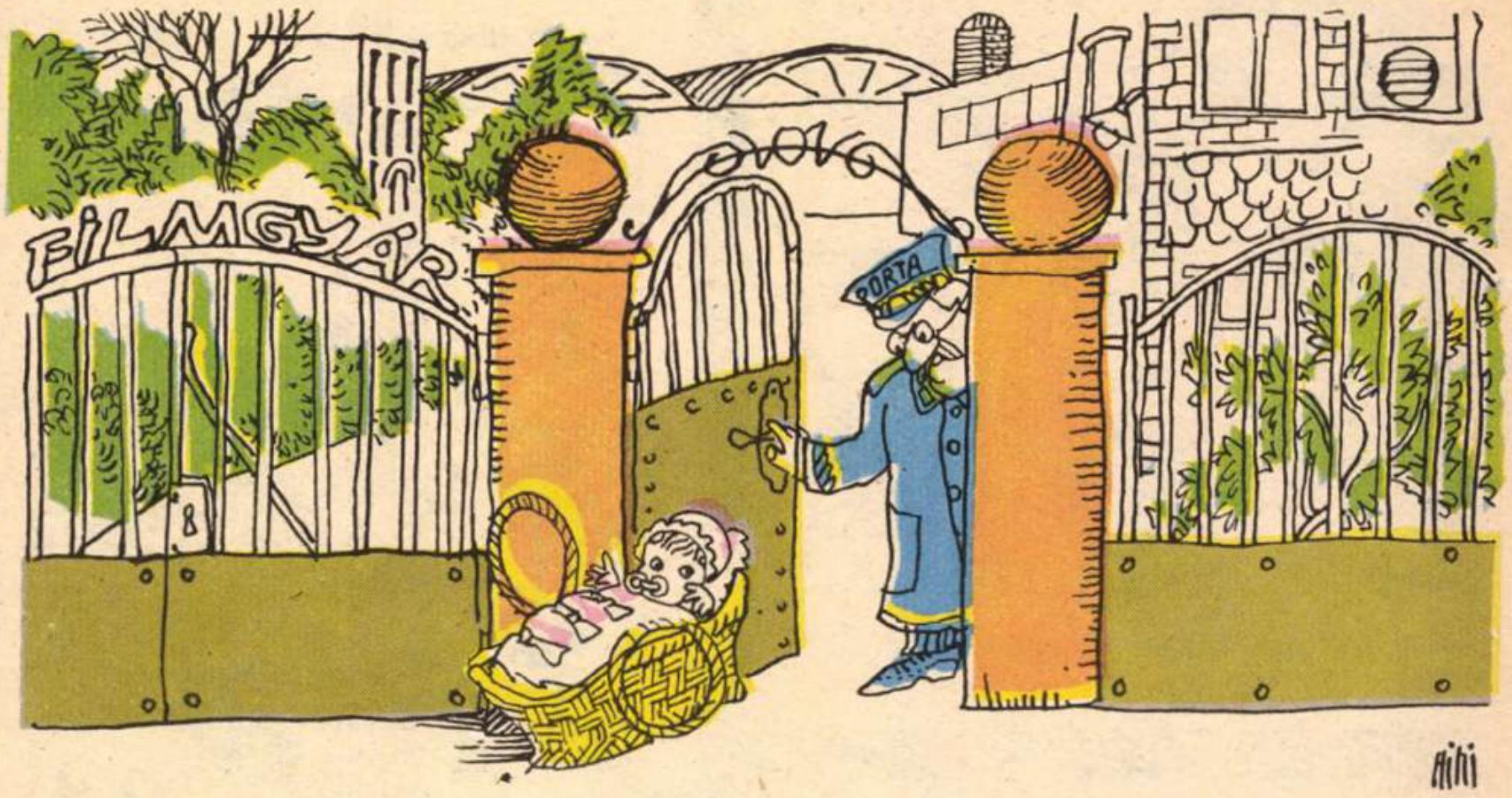

SZILÁNKOK

TATAROZÁS

— Erre a házra igazán ráférne már egy alapos tatarozás!

— De még mennyire! Tegnap adták át a beköltöző lakóknak.

FILM

Elhatároztam, hogy írok egy izgalmas magyar filmet. A végére nagy üldözési jelenetet tervezek. A gonosztevő páratlan ügyességgel menekül üldözői elől. Felmászik a tízemeletes ház esőcsatornáján, a villámhárítót ugró rúdnak használva átlendül egy templomtoronyra, ott harangozónak álcázva magát leugrik a mélybe egyenesen egy Jaguár autó volánja mellé. Eszeveszett száguldás. Üldözői lihegését már a hátában érzi. Nincs más hátra, berohan egy közhivatalba, hogy elvegyüljön az ügyfelek között. A kapuban azonban útját állja a portás:

— Sajnálom, félfogadás csak kedden és pénteken tíztől tizenkettőig!

Üldözői beérik. Bilincs kattan. Vége. Balra a kijárat.

EGYENJOGÚSÁG

Igazi egyenjogúság, majd akkor lesz, ha az éjszakai mulató előtt az erősebb nemhez tartozót is elzavarja a portás, mondván, hogy hölgykísérő nélkül férfit nem engedhet a lokálba.

SIKER

A művésznőnek olyan sikere volt, hogy háromszor is megismételtették vele a dalt, míg végre hibátlanul elénekelte.

STATISZTIKA

Egy statisztika szerint nálunk a hétfői napon a legdepressziósabbak az emberek, ilyenkor történik a legtöbb öngyilkosság. Tudom, mért: hétfőn nincs tévé-adás.

ÉJSZAKAI TELEFON

Brahovácz meséli:

— A múlt héten éjjel fél kettőkor, telefoncsengetésre ébredek, és egy mély férfihang azt mondja: „Itt egy jóakarója. A felesége az előbb ment be egy férfival a Tapló utca 4. alatti villába. Ha siet még ott találja őket." Ész nélkül magamra kaptam a ruhámat, aztán taxiba ugrottam, de a Körútnál megkértem a sofőrt, forduljunk vissza.

— De mért?

— Akkor jutott eszembe, nekem nincs is feleségem!

MAGÁNY

— Tudja maga, mi az a magány, az egyedüllét?

— Hogyne tudnám. Férjes asszony vagyok.

ELLESETT PÁRBESZÉD

— Nézze, nálam akkor jön haza, amikor akar.

— Nagyszerű.

— A konyhát is használhatja. Tőlem főzhet, moshat, vasalhat, amennyit akar.

— Pompás.

— Látogatókat is fogadhat. Nem avatkozom a magánéletébe.

— Nagyon hálás vagyok.

— Fizet havi százötven forintot. Ha nem találja soknak.

— A világért sem. Boldog vagyok.

— Akkor már csak egy probléma van hátra.

— Mégpedig.

— Ha szerez nekem egy főbérletet, másnap már beköltözhet hozzám albérlőnek.

Galambos Szilveszter

BÁRKAÉPÍTÉS

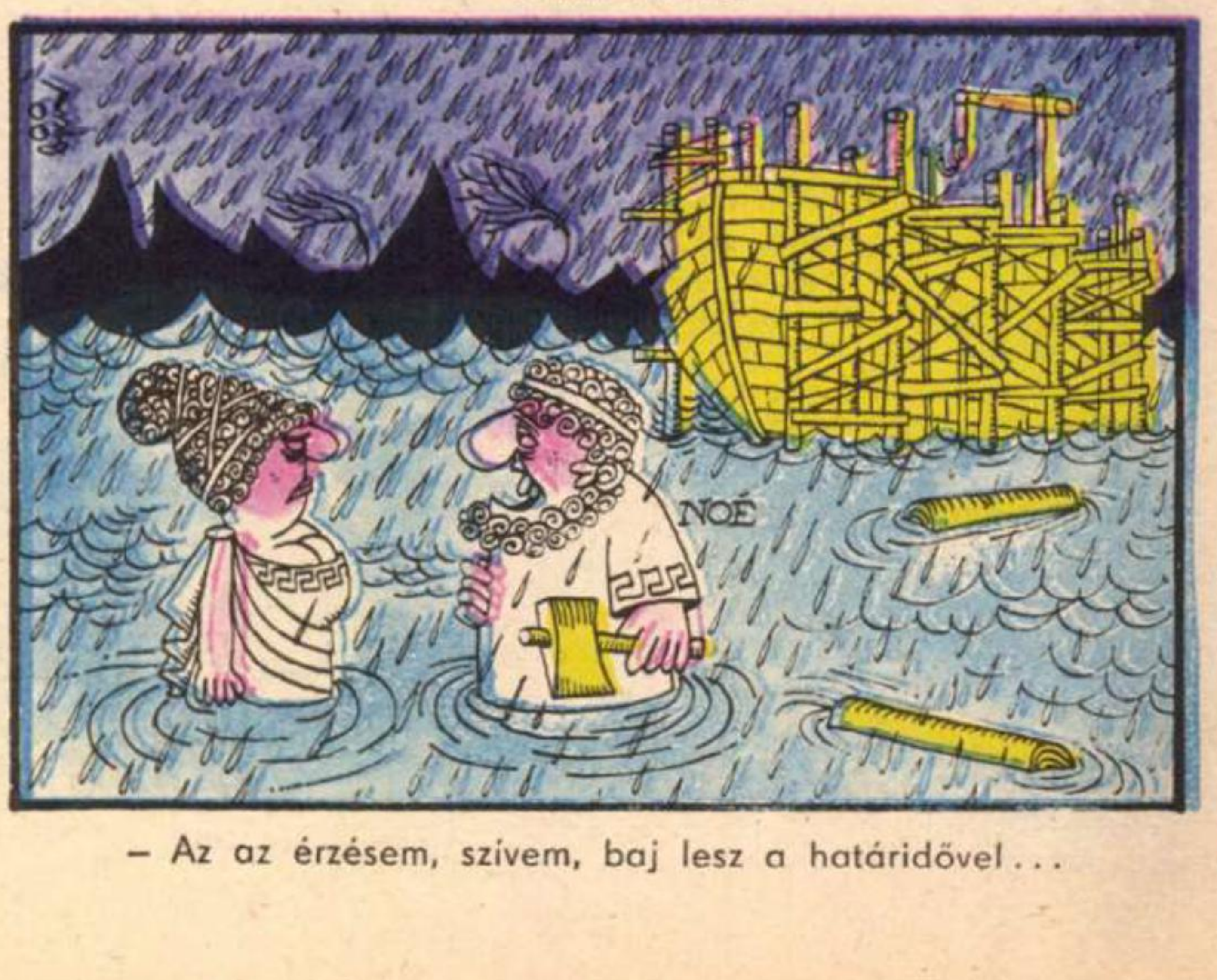

– Az az érzésem, szívem, baj lesz a határidővel ...

MODERN EZEREGYÉJSZAKA

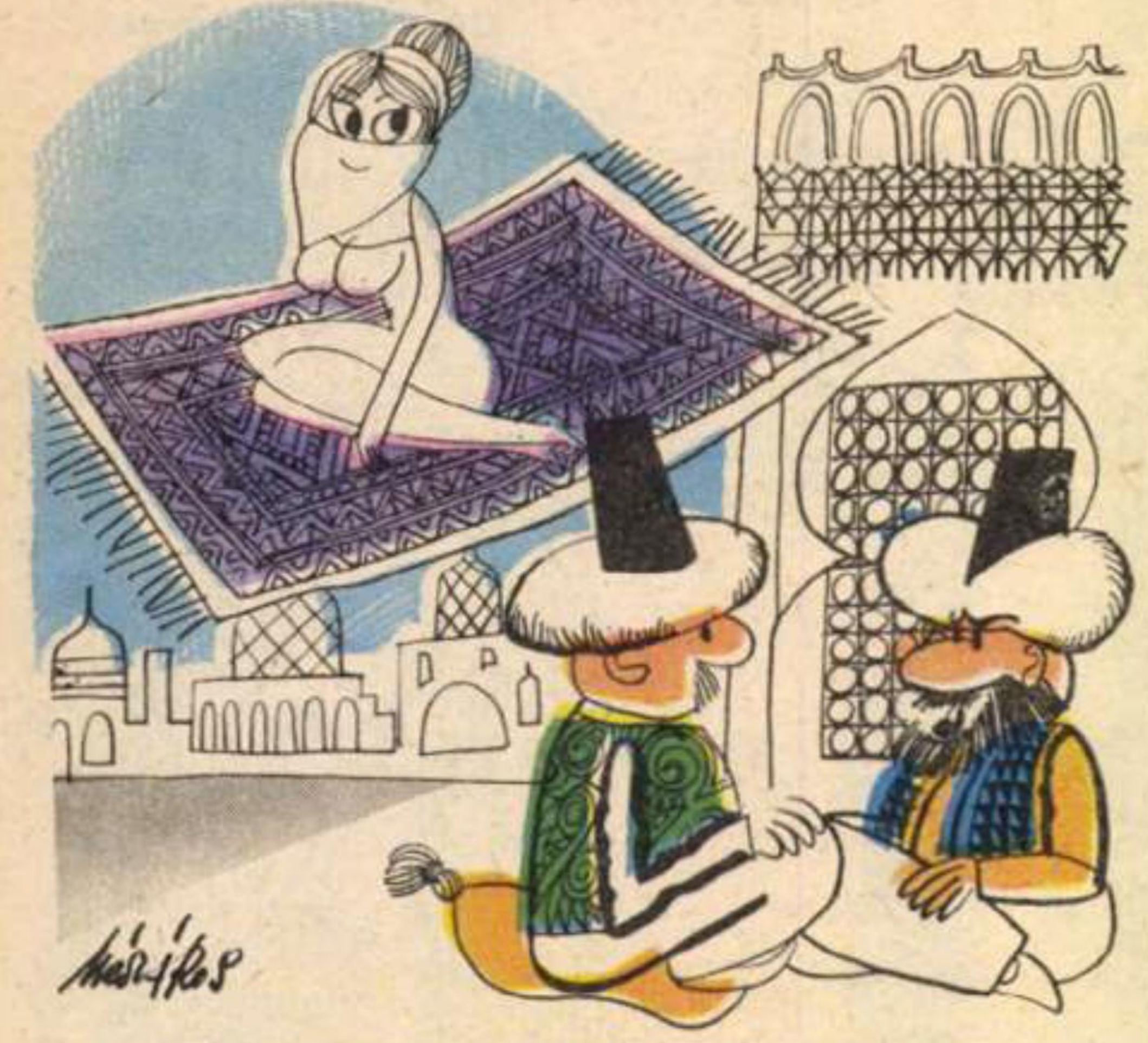

– A feleségem újabban mindig elviszi a kocsit.

MINDENT A FIATALOKÉRT!

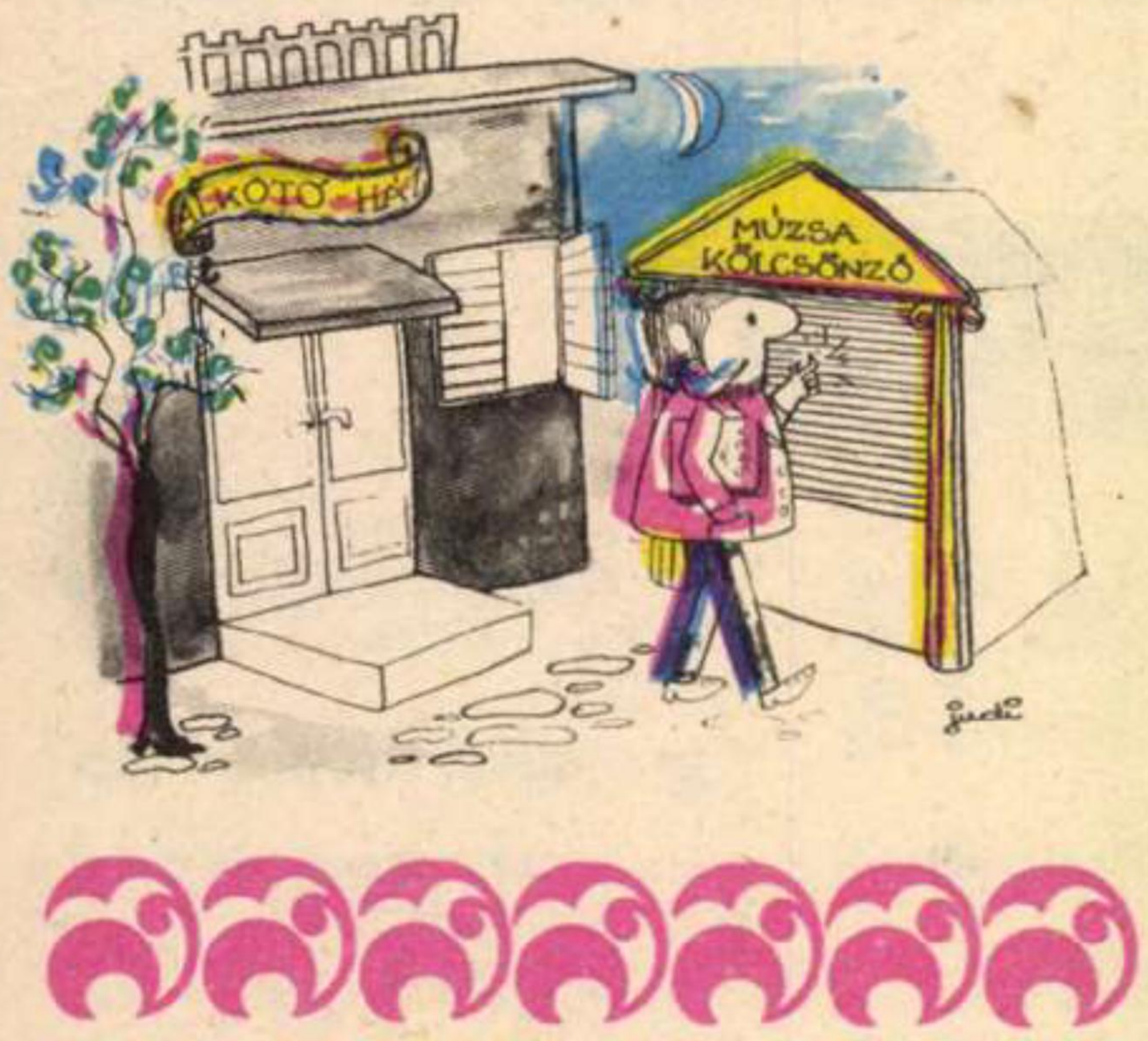

PESTI UTCÁN

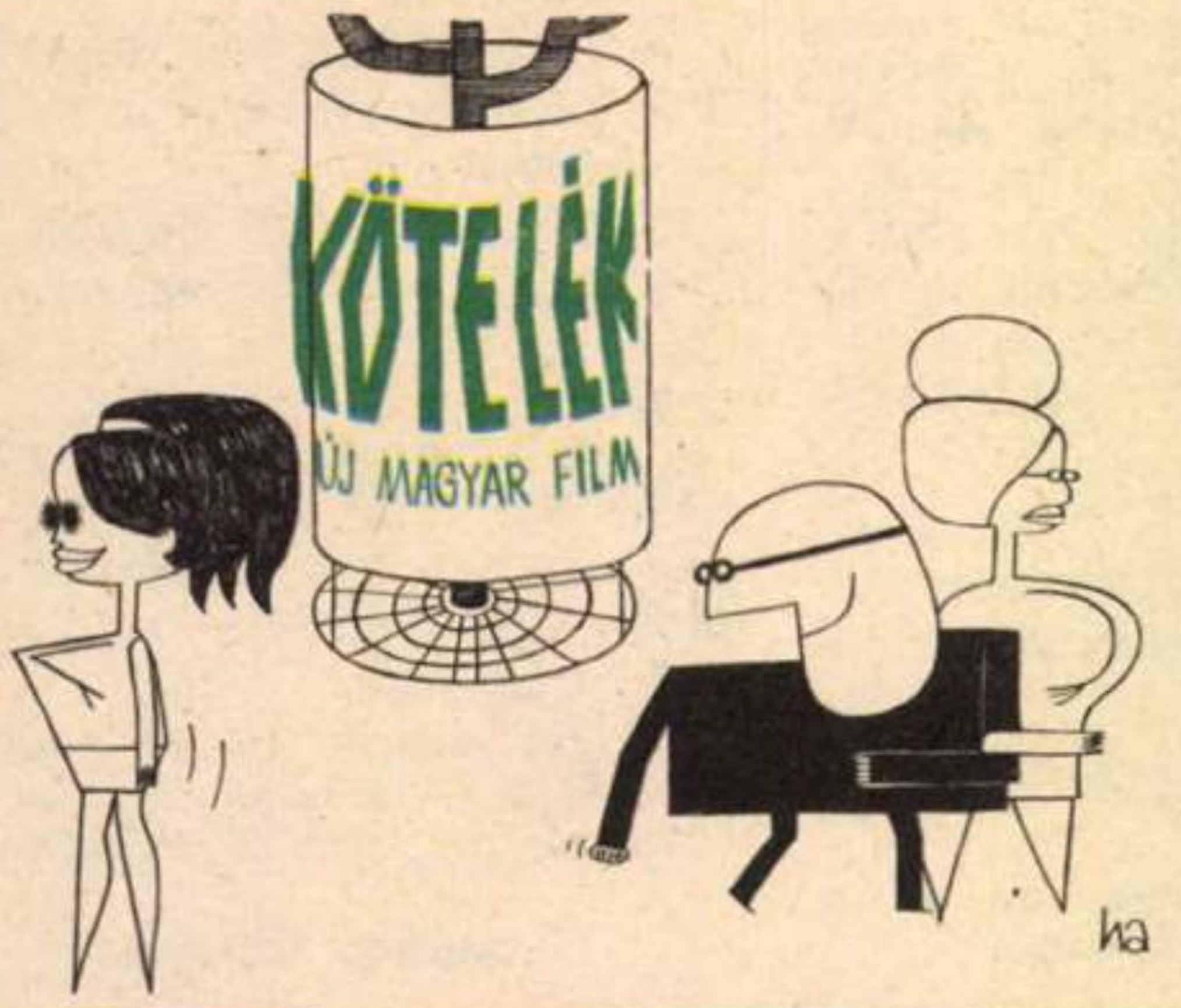

LELKIISMERETFÚRDALÁS

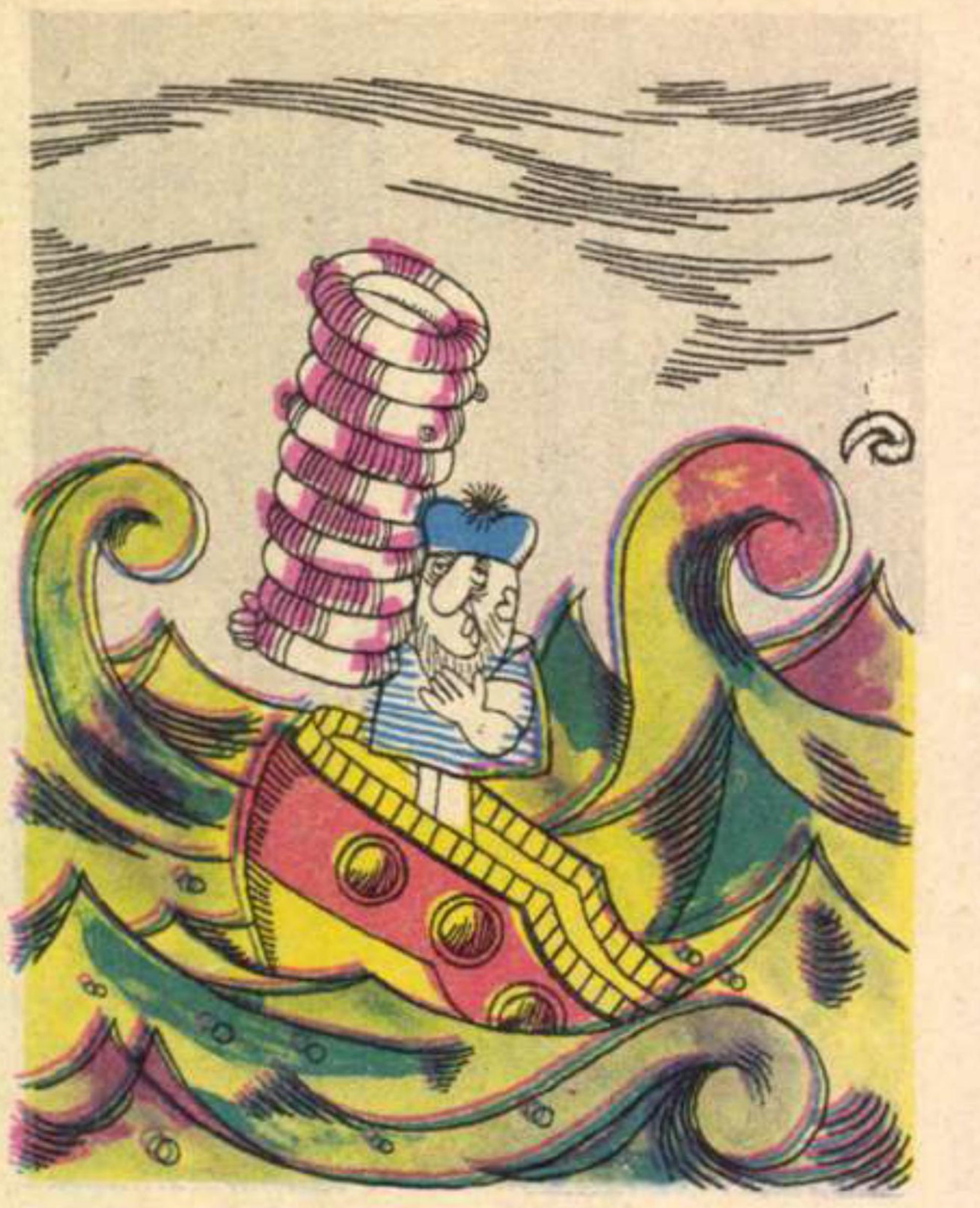

– Tíz mentőöv a nyakamon maradt...

KÉT VERS

PARKBAN

Zöldellnek a füvek,
Rügyeznek a fácskák,
Hamar vigyünk haza
Egy újdonsült fácskát,
Hadd dühöngjön érte
A pesti kertészet,
Minek is akart ott
Lombot, bokrot, parkot...

LEGENDA

Pályát választott három herceg.
„Én sárkányok ellen vonulok...!"
Atyja mondta rettentő nagy búval:
„Ez se más, mint rettentő tulok..."
Hát te? Kérdé aztán a középsőt...
„Én úgy hiszem, hogy fodrász leszek"
Az atyának ragyogott a képe:
„Ez már nem elveszett kisgyerek,
De még ez sem az igazi... Öcskös,
Mit választasz?" „Még nem is tudom"
– Mondta – „Ha megy, lepényt fogok sütni
Valahol a poros Körúton..."

Darázs Endre

Irka-firka

A szakmai felelősségtudat szép példáját láttam múltkor a Rákóczi úton. Egy maszek mérleges az alábbi felirattal igyekezett meggyőzni a kételkedőket vállalkozása korrektségéről:

MÉRÉSEMET KÍVÁNSÁGÁRA ÍRÁSBAN ADOM DÍJTALANUL!

Remélem, a bácsikának van cégbélyegzője is, mert különben a feleségem úgy sem hiszi el, hogy fogytam.

✦

A szavak jelentése szüntelenül módosul, egyes kifejezések pedig teljesen kimennek a divatból. Régen a nőkre azt mondták, hogy fehérnép. Ma, a bigott napozás korában legfeljebb barnanép felelne meg a valóságnak. A vászoncseléd is idejét múlta. Sokkal demokratikusabban hangzik, hogy vászonháztartási alkalmazott!

◆

Némi nosztalgiával olvasom jómúltkor az újságban, hogy erősen megdrágult az oroszlán. Már megint lemaradtam egy nagy üzletről. Ha tavaly ilyenkor potom pénzért összevásárolok néhány oroszlánt (prímán meglettek volna az erkélyen, vagy a fürdőszobában) és idén piacra dobom őket, egész tisztességes összeg üti a markomat. Búsan elmondom a dolgot a feleségemnek, de ő megvígasztal:

— Lári, fári, fiacskám! És ha le ment volna az oroszlán ára?! Akkor most itt állsz megfürödve, nyakadon a fenevadakkal...

♣

Povács a kelleténél jobban szemügyre vesz egy bakfist a Körúton, mire a felesége gúnyosan rápirít:

— Elárulnád nekem is, hogy mi bámulnivaló van ezen a kis fruskán?

— Csak azt nézem — mentegetőzik Povács —, hogy olyan szép hosszú a haja, mint egy fiúnak...

▲

Amikor Iksz betoppan hozzám a hivatalba, éppen azt sem tudom, hogy hol áll a fejem. Látván a zűrzavart és kapkodást, megnyugtat:

— Nem akarlak zavarni, idegeskedj csak egész nyugodtan!

Dalmáth Ferenc

MEGTÉVESZTŐ KÖRNYEZET

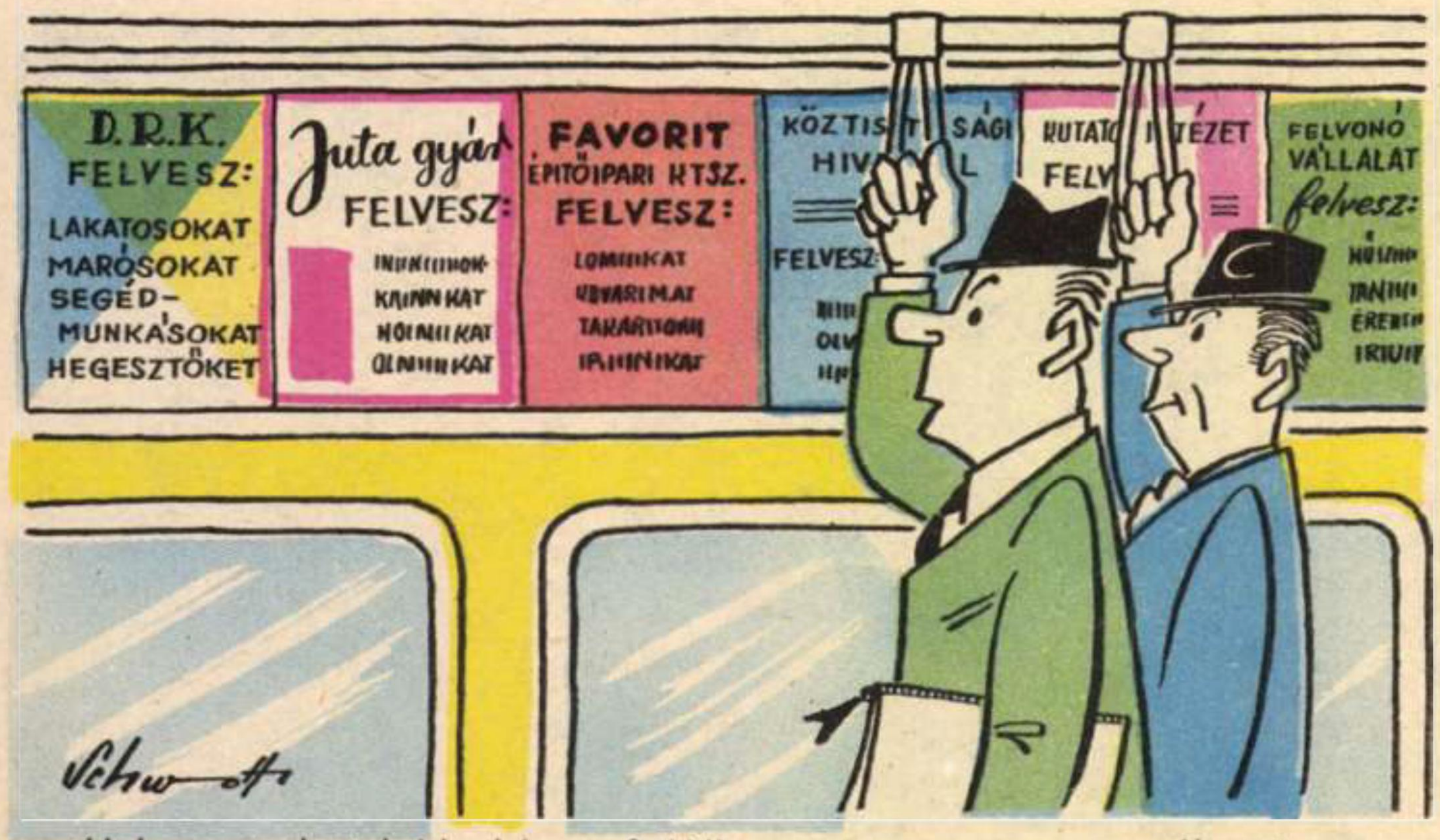
D.R.K. FELVESZ: LAKATOSOKAT MARÓSOKAT SEGÉD-MUNKÁSOKAT HEGESZTŐKET
Juta gyár FELVESZ:
FAVORIT ÉPÍTŐIPARI KTSZ. FELVESZ:
KÖZTIS... SÁGI HIV... FELVESZ:
KUTATÓ... ÉZET FELV...
FELVONÓ VÁLLALAT felvesz:

– Hol vagyunk tulajdonképpen? Villamoson vagy egy személyzeti osztályon?

ABSZOLÚT SZEMTELENSÉG

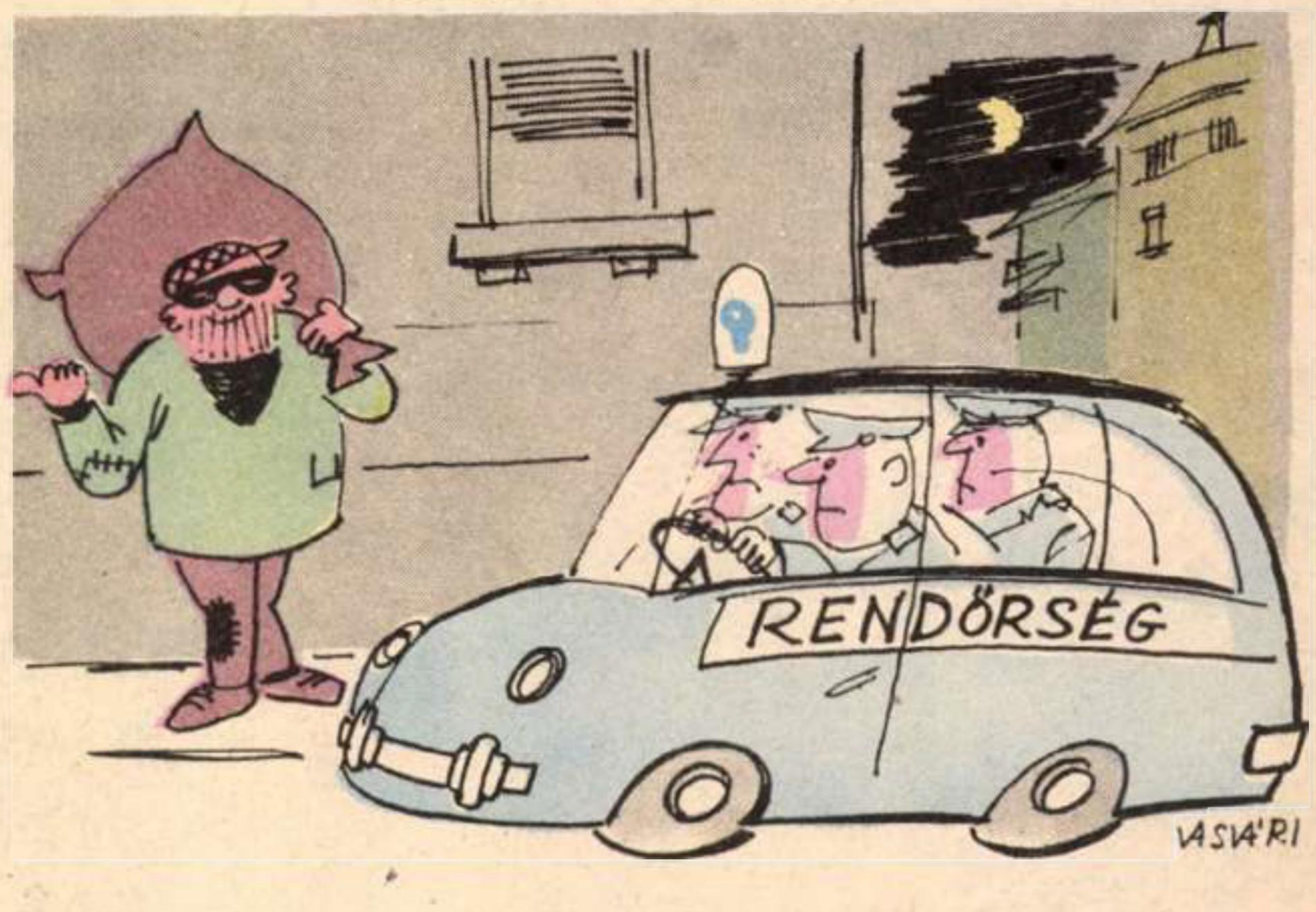

XX. SZÁZAD

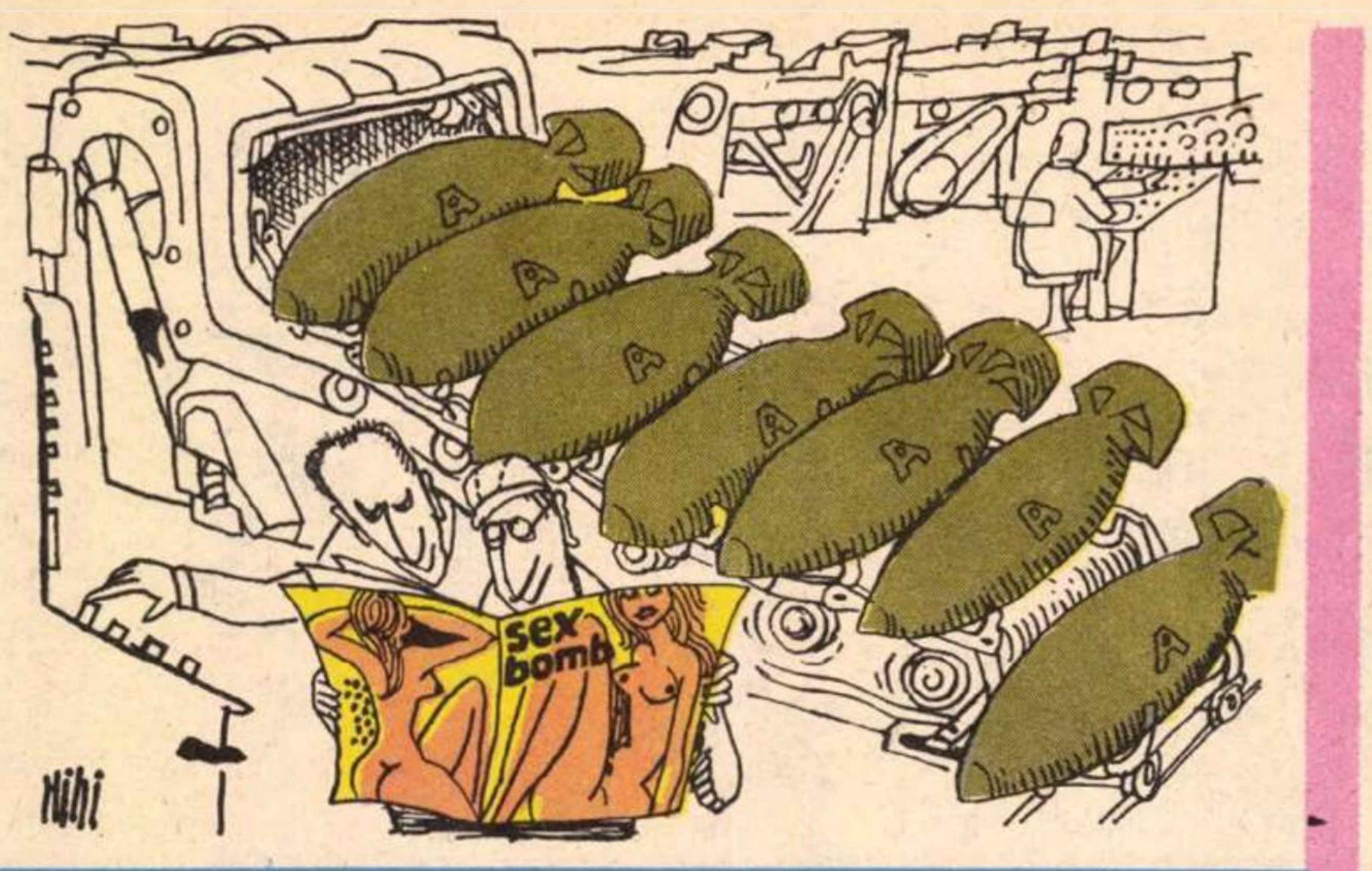

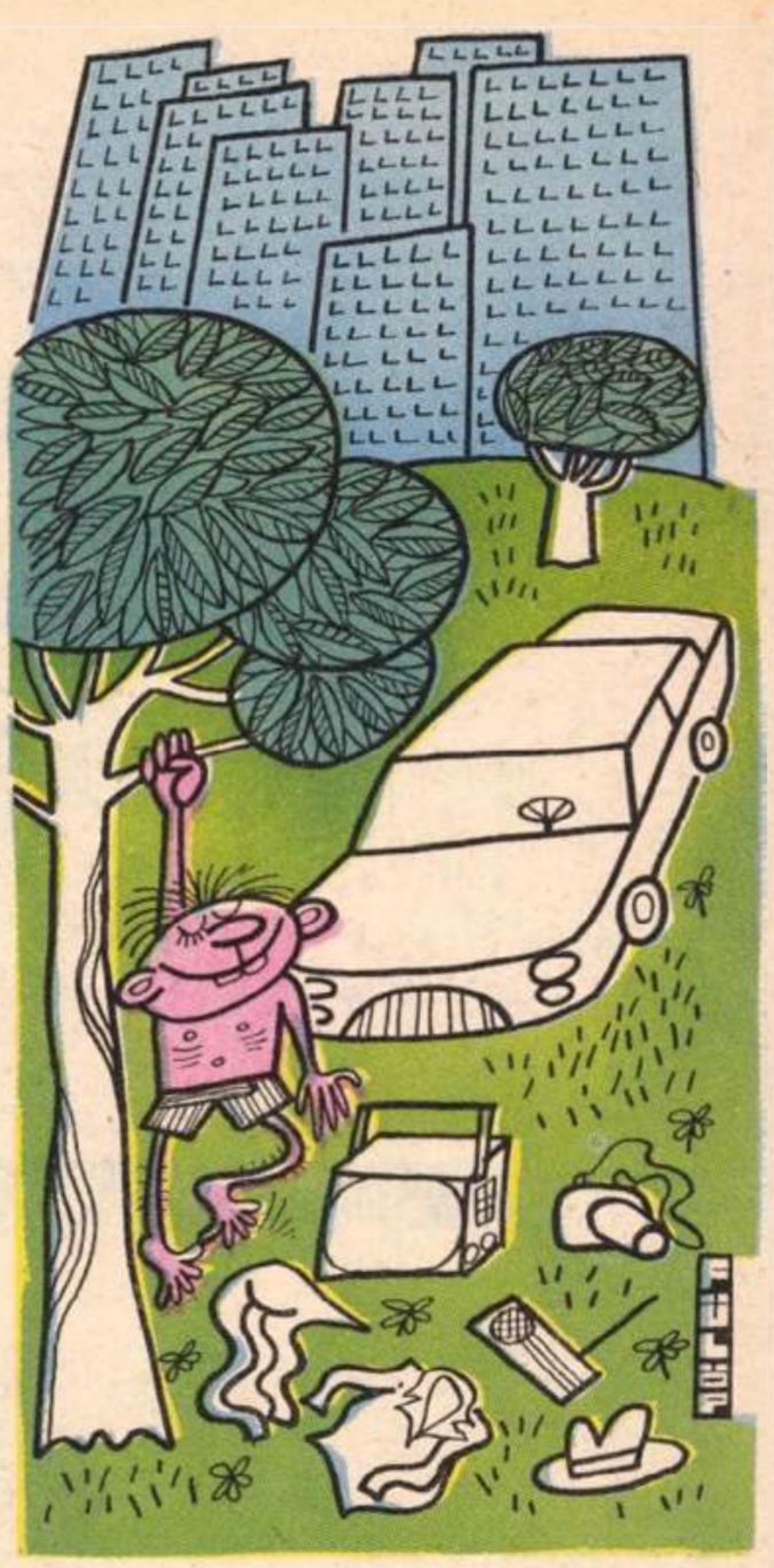

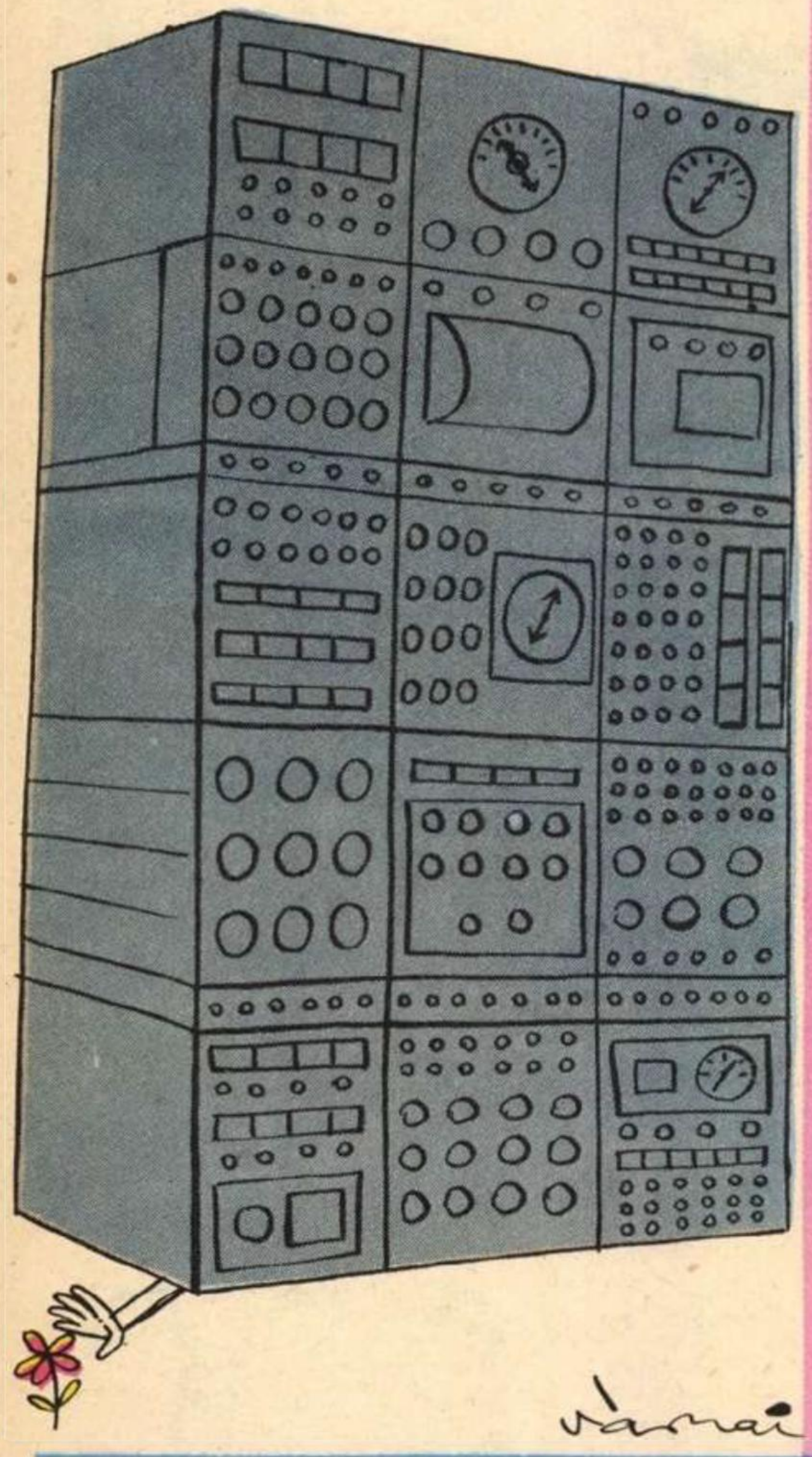

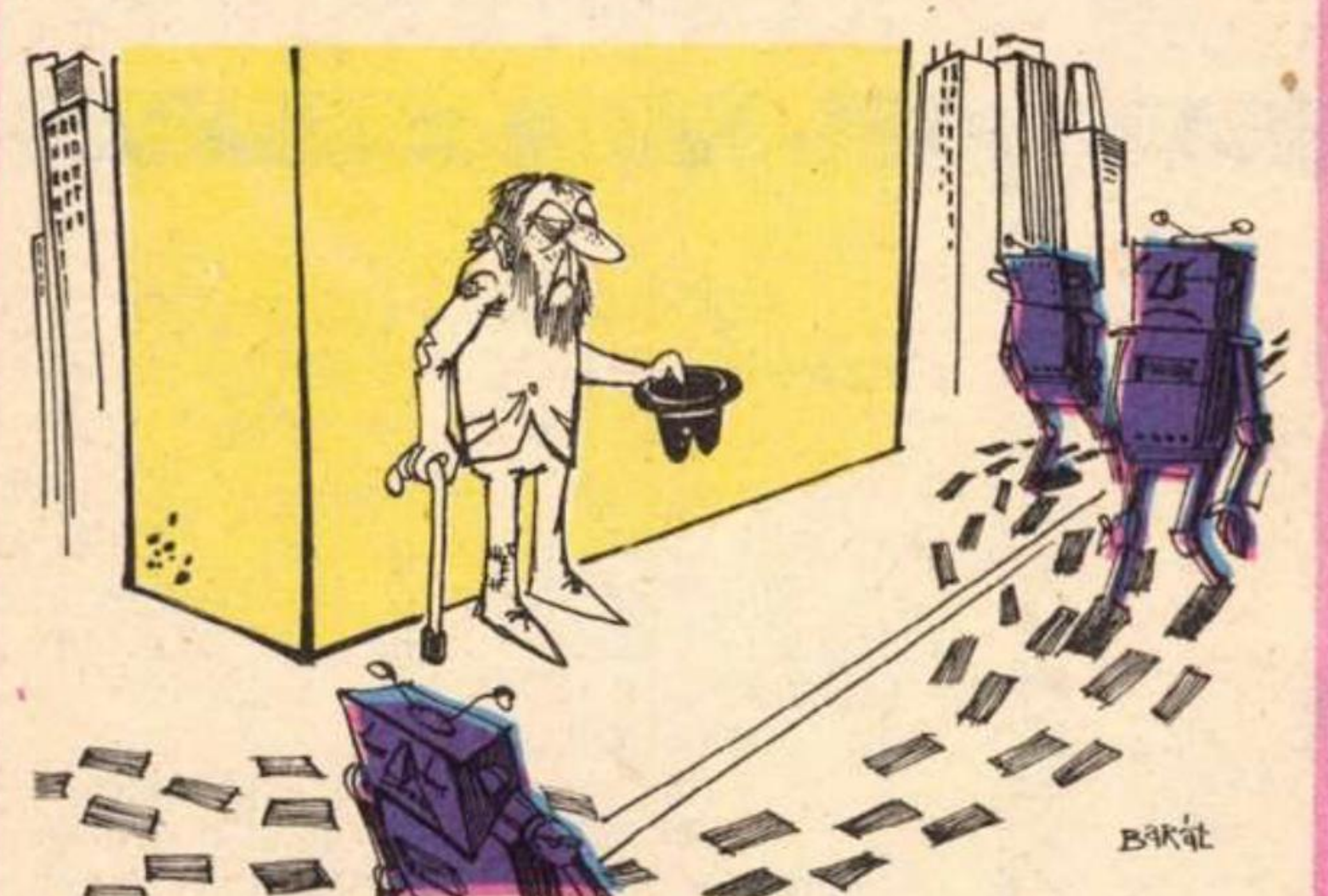

HEGEDŰS, VÁRNAI, BARÁT, FÜLÖP, SAJDIK, BALÁZS-PIRI, PUSZTAI

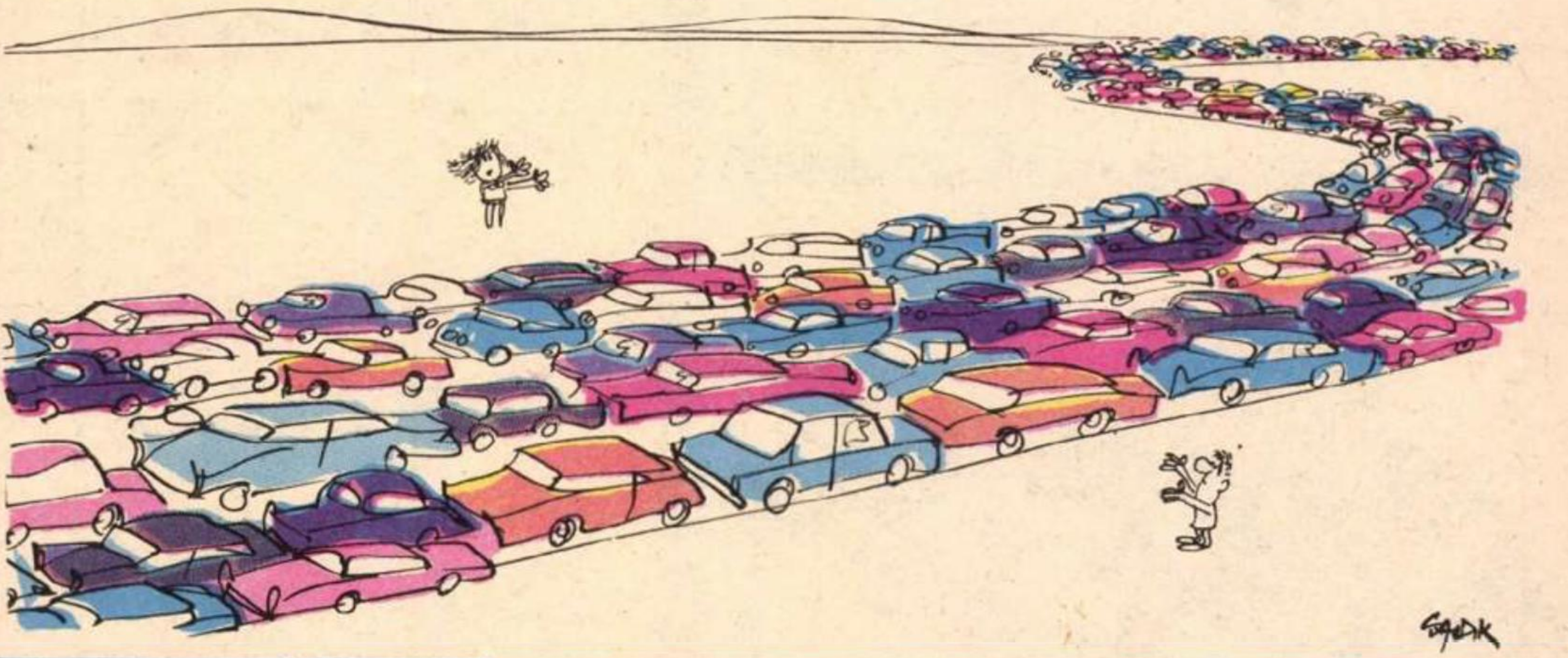

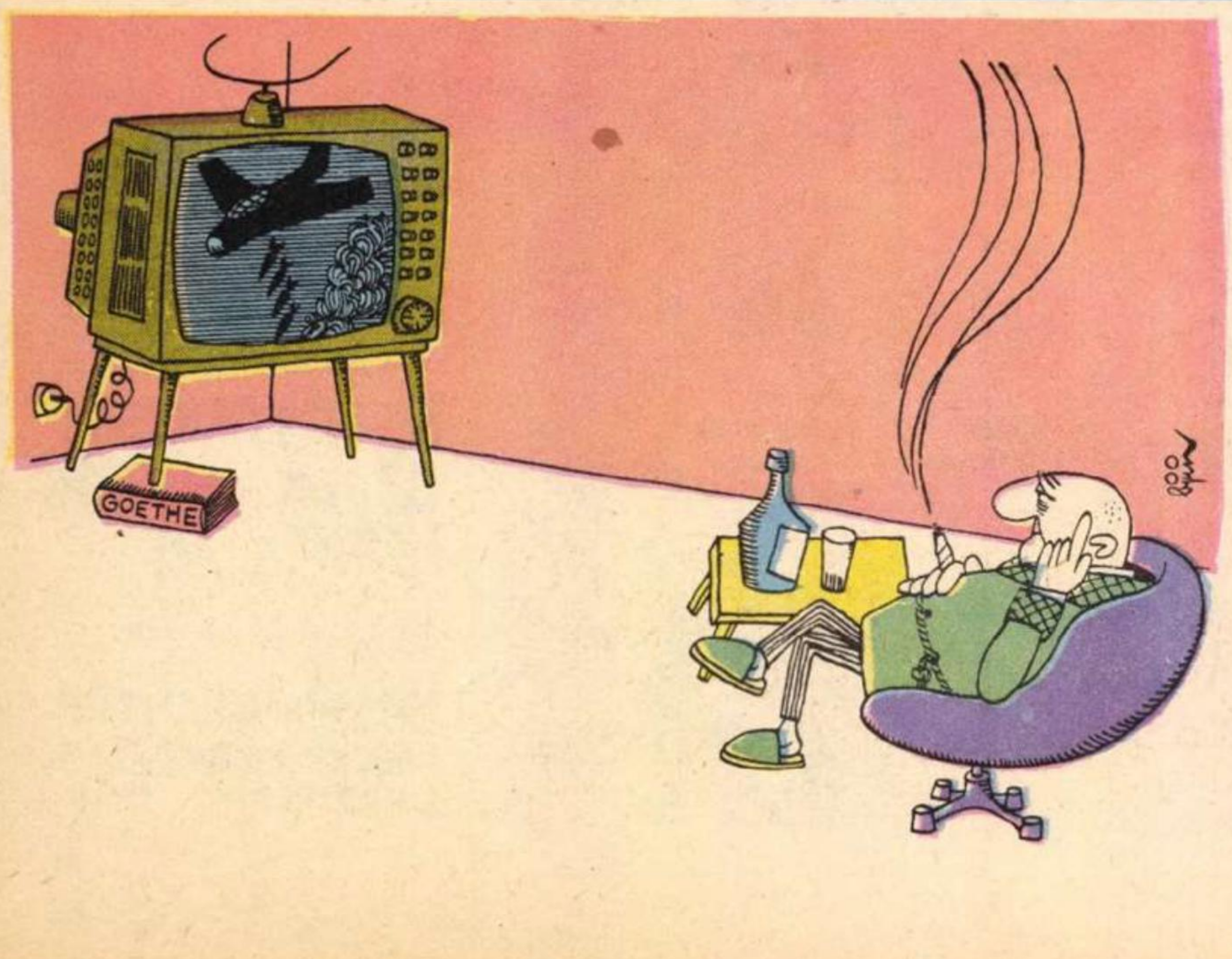

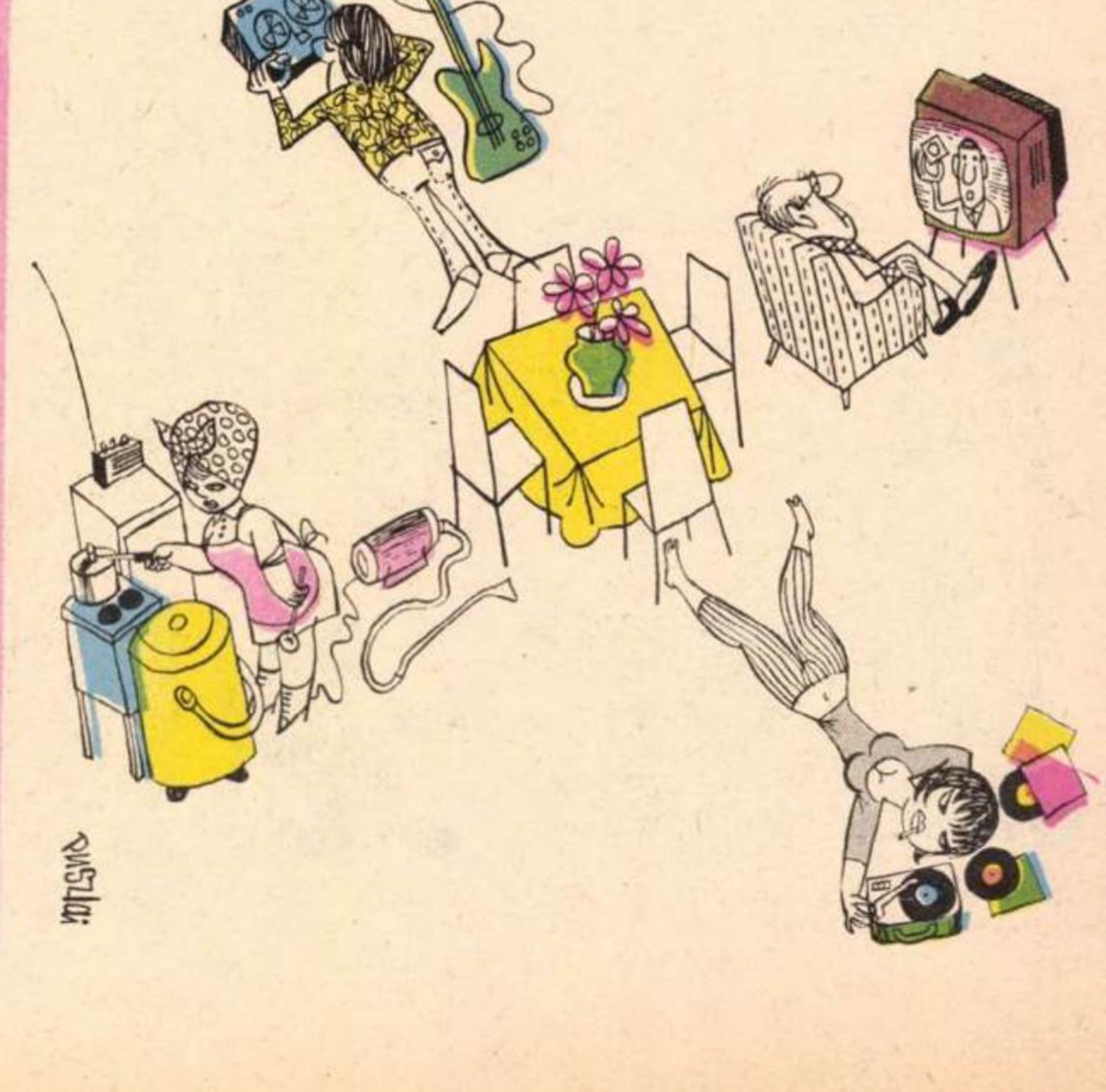

KÖZELEDIK A TABLÓK IDEJE

Várnai György rajza

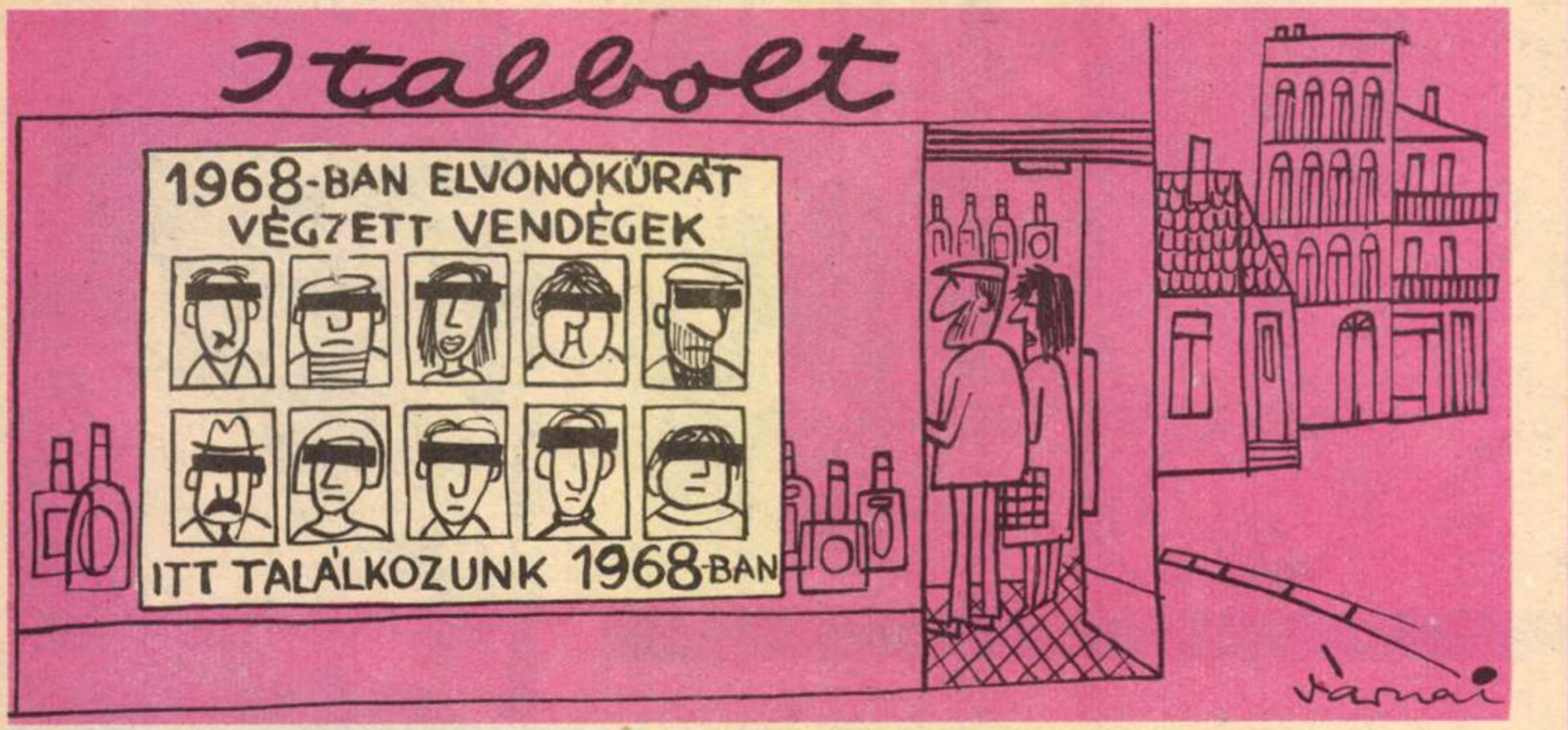

NŐI VEZETŐ

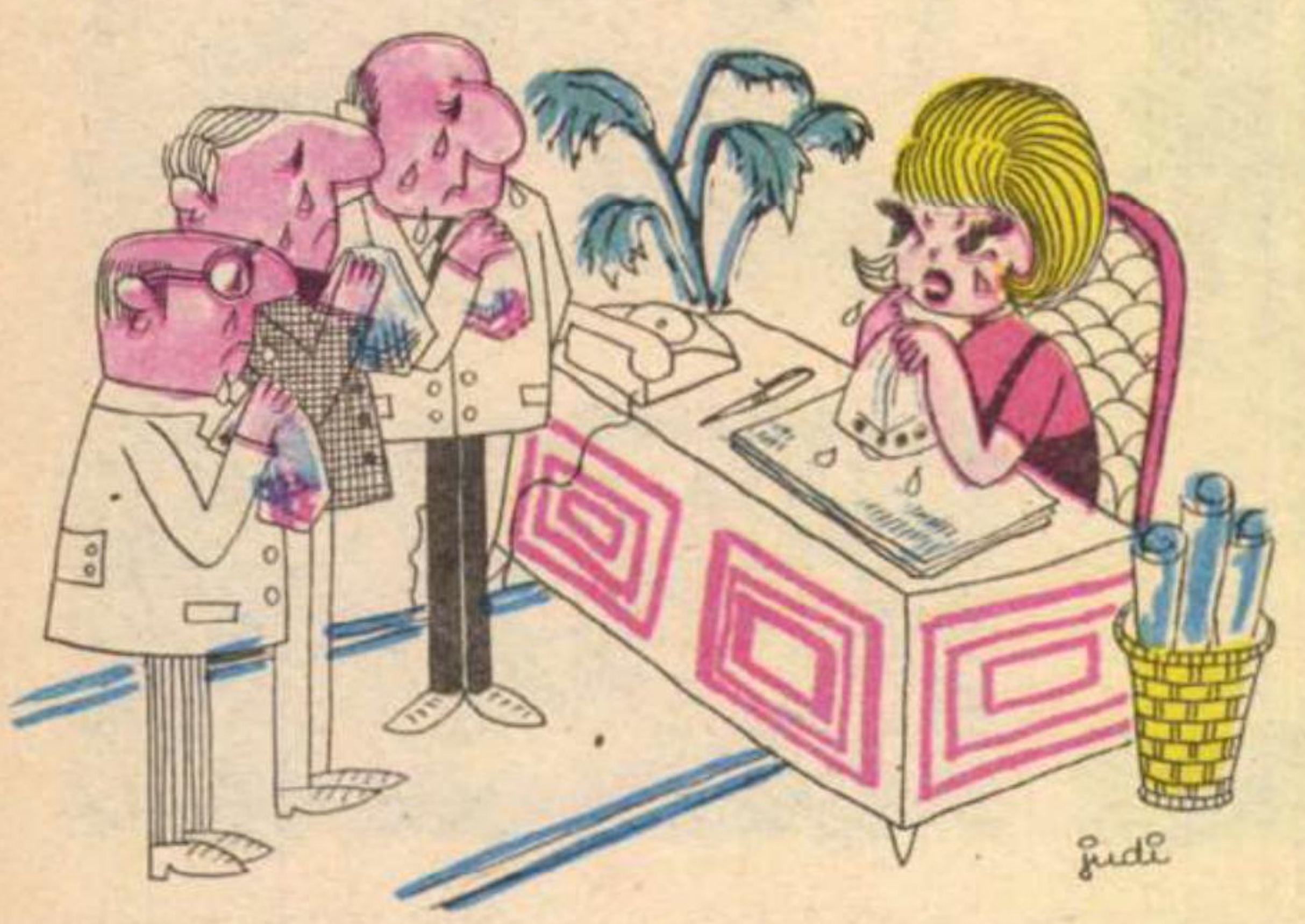

– Kartársak, megint nem teljesítettük a negyedévi tervet.

* * *

TAVASZI SZÉL

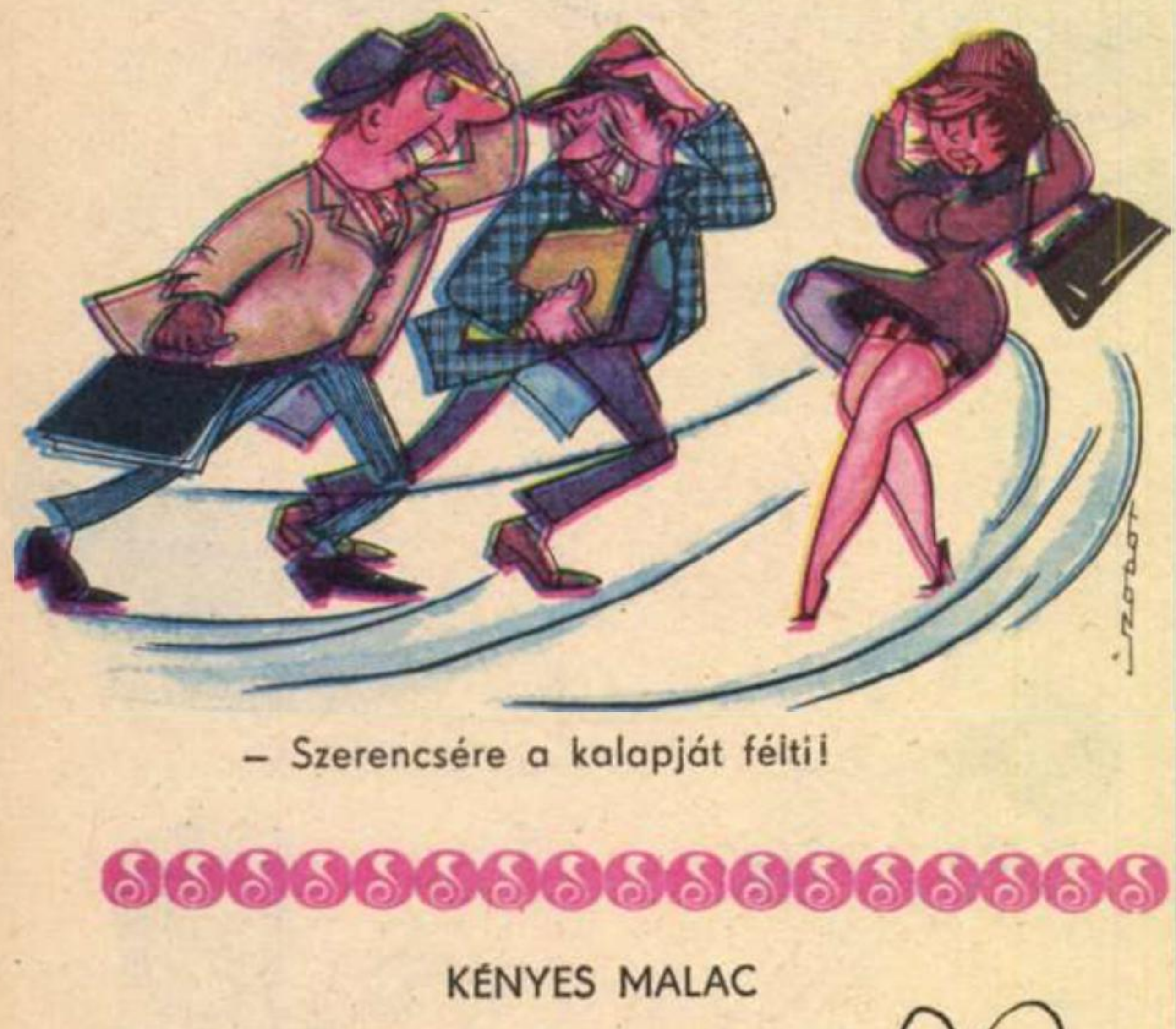

– Szerencsére a kalapját félti!

* * *

KÉNYES MALAC

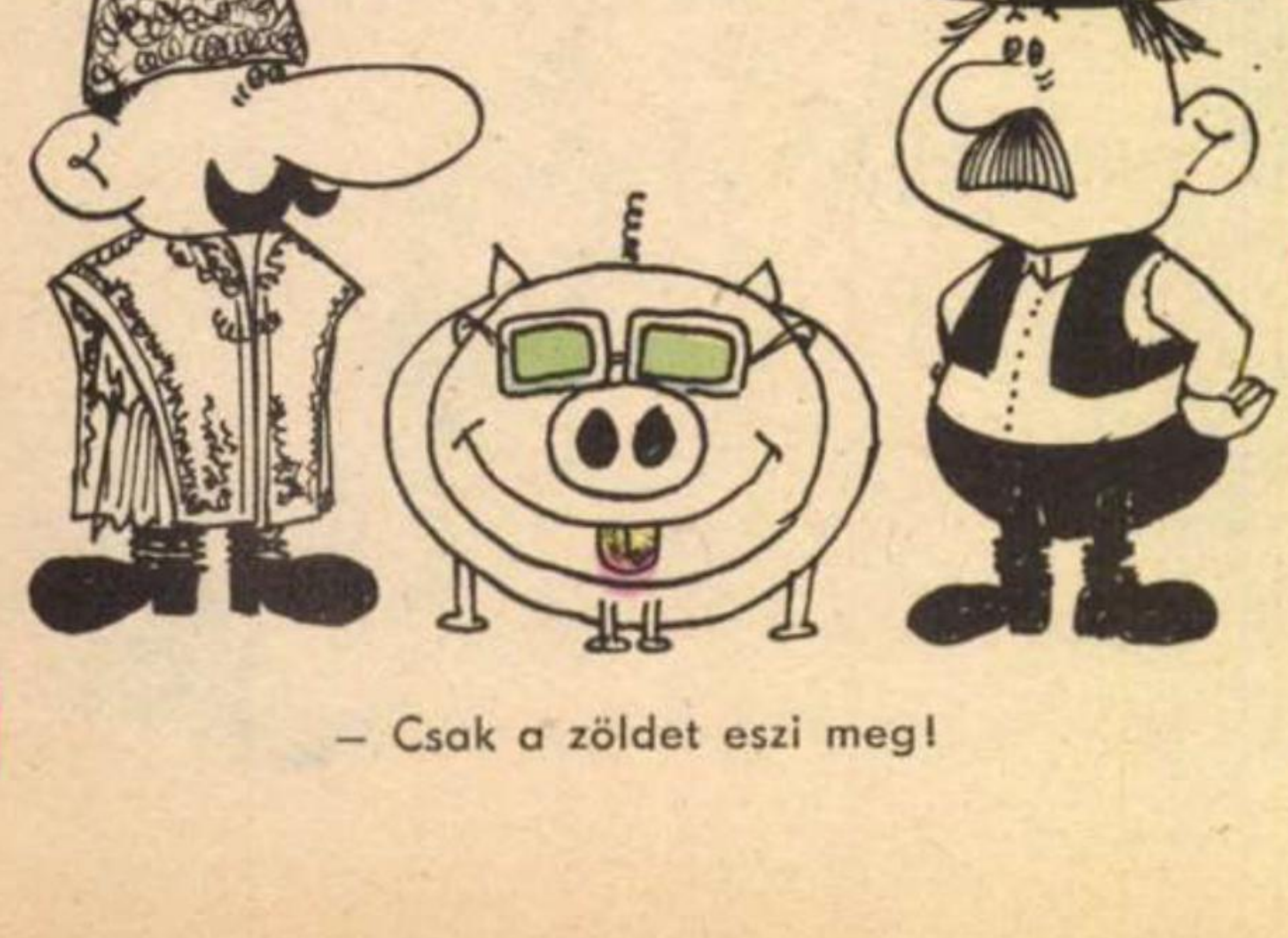

– Csak a zöldet eszi meg!

BRIT KRESZ

Angliában csak fokozatosan vezetik be az „európai” KRESZ-jelzéseket a hagyományos szöveges táblák helyett. Tizenhárom millió autós közül talán kétmillió érti meg a „bizarr, idegen, tengerentúli, eretnek” és nagyonis un-English ábrák mindegyikét.

Szomszédaim körében közvéleménykutatást végeztem, ki hogyan értelmezi a táblákat. Alább közlöm a legsikerültebb válaszokat:

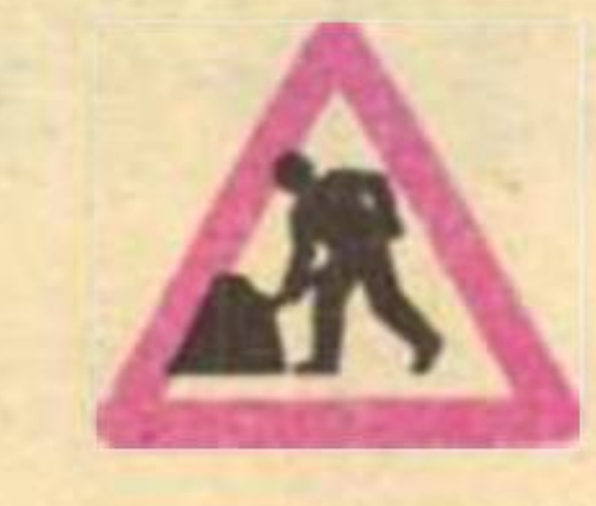

Nehezen nyílik az esernyő

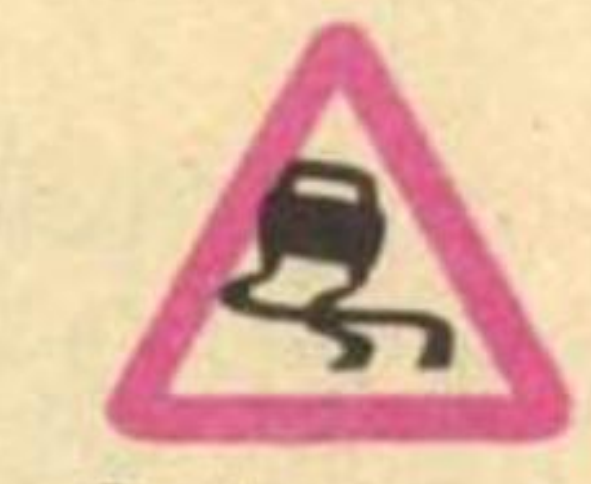

Csak reszeg sofőröknek

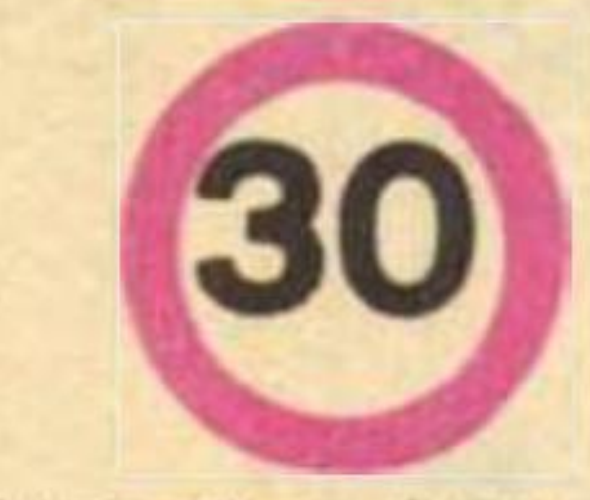

Harminc éves a királynő

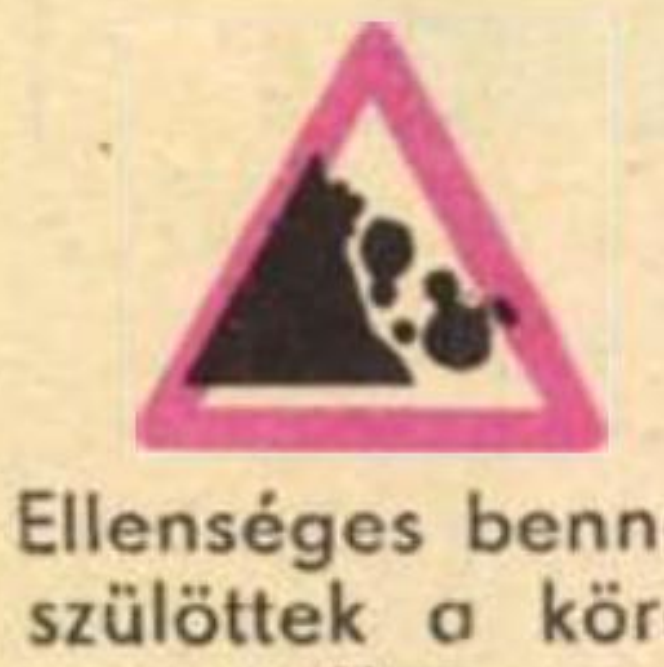

Ellenséges bennszülöttek a környéken

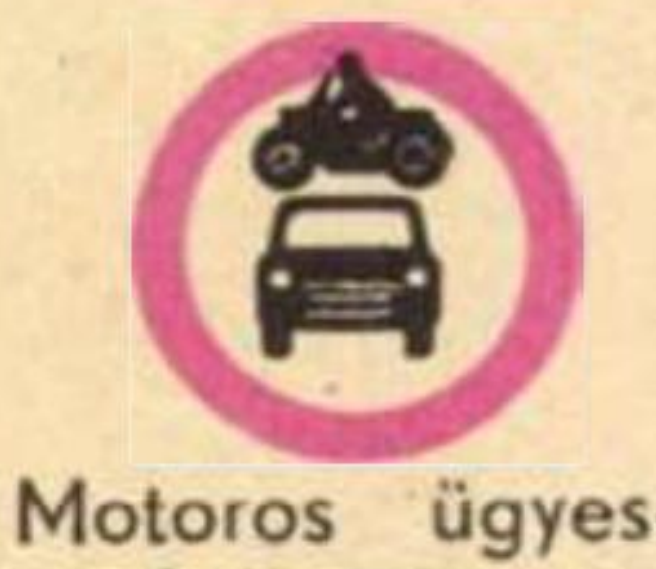

Motoros ügyességi verseny

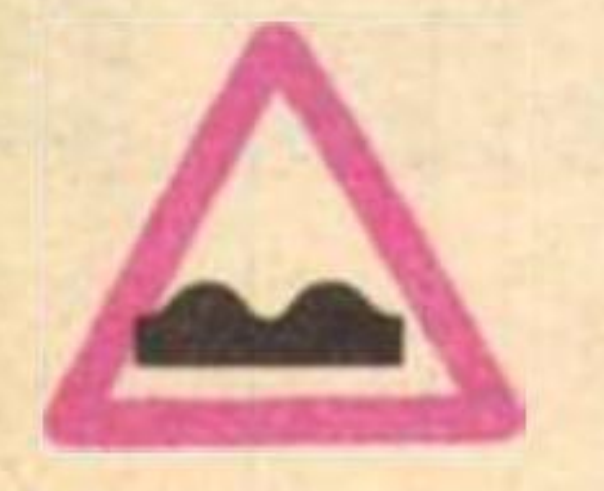

Núdista telep következik

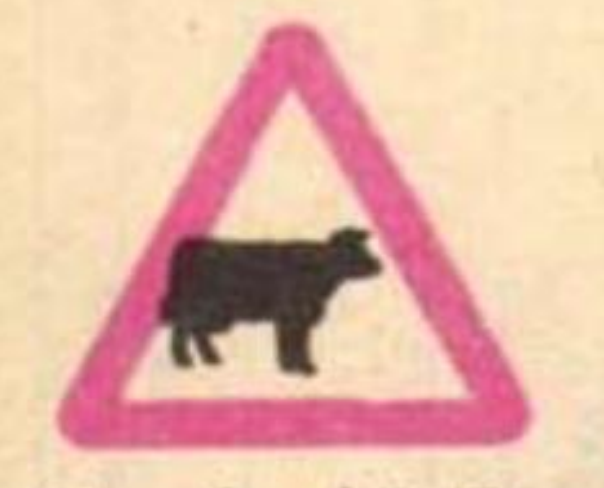

Száj- és körömfájásos vezetőknek

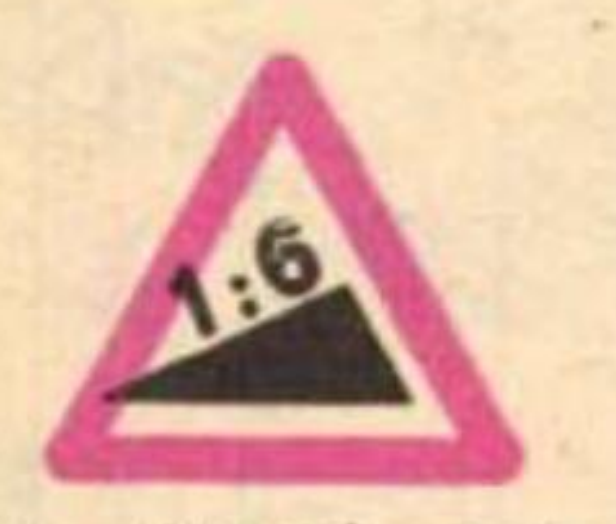

Hat közül egynek sikerül

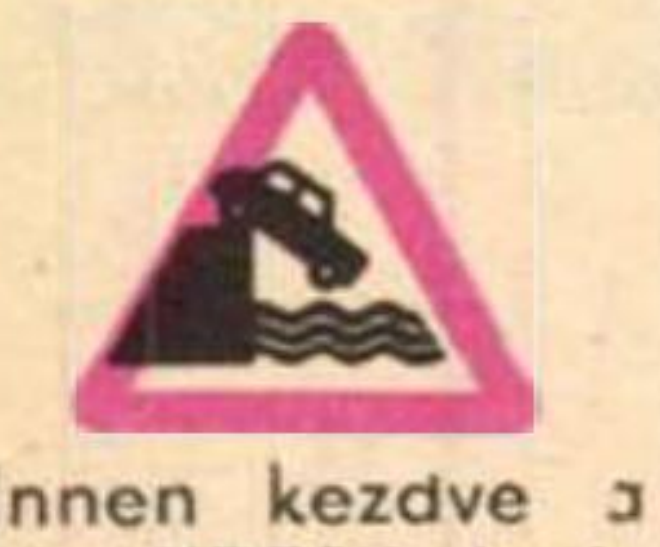

Innen kezdve a vízi KRESZ érvényes

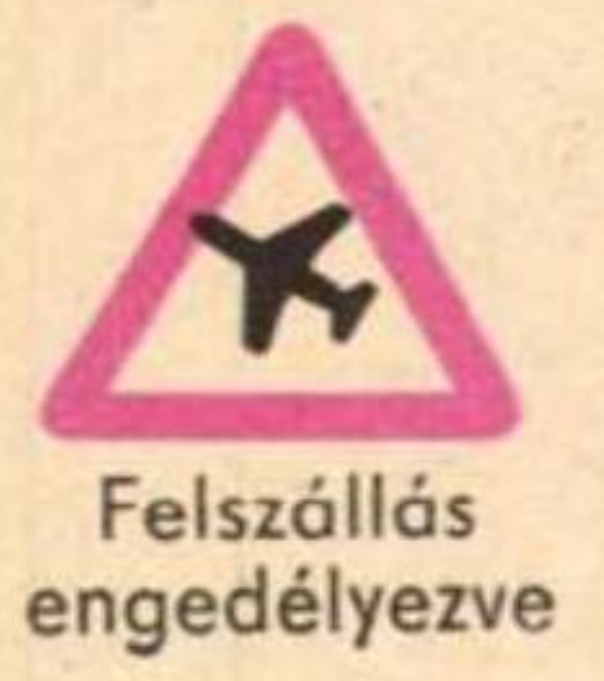

Felszállás engedélyezve

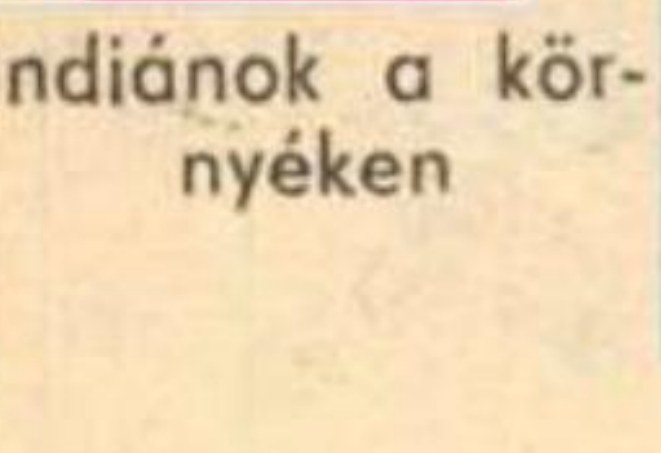

Indiánok a környéken

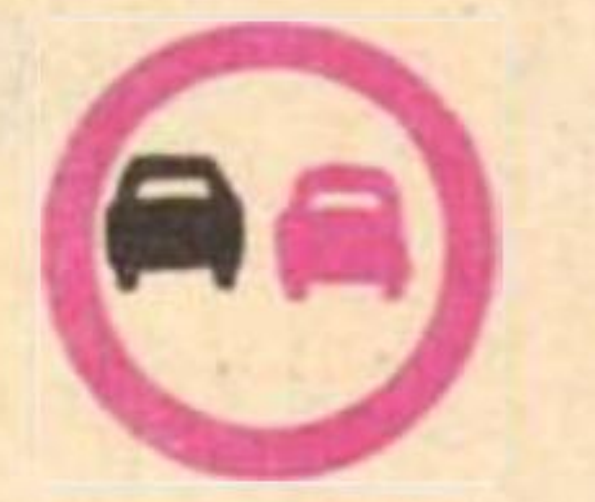

Piros kocsiknak jobbra hajts

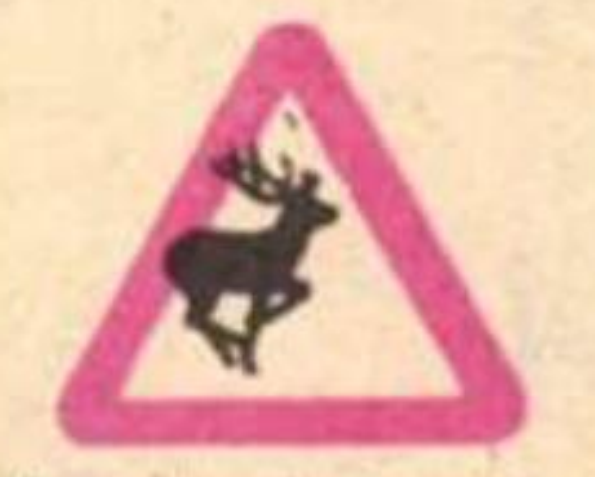

Szabadságot Grönlandnak!

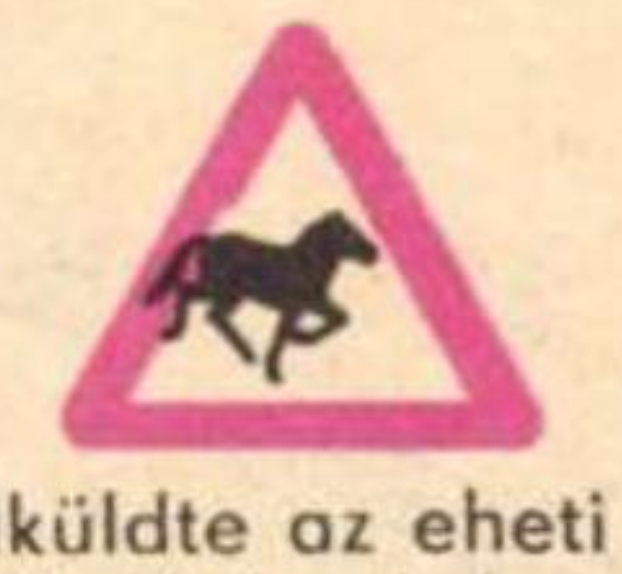

Elküldte az eheti ló-tótószelvényét?

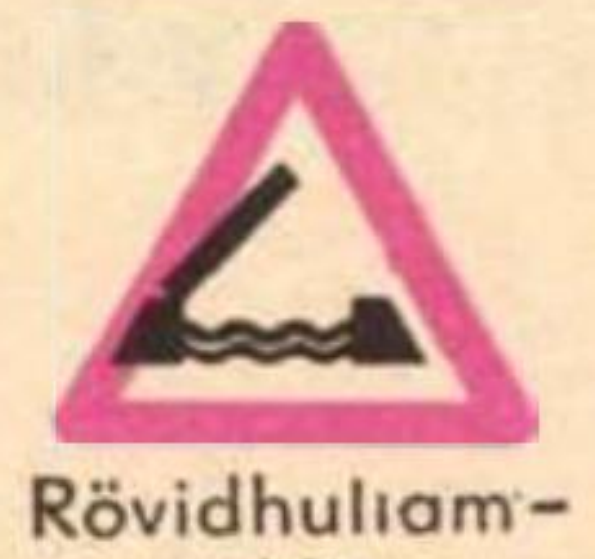

Rövidhullámadás

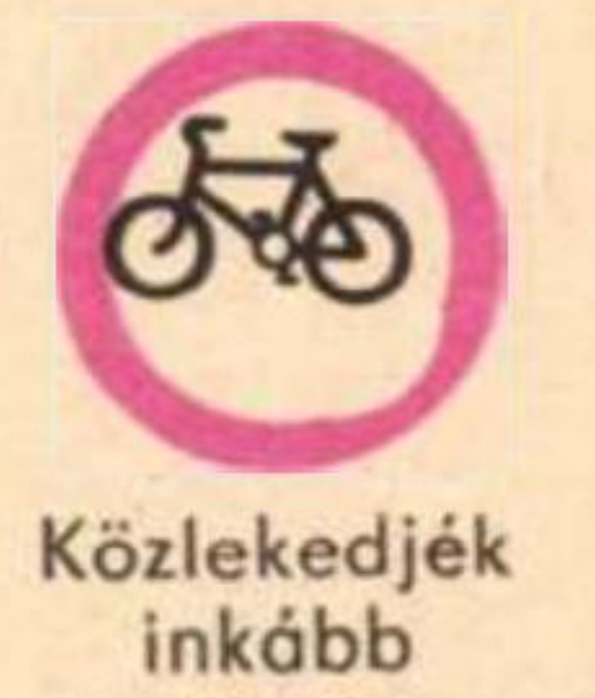

Közlekedjék inkább kerékpáron

Sugár András

E HETI HIRDETÉSEINK ◇ E HETI HIRDETÉSEINK ◇ E HETI HIRDETÉSEINK

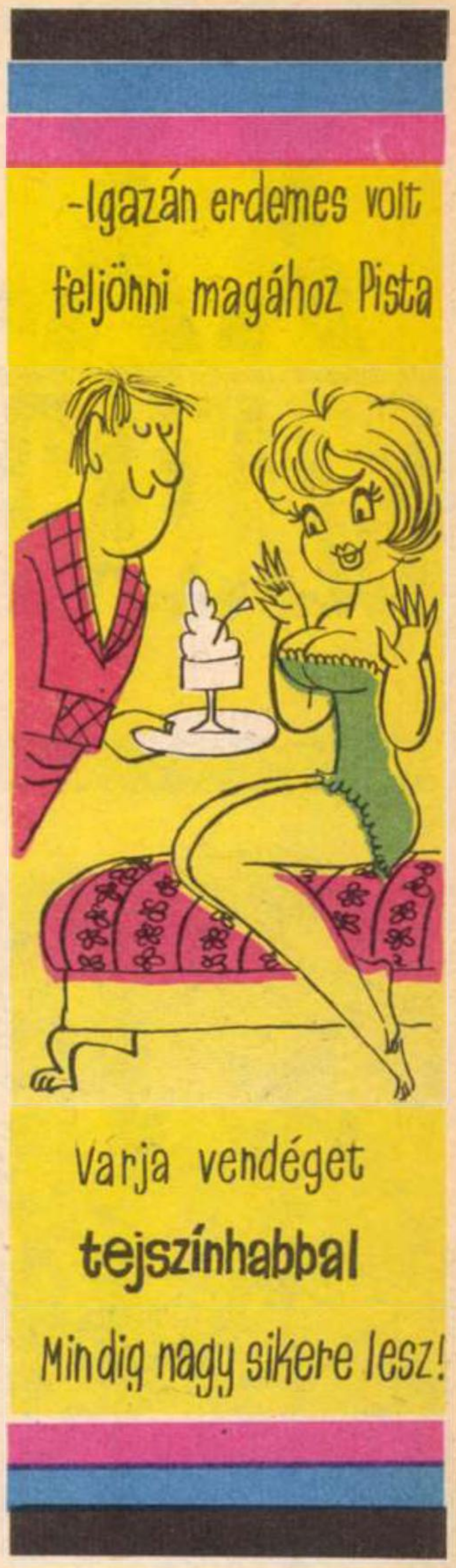

-Igazán erdemes volt feljönni magához Pista

Varja vendéget tejszínhabbal

Mindig nagy sikere lesz!

Hibás készülékét megjavítjuk

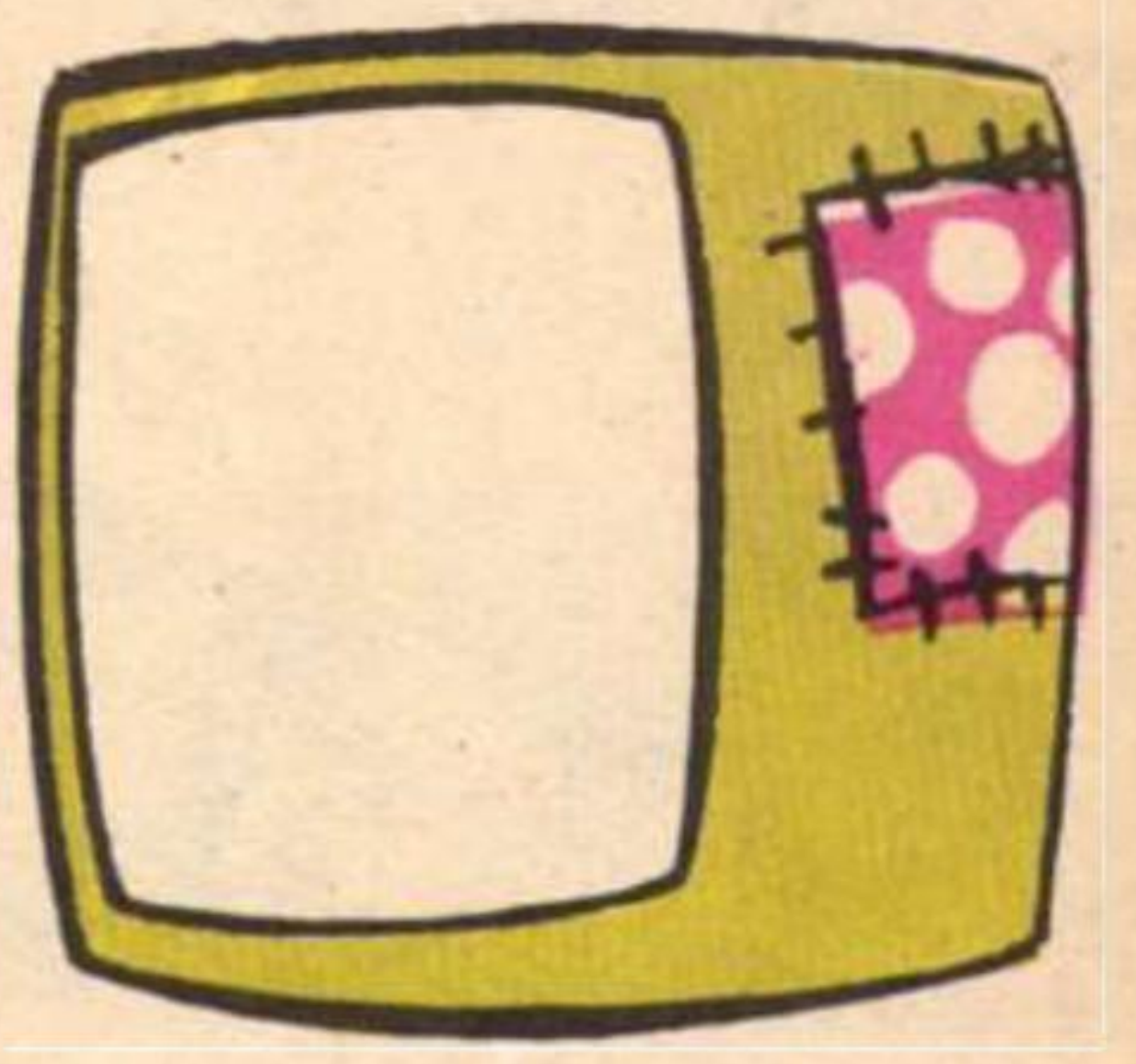

313·313

RÁDIÓ, TELEVÍZIÓ ÉS HÁZTARTÁSI GÉPEK JAVÍTÁSA HÁZNÁL IS!

313·313

HIBABEJELENTÉS:

HÉTKÖZNAP ½8-19-IG

VASÁRNAP 9-13-IG

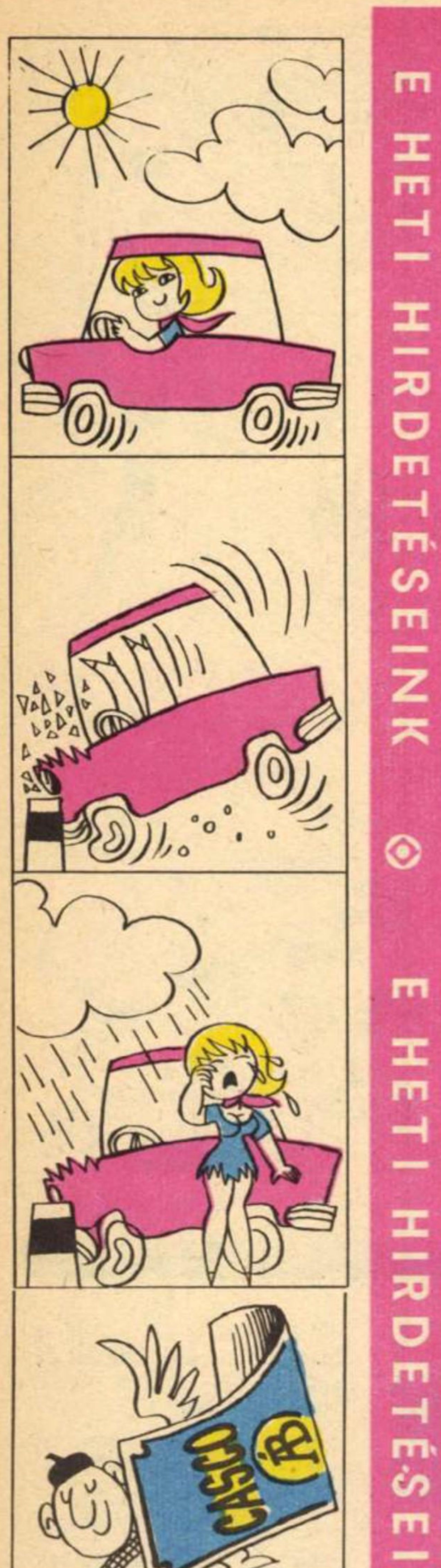

E HETI HIRDETÉSEINK ◎ E HETI HIRDETÉSEINK ◎ E HETI HIRDETÉSEINK

HÁROM RAJZ A FIATAL KARIKATURISTÁK ESZTERGOMI KIÁLLÍTÁSÁRÓL

ÁTHELYEZÉS

Tóth Gyula rajza

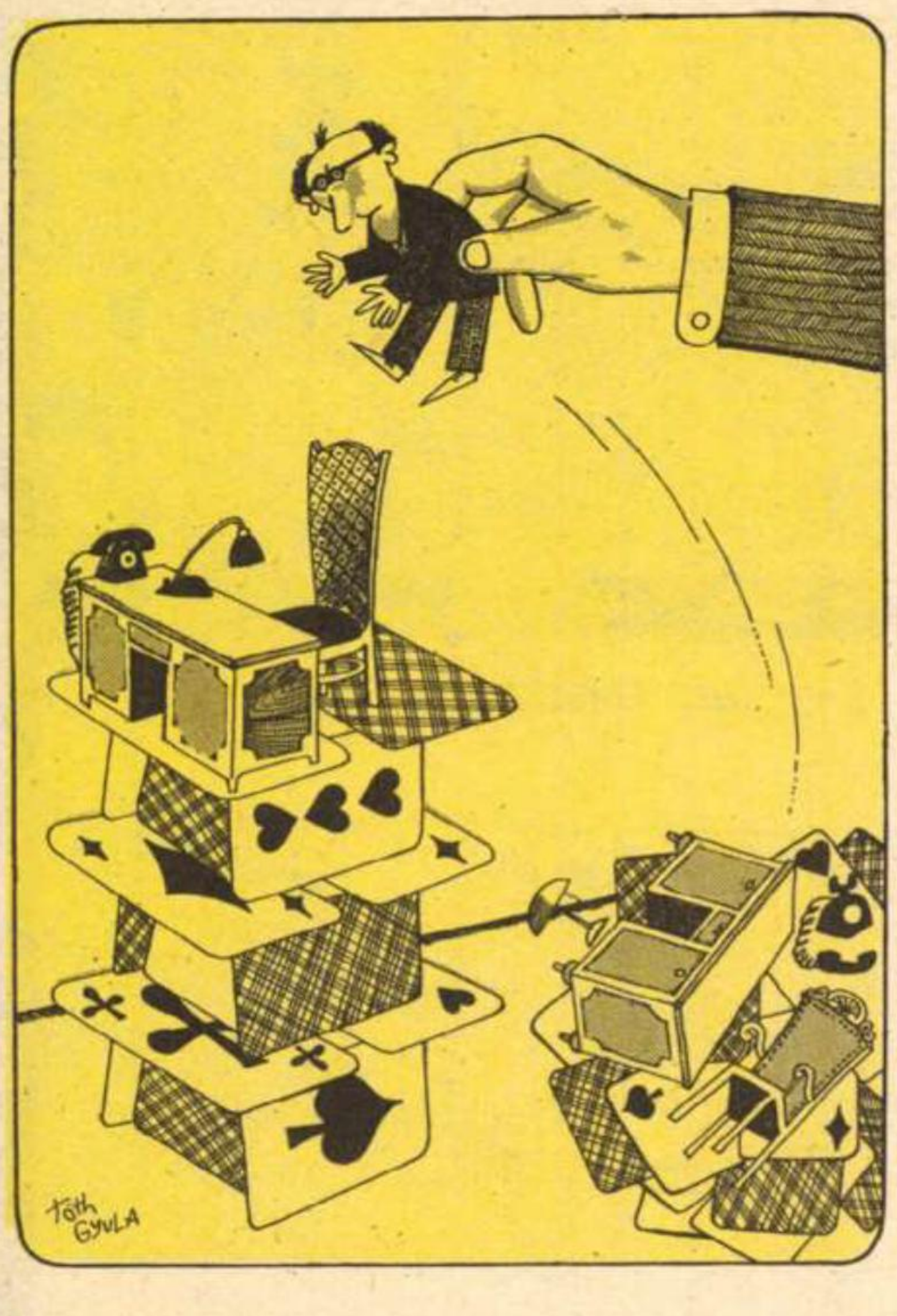

BÉKETÁRGYALÁS

Dallos Jenő rajza

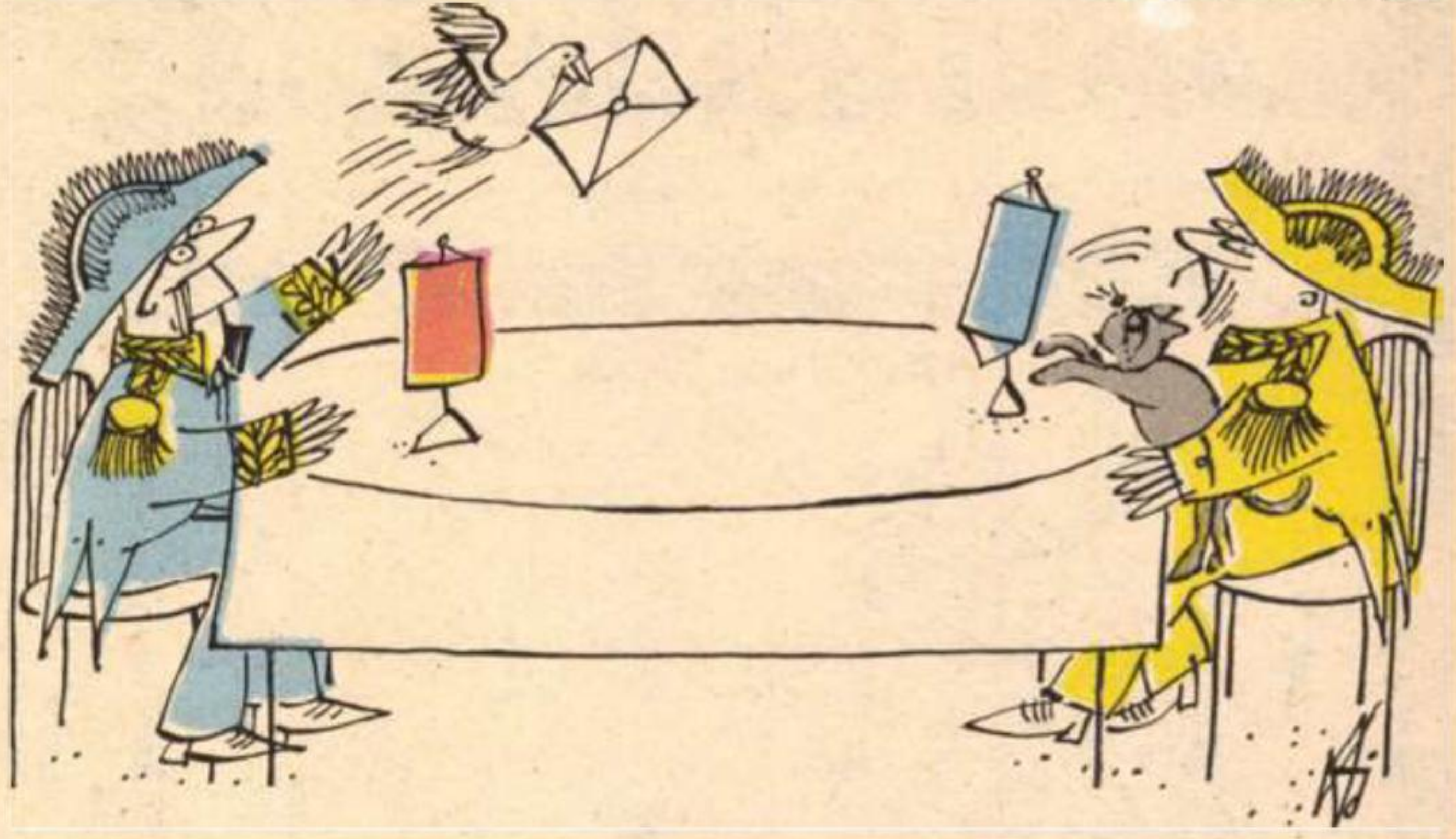

NÁSZÚTON

Brenner György rajza

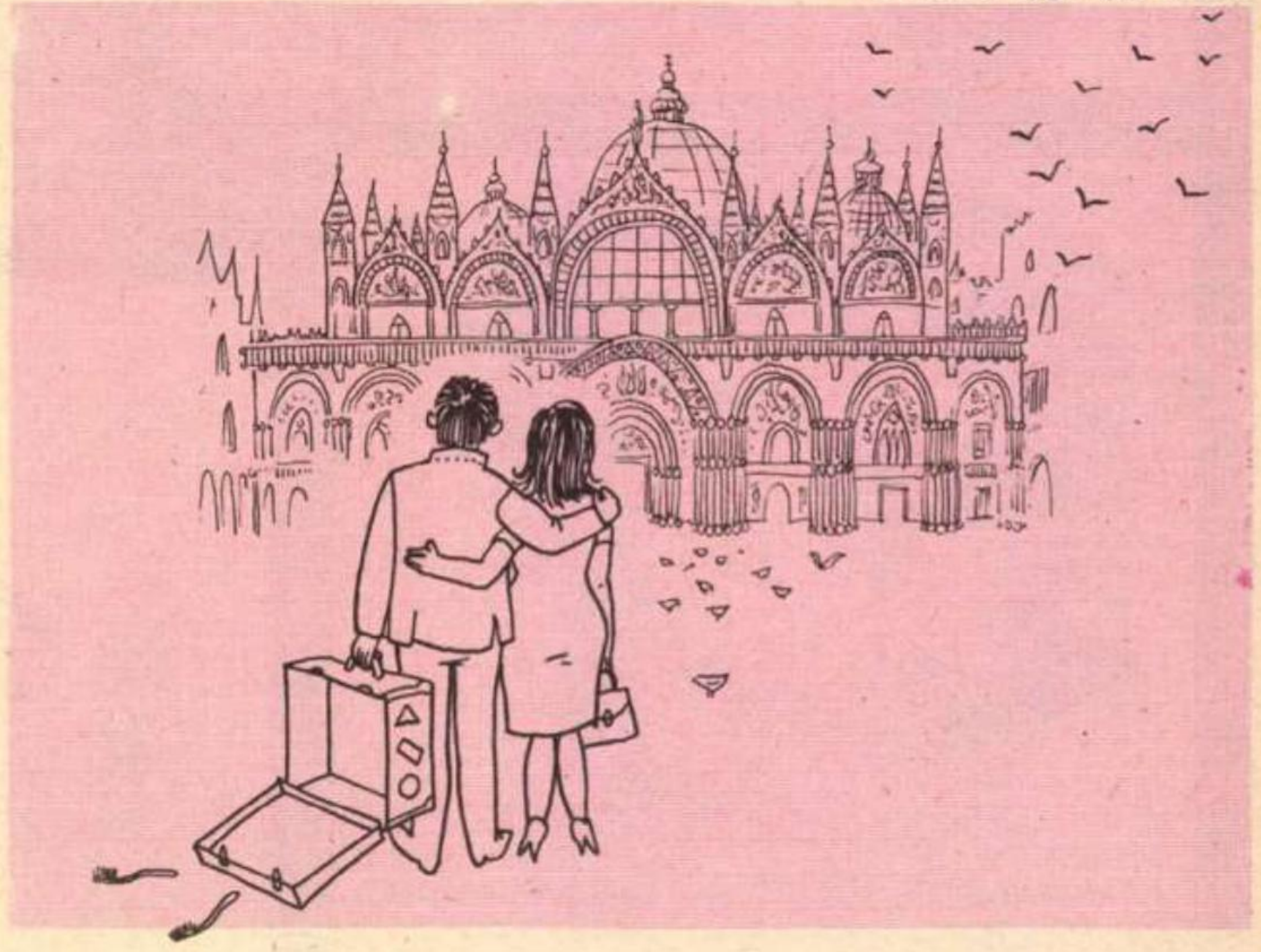

AZ EMBERISÉG ÁLMA

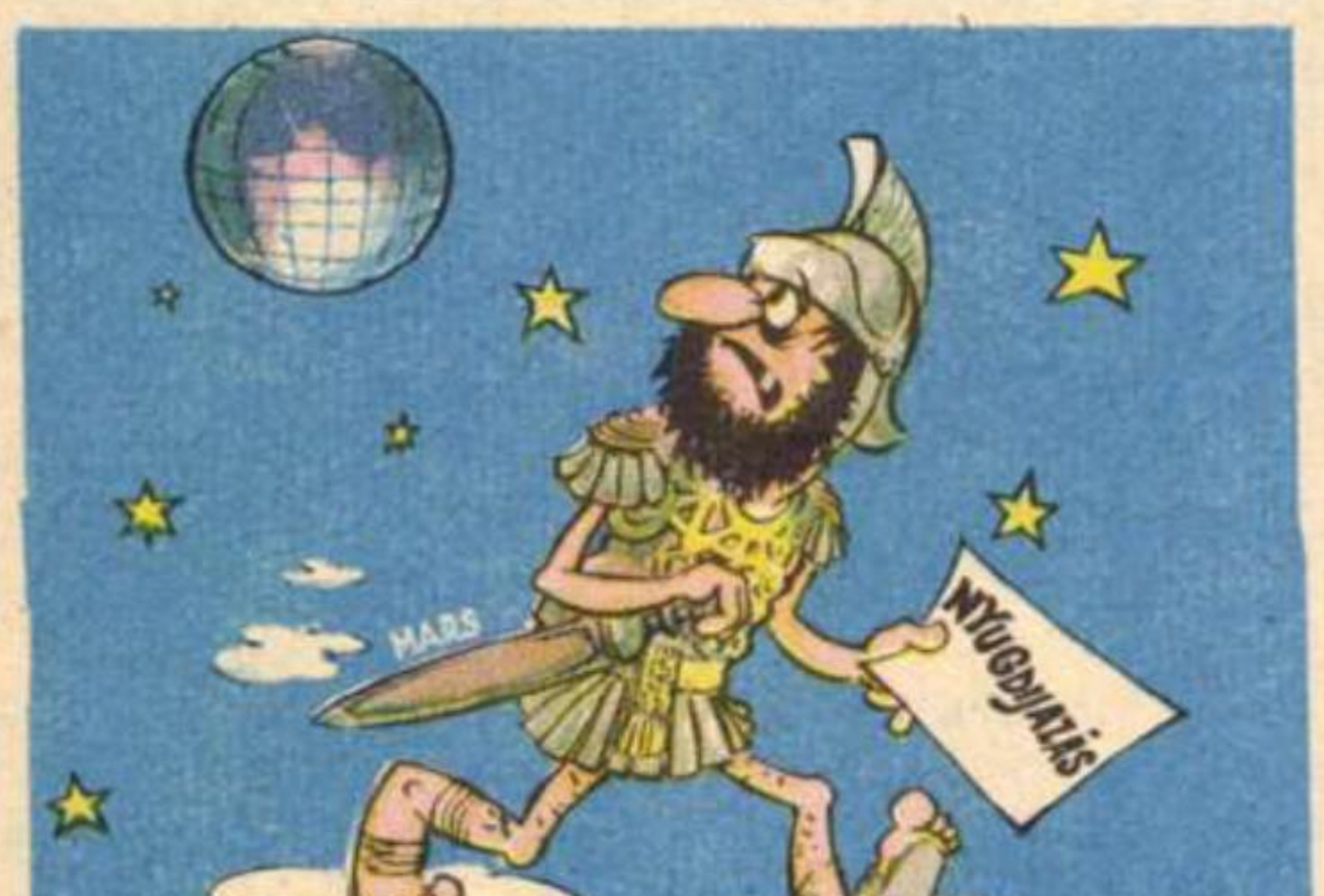
MARS
NYUGDÍJAZÁS
TÖRÖK

– Hálátlan banda! Még csak egy vacak ötszáz forintos állást sem adnak.

A HÁZASSÁGSZÉDELGŐ

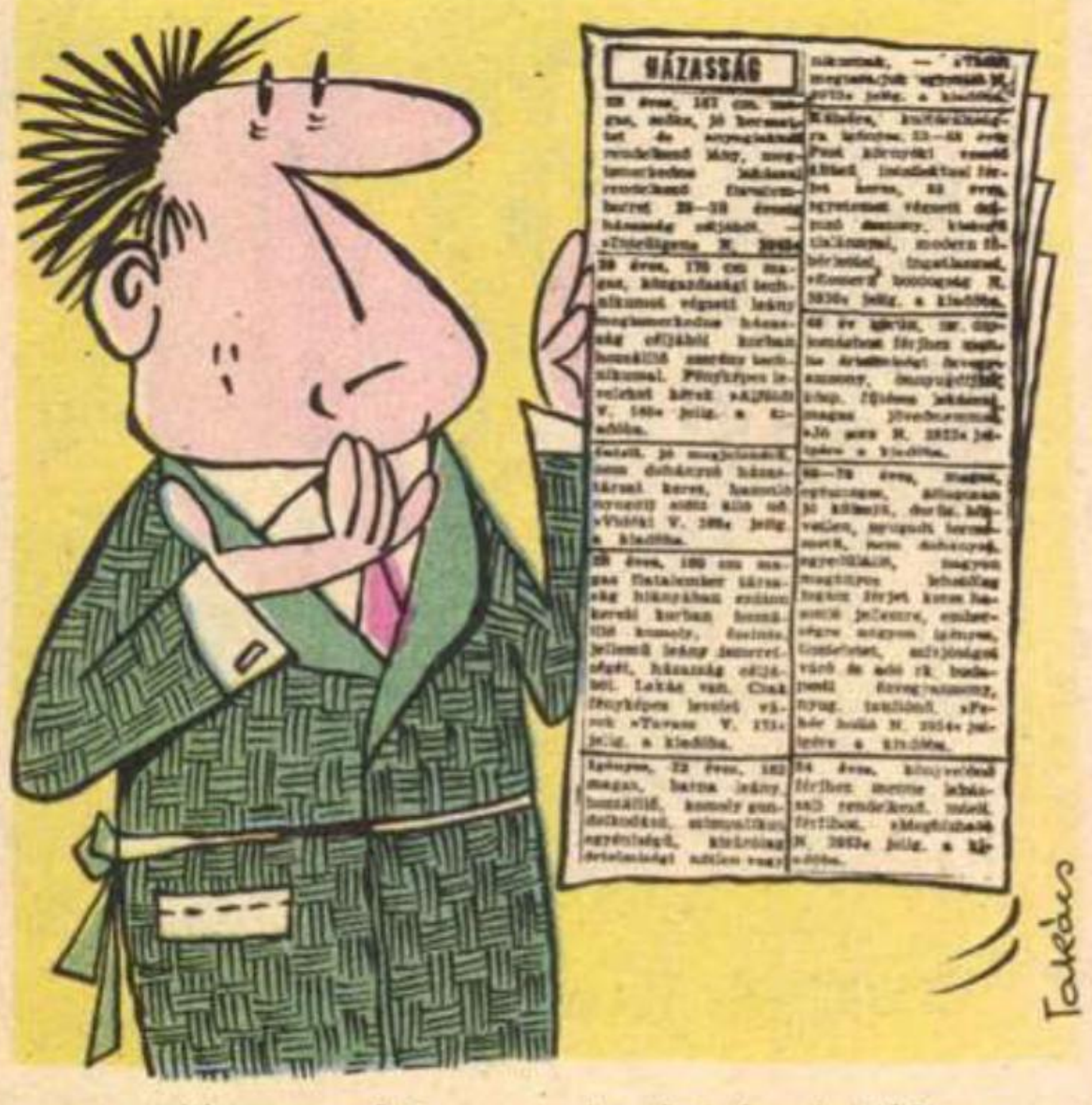
HÁZASSÁG
Takács

– Na, ma kit vegyek el feleségül?

HUNYÓ-JÁTÉK MEMPHISBEN

Szűr-Szabó József rajza

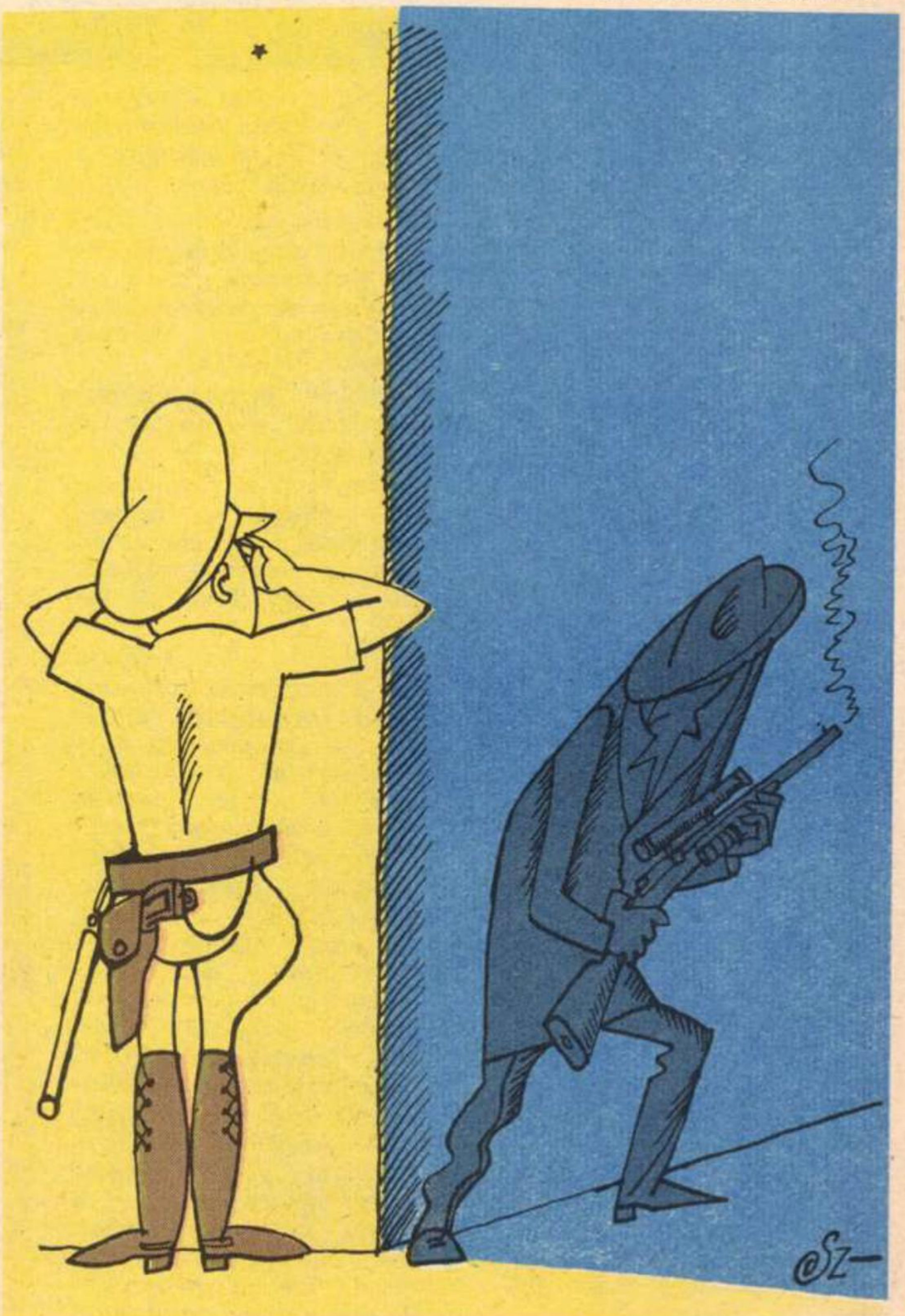

– Ezerig számolok, aztán megkeresem!

IMPORT HUMOR

(Lengyel, amerikai, szovjet és nyugatnémet lapokból)

GENERALJAVÍTÁS

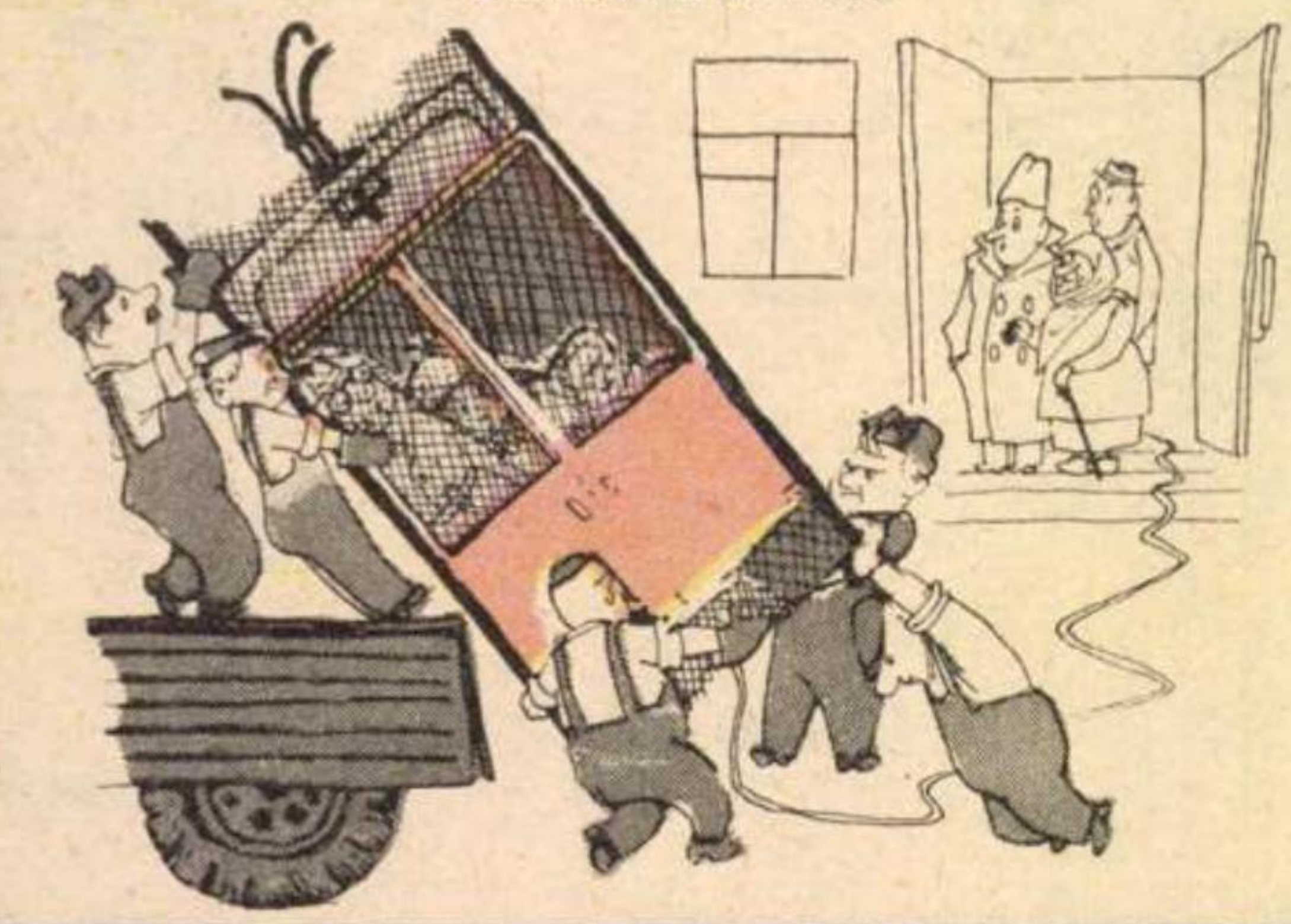

A CSAPDA

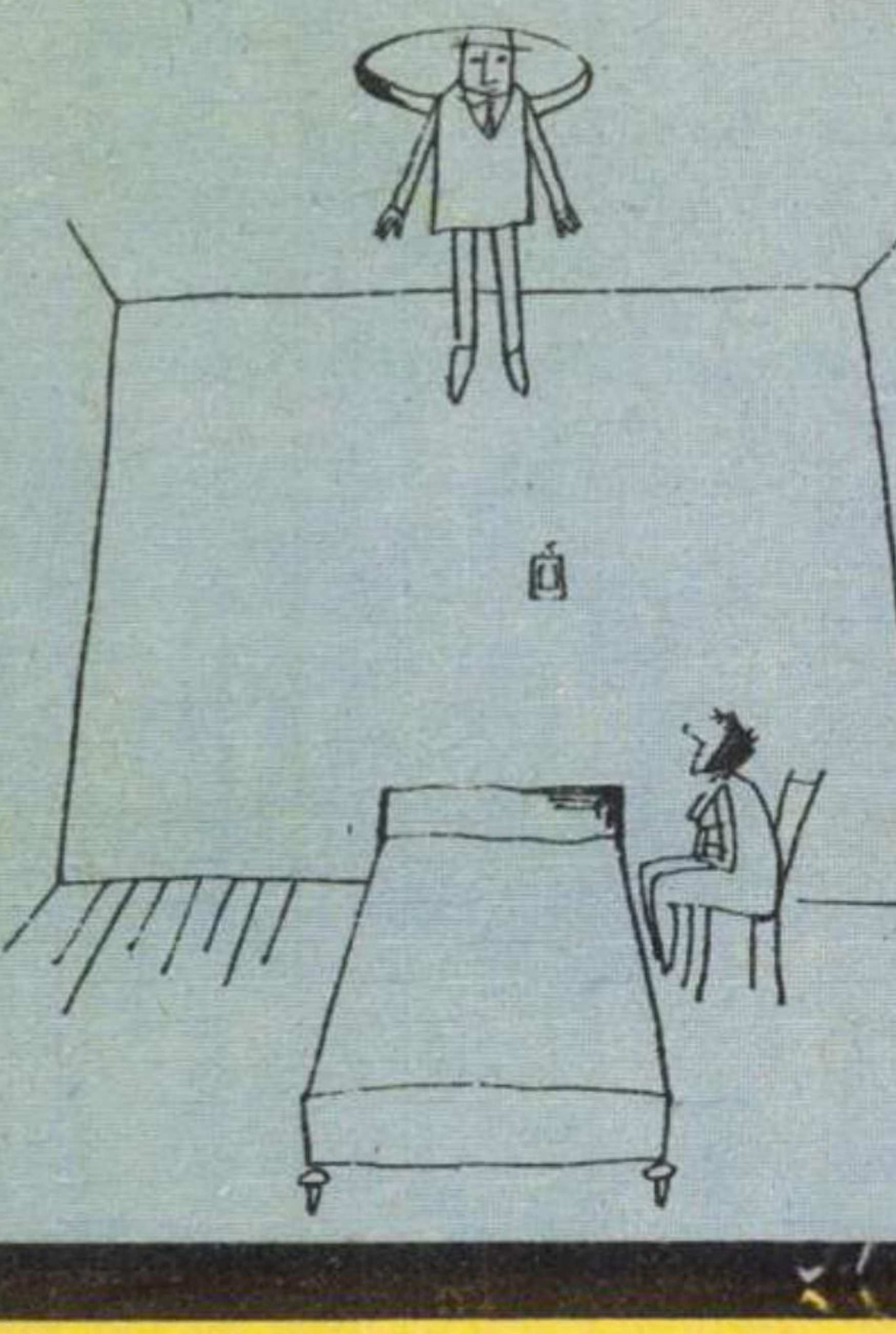

MÉREG

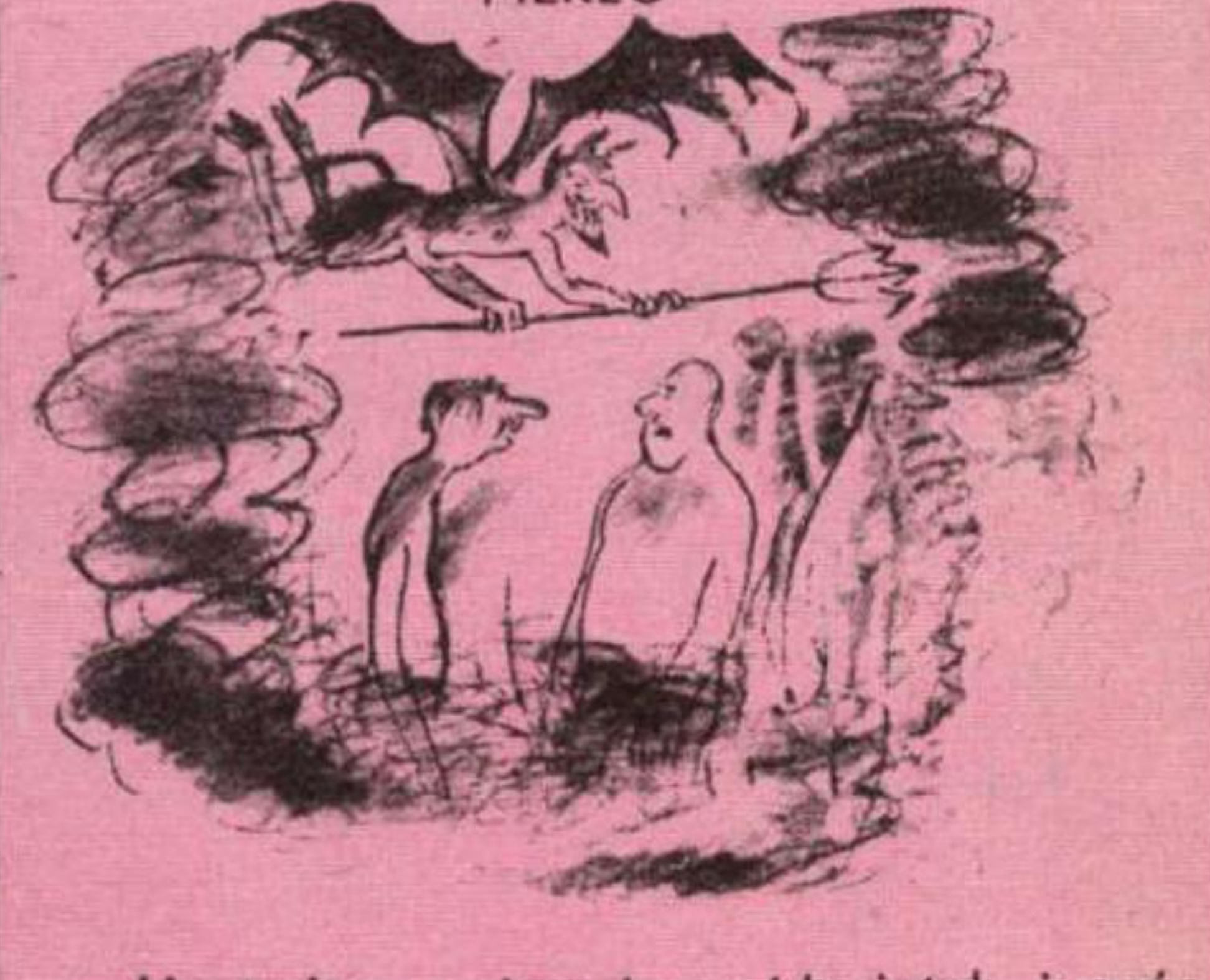

– Ha tudtam volna, hogy ide jutok, igazán sokkal több bűnt követtem volna el!

ÜZLETEMBEREK

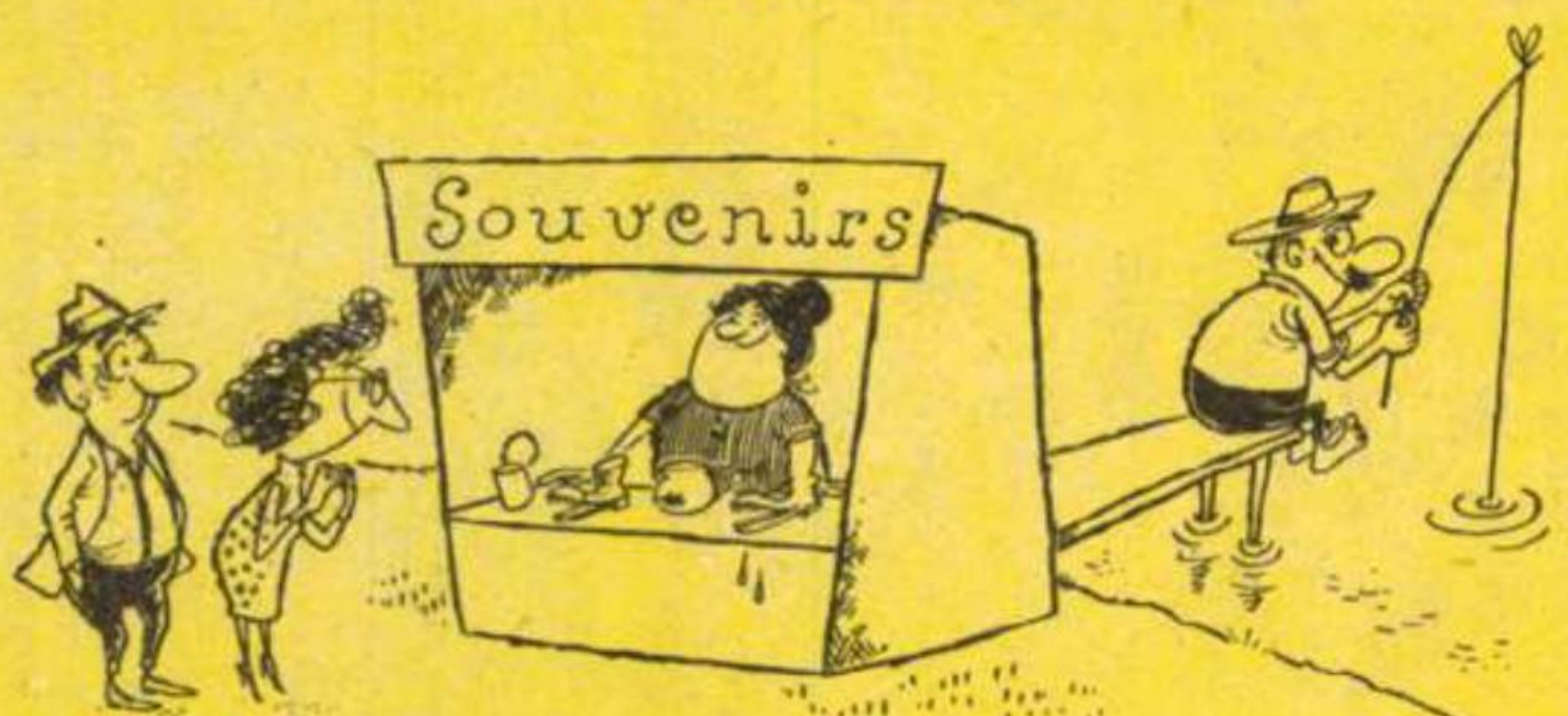

A VITA

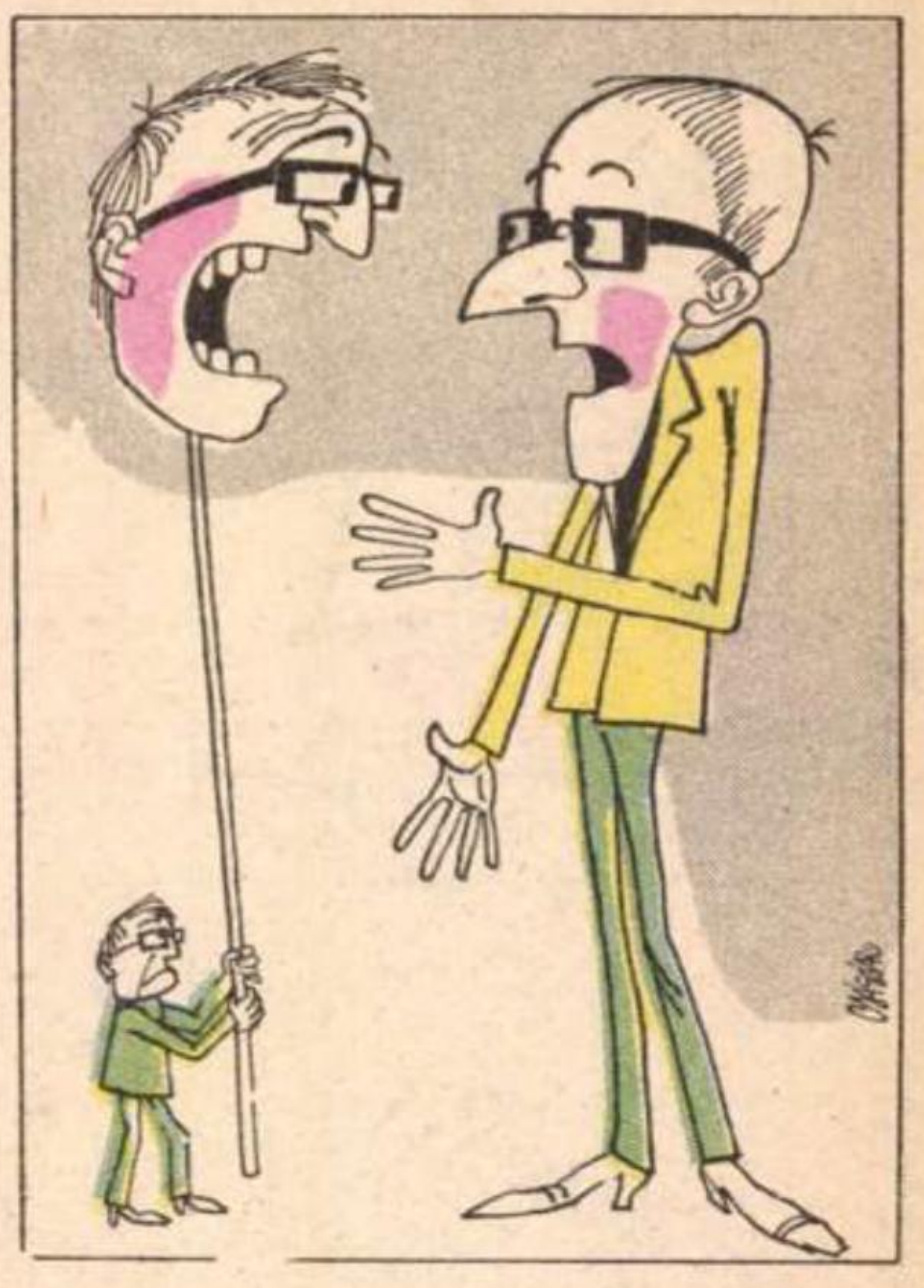

SZABÁLY AZ SZABÁLY

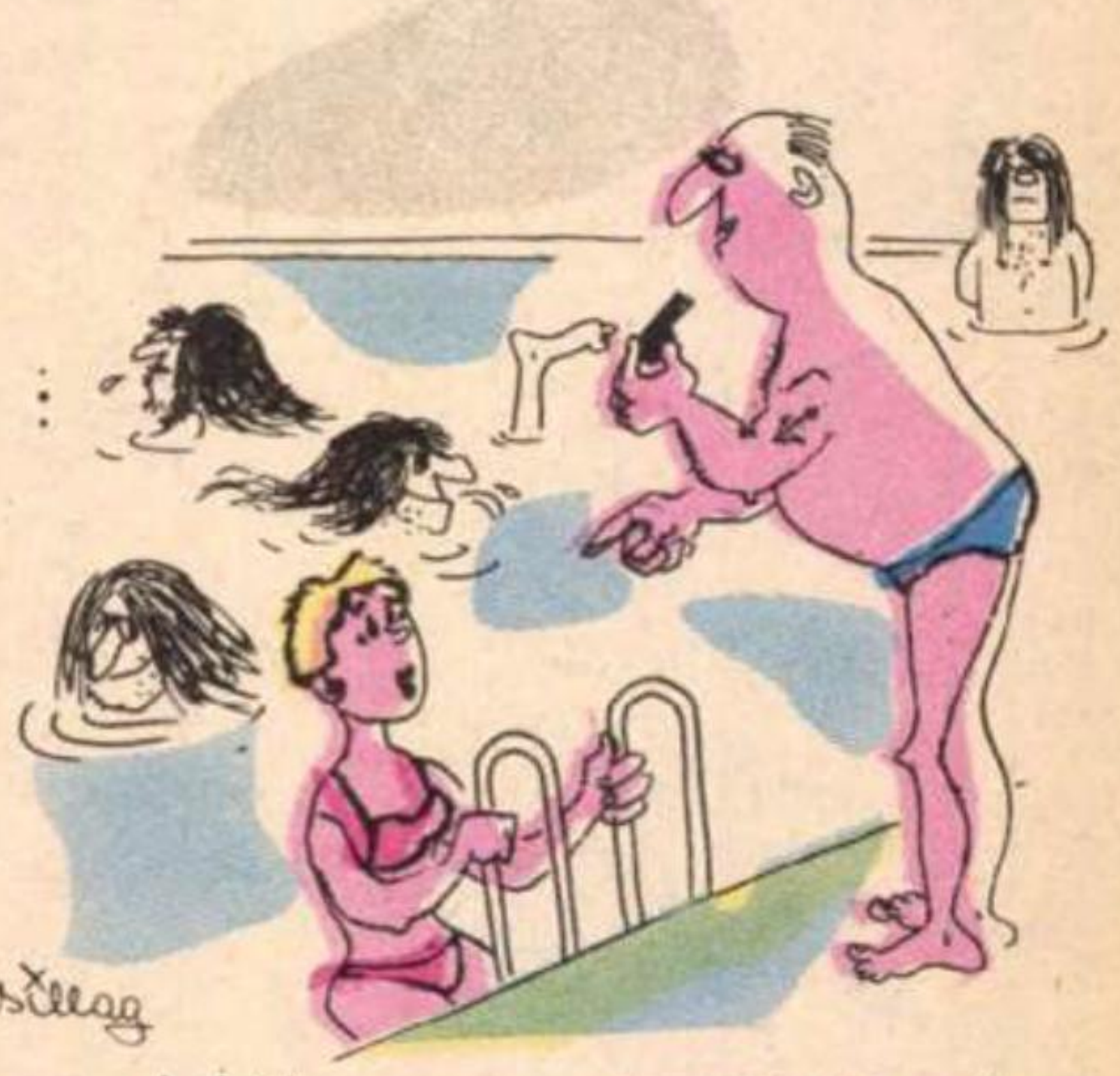

– A hölgy nem mehet fürdősapka nélkül a vízbe...

TÖKÉLETES BŰNTÉNY

Barátom, a népszerű író a kávéház ablakánál ült és sötéten bámult maga elé. Arckifejezése a legnagyobb mértékben megfelelt a műfajnak, amelyet oly sikeresen képviselt. Bűnügyi regénye egy képes hetilap immár tizenhetedik folytatásában tartotta kétség és remény között növekvő olvasótáborát. Bevallom, engem is. Akárhova menekültem előle, mindenütt utólért. A hivatalomban fogadásokat kötöttek rá, ki a tettes. Ha autóbuszon vagy az eszpresszóban ismerőssel akadtam össze, az okvetlenül nekem szögezte a kérdést: „Mit gondolsz, ki ölte meg Volupek Ádámot?”

Az izgalmas cselekmény fordulatai a legdörzsöltebb krimi virtuózokon is kifogtak. A belülről hermetikusan elzárt, magános, hegyi meteorológiai állomás épületébe nem juthatott be még egy bacilus sem, hacsak...

Ennél a pontnál léptem oda barátom asztalához és leültem. Nem tehettem mást. Vérnyomásom veszedelmes kilengéseket mutatott a Volupek rejtély következtében.

— Pirrhon professzor! — mondtam neki eltökélten köszönés helyett.

— Miért? — kérdezte, és rámemelte véreres szemét.

— Mert ő az, aki minden gyanún felül áll. A holttest nemcsak saját természetes fia, hanem öreg napjainak egyetlen támasza is.

— Rossz! — sóhajtotta. — Pirrhon a tett elkövetésének idejében jótékonycélú koncertet vezényelt a milánói Scalában.

— Hamis az alibije. Hasonmása vagy ikertestvére állt a pulpitusnál, aki...

— Pfuj! Az alteregót és halálsugarat már Ramses előtt mumifikálták!

— Akkor mégis öngyilkosság volt! — unszoltam reménykedve.

— Úgy?! — kérdezte metsző gúnnyal. — Nagyon lekötelezél, ha elárulnád nekem is, hogyan rejtette el utána saját levágott fejét?!

— Persze! — kaptam észbe a negyedik folytatás idevágó fordulatára emlékezve. — De próbáld kérlek megérteni az én helyzetemet is! Elvégre nem én írom ezt a nyavalyás ponyvát! Én csak egyetlen áldozat vagyok a szenvedő milliók közül! — Éreztem, ahogy egyre jobban felszalad bennem a gőz. Megemeltem a hangomat: — Tizenhét folytatás alatt minden lehetséges zsarolót, kábítószerélvező züllött huligánt és gyilkost kiirtottál a történetből! A kétesebb szereplőket sorra szentté avattad! Most pedig azt a Pirrhont is támadhatatlan alibivel láttad el! A tettet mégis elkövették, nem? Felelj! Elkövették vagy nem követték el?!

Psszt! Ne ordíts! — Barátom sápadtan összehúzta magát. — Mindenki idenéz!

Elrestelltem magam és halkan, de bensőségesen kérlelni kezdtem: — Bocsáss meg! Az egészségemről van szó! Azonkívül iskolatársak voltunk. Neked szavamat adom rá, hogy nem fogom terjeszteni!

Nem nézett rám. Nehezen lélegzett. Egy pillanatig az volt az érzésem, mindjárt sírva fakad. A téma feszültsége őt magát is az idegösszeomlás küszöbére sodorta. Megsajnáltam.

— Én mindig csodáltalak! De irigyeid és legnagyobb ellenségeid is elismerik, hogy a krimi irodalom történetében neked sikerült először a tökéletes bűntényt végrehajtanod, amelynek látszólag egyáltalában nincs megoldása!

Tekintete az üldözött szarvasünő riadalmával villant körbe, azután közelhajolt hozzám:

— Éppen erről van szó! — lehellte alig hallhatóan.

— Hogy érted ezt?!

— A következő folytatásban be kell fejeznem a regényt.

— És...?!

— Én sem tudom, ki ölte meg Volupek Ádámot! — mondta megtörten.

Hirtelen, dühös mozdulatomra felugrott, és hosszú gólyaléptekkel menekülve elhagyta a kávéházat

Szepes Mária

KIRÁNDULÁS

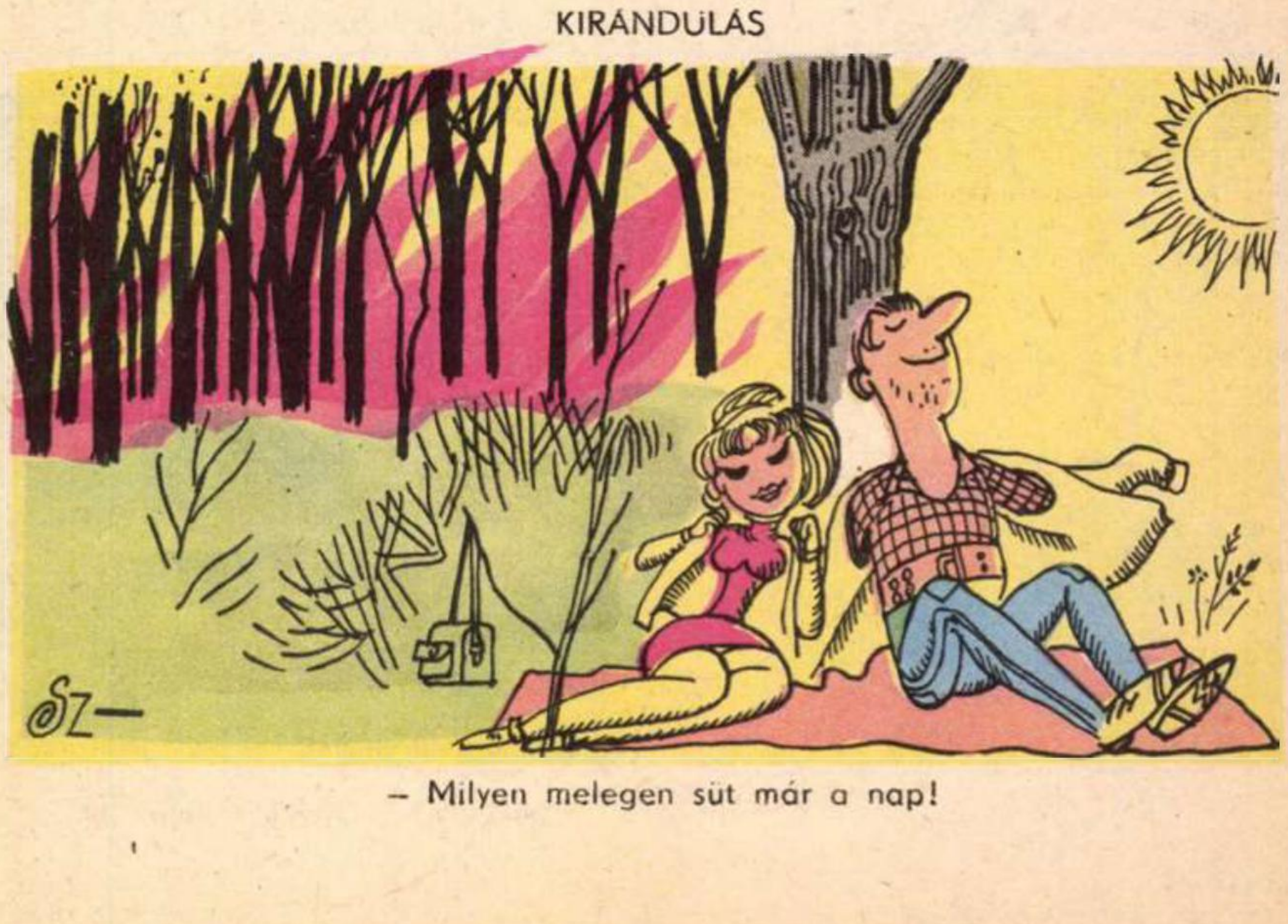

– Milyen melegen süt már a nap!

DIPLOMÁCIA

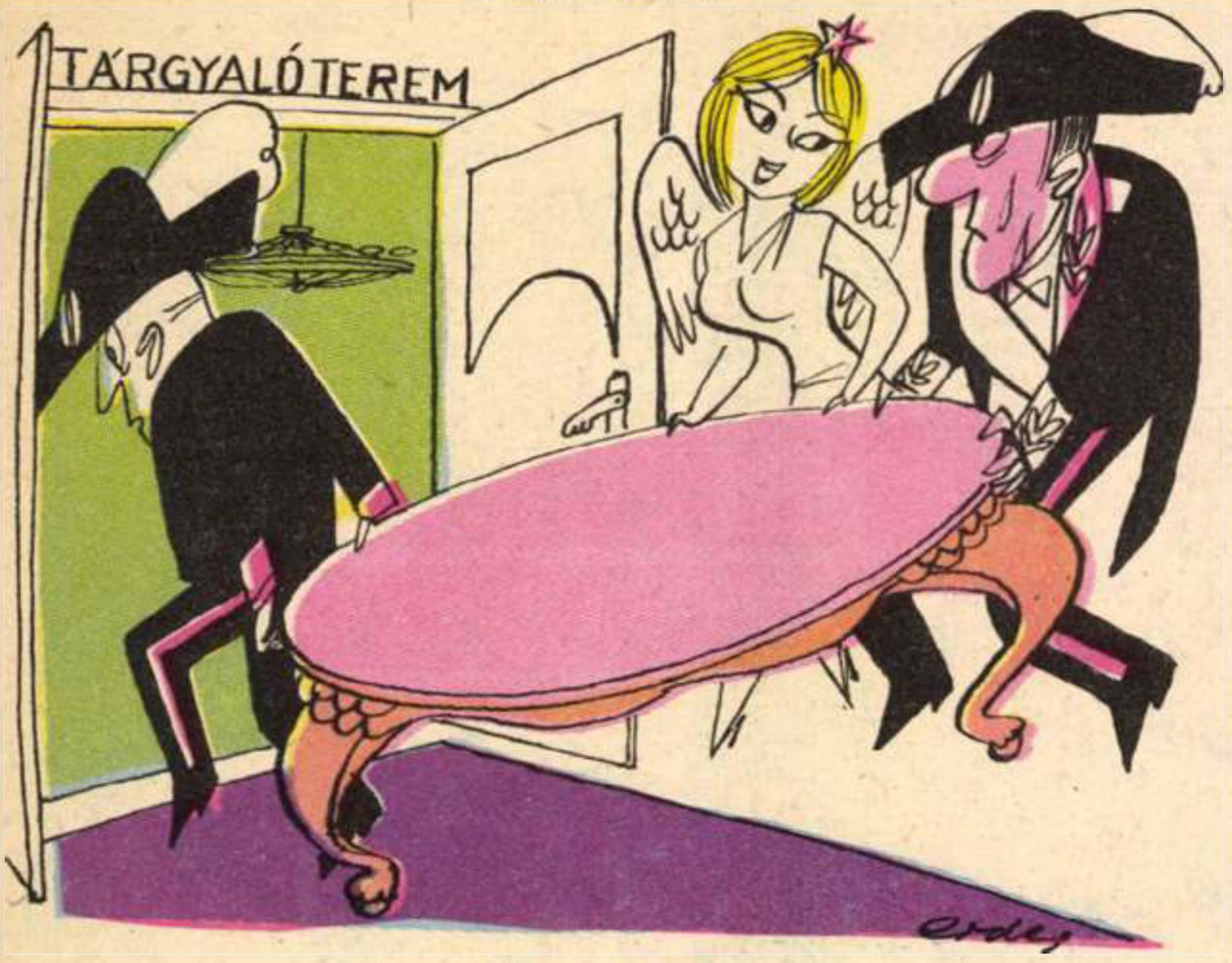

– Segíthetek?

Kedves Ludas!

Külföldre készülök, látogatóba, és egy népművészeti babát szeretnék vinni ajándékba. Találtam is a népművészeti boltban kedvemre

valót, takarosat. Igaz, az ára is takaros: 242 forint. De szívesen adtam volna egy tizessel többet érte, ha nem légpapírosba vagy nylon staniclíba csomagolnák, hanem ízléses, mutatós kartondobozba. Kereskedelmünk, úgy látszik, azt vallja: ajándék babának — ne nézd a csomagolását!?

K. R.
Budapest

Úgy látszik, csakugyan befellegzett minden kiváltságnak. Lovat fordítva, arccal farának megülni — például — csakis bohócok privilégiuma, cirkuszok kisajátított attrakciója volt. Legalábbis eddig. Dehát fejlődünk. Mert — miként tekintélyes folyóiratunk, a *Kortárs* új számának 550. lapján — kaján gaudiummal olvashatjuk: ***„A lovaknak is a szügyébe vág a sarkantyú".***

Kétségtelen, az irodalom porondján imígyen meghonosodó műlovaglás: merő félreértés terméke. Mert közönségesen csakis hám vághat a ló *szügyébe*. A sarkantyú t. i. a ló *vékonyát*, a horpasz és a hátsó comb közötti hasfalat háborgathatja ösztökélésképpen. Általában. Különösképpen pedig nálunk „ősi lovasnép"nél. Hiába na, nem csak magunk, de ló dolgában is — az abszurditás divatjáig — elidegenedtünk. Persze, ez is fejlődés. Nézőpont kérdése az egész.

(toma)

„Istráng asszonykézben" címmel tudósítást olvastam a Pest megyei Hírlapban arról, hogy a zsámboki asszonyok mennyire irányító szerepet játszanak a község és a téesz életében. Javasolom a zsámboki asszonyoknak, hogy az istráng helyett a *gyeplőt* ragadják kézbe, az az irányítás eszköze, nem pedig az istráng, amellyel a lószerszámot a kocsihoz kötözik!

K. K.
Majosháza

Szemtanúja voltam egy esetnek:

Egy nagyforgalmú út kereszteződésénél összeütközött két személykocsi. Amikor a rendőrök kihallgatták a két vezetőt, az egyik így védekezett:

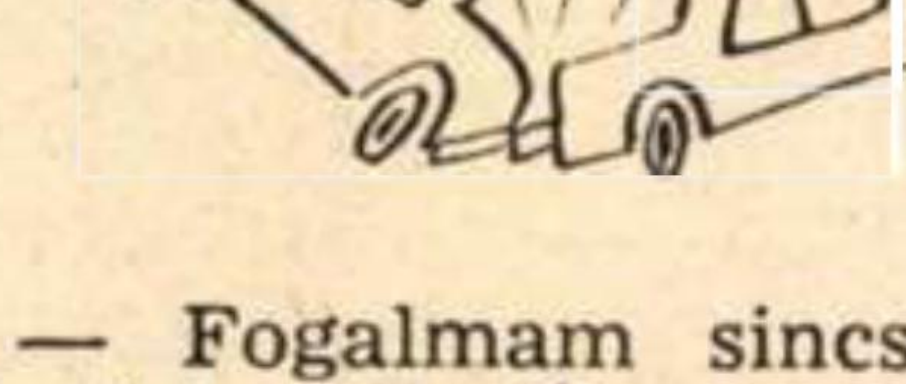

— Fogalmam sincs, hogy történhetett. Én az egészből semmit sem láttam, mert éppen csókolóztunk a menyasszonyommal . . .

M. V.
Nürnberg

Pesti csavargásaim közben megálltam szemlélődni a Váci utcai ezermester bolt kirakata előtt. Többek között az alábbi „barkácsoló" holmikat láttam ott: orvosi impulzus generátort 5000-ért,

theodolitot 15 000-ért, és egy fémvizsgáló metalloszkópot 43 000 forintért. Nagyon sajnáltam, hogy nem volt mellettem a feleségem! Biztosan nem mondaná örökösen, szemrehányóan: fiacskám, te miért nem barkácsolsz idehaza sosem?

K. I.
Pécs

LUDAS MATYI
kereső szolgálata

A műanyag csapcsillagoknak két jellemző tulajdonságuk van: 1. könnyen törnek; 2. nehezen lehet pótolni őket. Én például hasztalan nyomozok utánuk hetek óta. Aki valamit tud róluk, küldjön mielőbb értesítést a Ludas szerkesztőségébe. Jelige: „Lehoznám néked a csapcsillagokat is az égről . . ."

*

Cipőt akartam vásárolni a Luxus Áruházban, de nem tudtam felpróbálni. mert nem volt cipőkanál. Azzal védekeztek, hogy a kedves vevők széthordják, azért nincs. Kérem, aki tud valamit az eltűnt cipőkanalak sorsáról, vagy tud valami tippet adni az eltűnt kanalak pótlására, sürgősen értesítse a Luxus Áruház vezetőségét! (Kuster Lászlóné, Budapest.)

*

Kis Selga rádióm elromlott, és mivel a szolnoki GELKA nem tudta az elromlott alkatrészt pótolni, Pestre küldték tovább. Azóta hónapok teltek el, és rádióm sorsáról, hollétéről még mindig semmi hír. Ez úton üzenem neki: Selga, gyere haza, minden meg van bocsátva! (Sáros Ferenc, Martfű, Szolnoki út.)

*

Hatéves kisfiam kerékpárjáról elveszett a bal pedál csavarral, hajtókarral együtt. Azóta hiába próbáltam pótolni, nem sikerült. Dobjam el talán az egész kerékpárt? Vagy még remélhetek, akad valahol az országban egy ebből a hiányzó alkatrészből? (Somogyi Mártonné, Orosháza.)

Válaszok a keresőknek:

Nem sokáig lesz már hiánycikk a magnószalag! Rövidesen megérkezik az utánpótlás az NDK-ból, Franciaországból és Japánból. (Radó Zsigmond főoszt. vez. h., RÁVILL.) — Zománcozott ételhordót az idén még nem gyártott az ipar. Várhatólag májusban már ismét kapnak belőle boltjaink. (Fővárosi Vas- és Edénybolt V.) — A gitárhúrok első negyedévi szállítása árviták és csomagolási problémák miatt akadozott, de most már ismét van belőle elegendő. (Kovács Sándorné ig., Sport-, Játék- és Hangszerkereskedelmi V.)

Vállalati slágerfesztivál

Barát József rajza

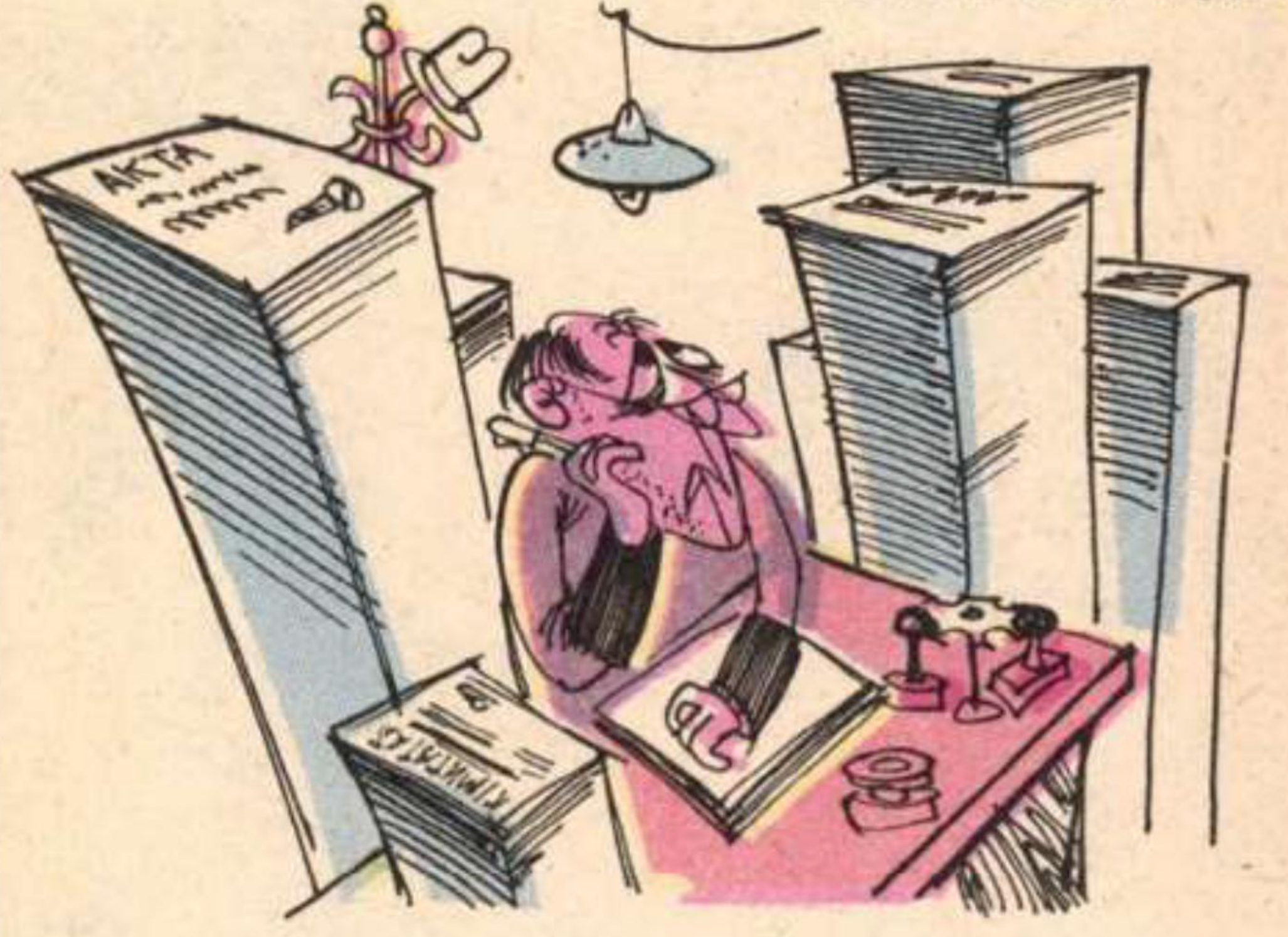

– Magányra születtem!

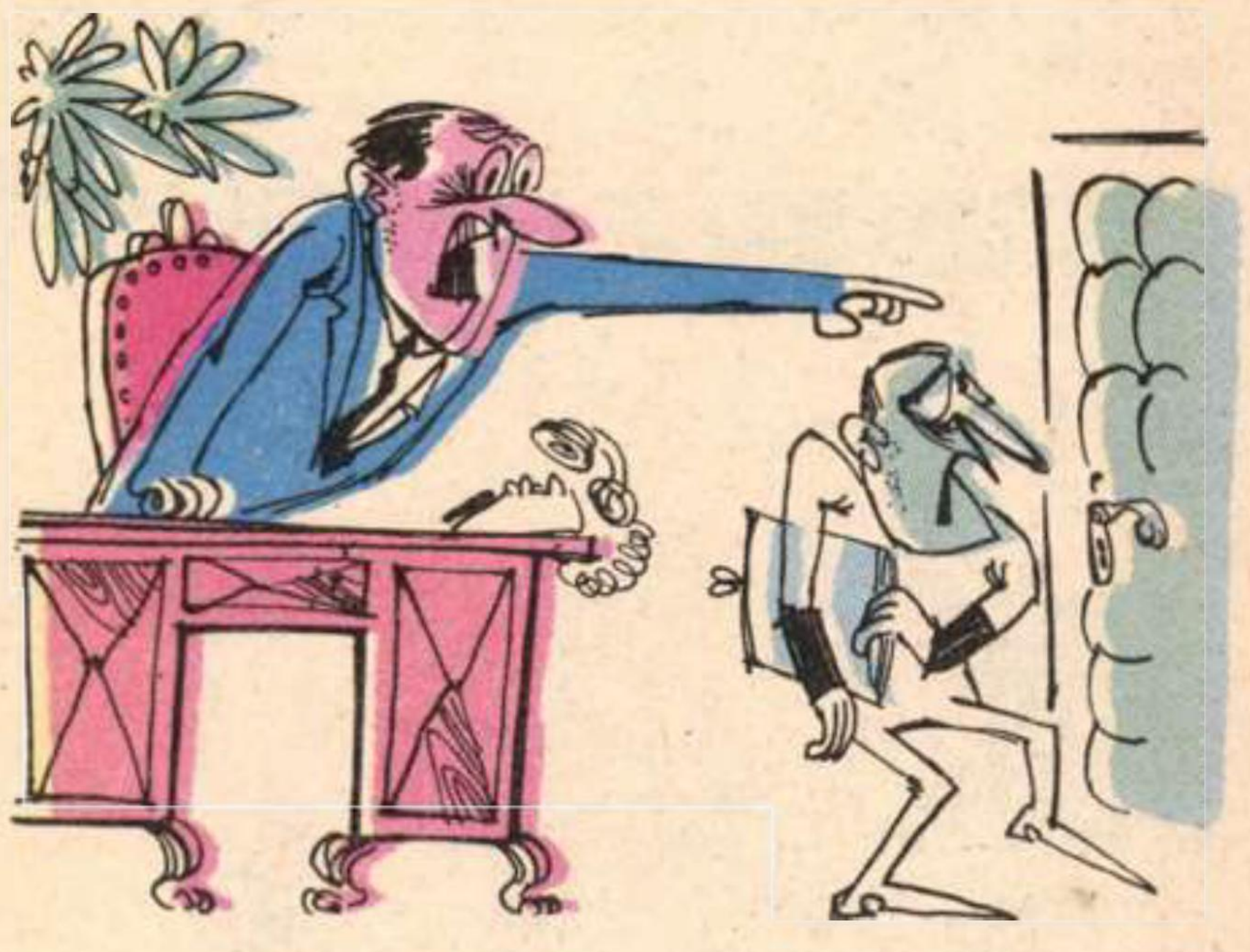

– A hangulatod rabja voltam én . . .

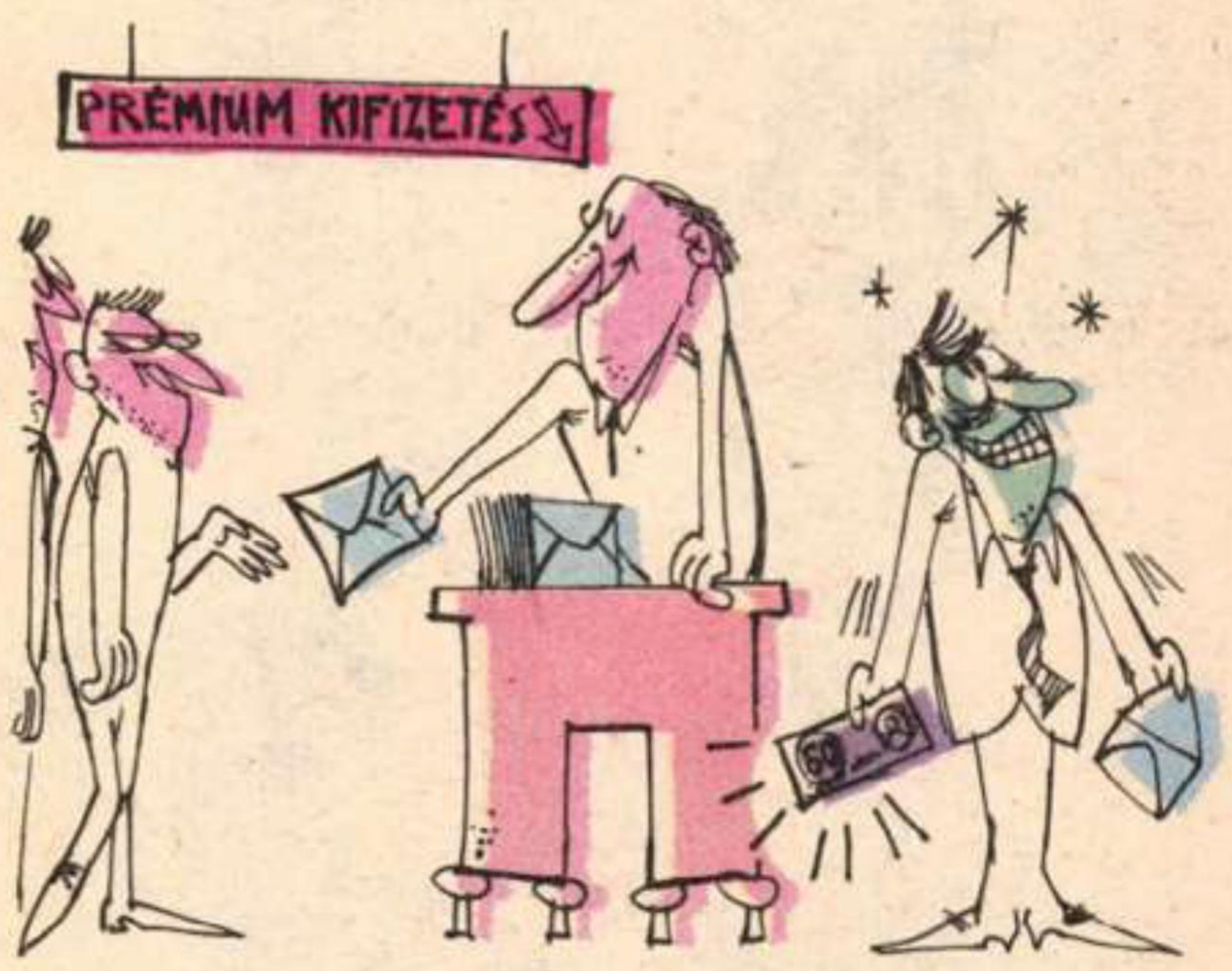

– A boldogságtól ordítani tudnék . . .

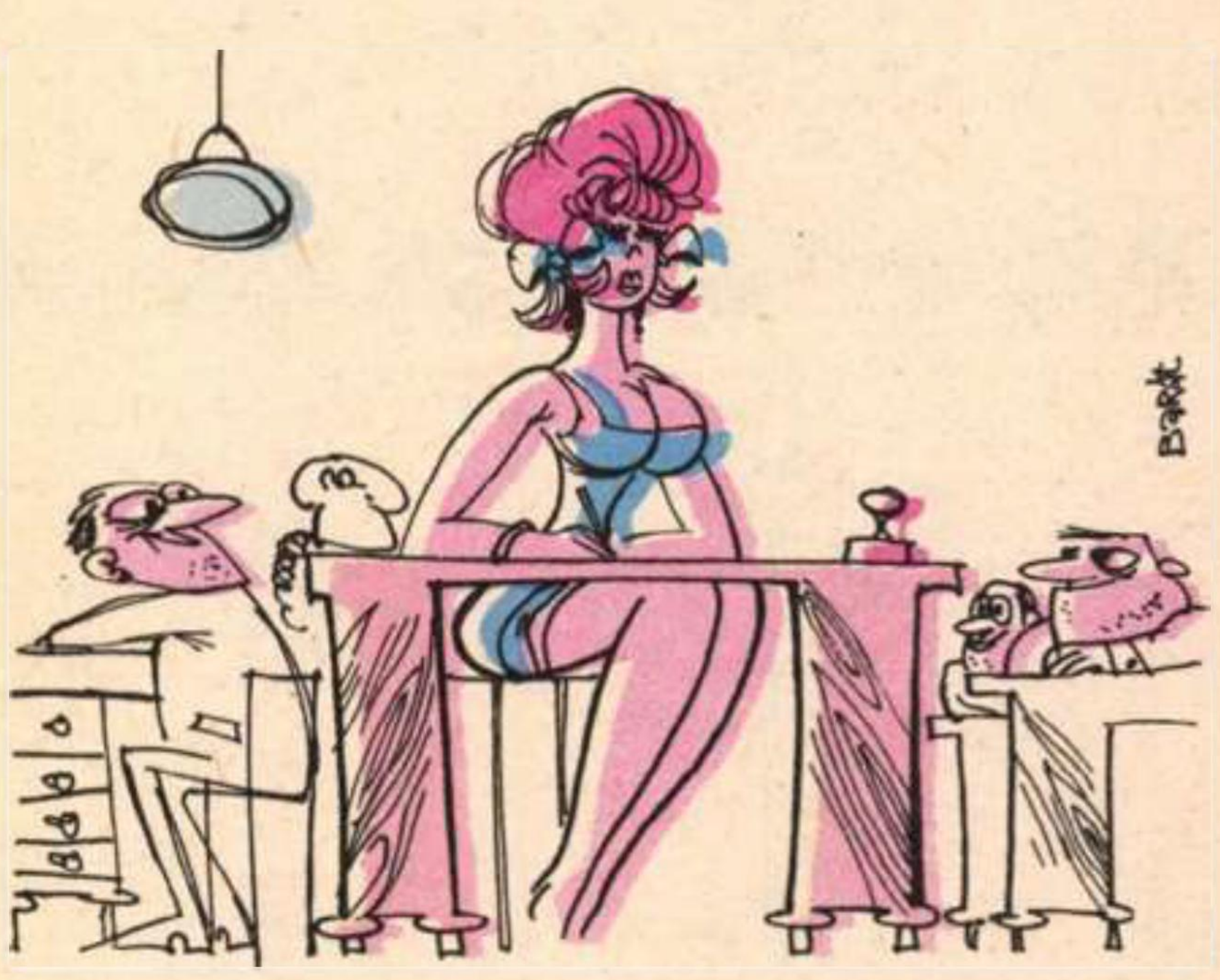

– Mindenkinek van egy álma . . .

KRIMI-FILM AZ ÉLETBEN

A mexikói Pueblában a helyi börtön előtt hatalmas tömeg gyűlt össze. Az emberek feszülten bámultak fölfelé, néha pedig viharosan tapsoltak. Kiderült, hogy a rabok éppen szökést kíséreltek meg, s egymásután kötélen ereszkedtek le a toronyból. Minden fegyenc szerencsés leérését tapsviharral köszöntötte a tömeg. Amikor a fegyintézeti hatóságok végre felfedezték, hogy mi folyik, természetesen véget vetettek a nem mindennapi látványosságnak. A tömeg ekkor pfujolni kezdett, mert senki sem szereti, ha elrontják szórakozását.

KÖLCSÖN

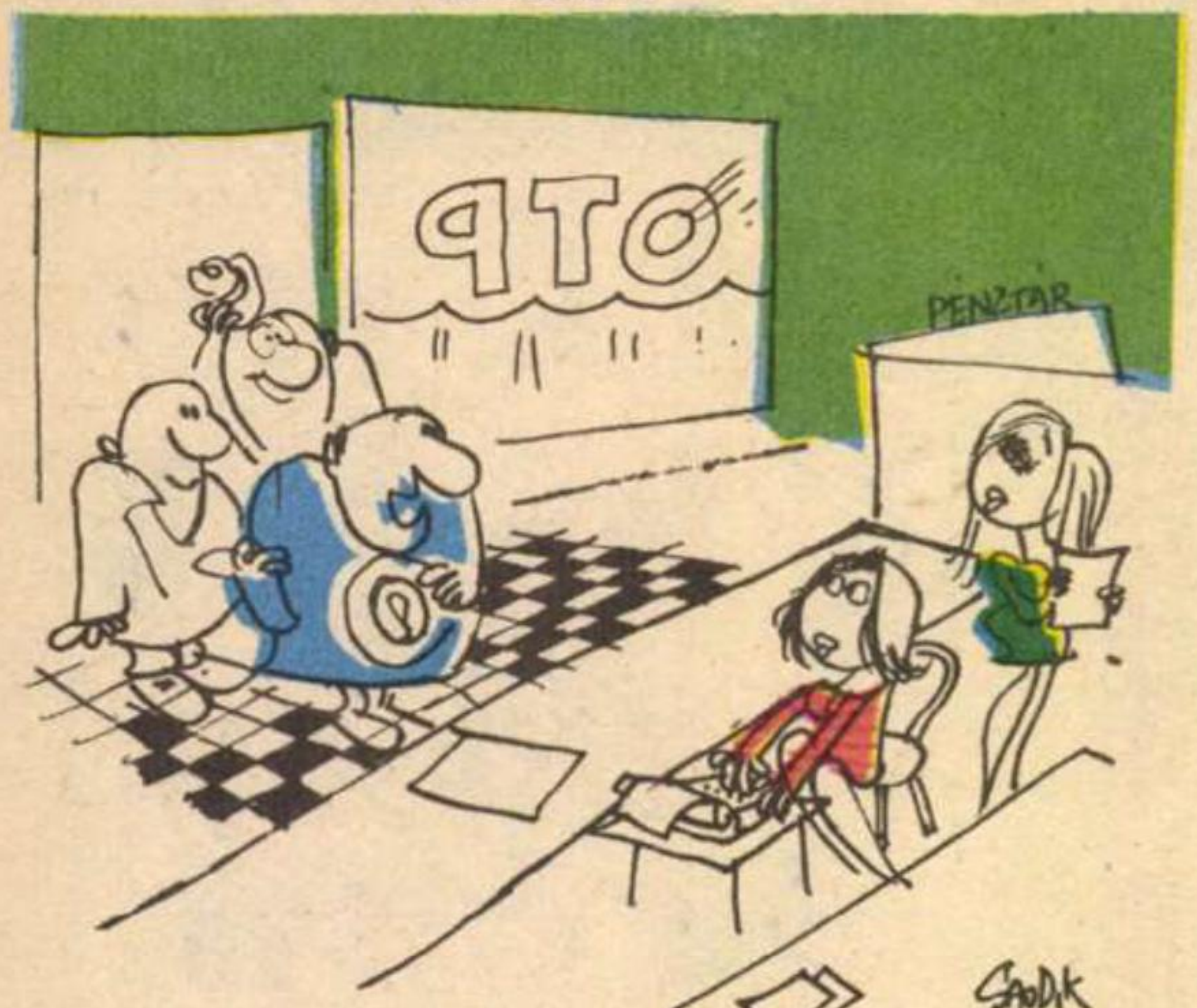

– Húsz forint kölcsönt kérek, itt vannak a kezeseim!

KRITIKA

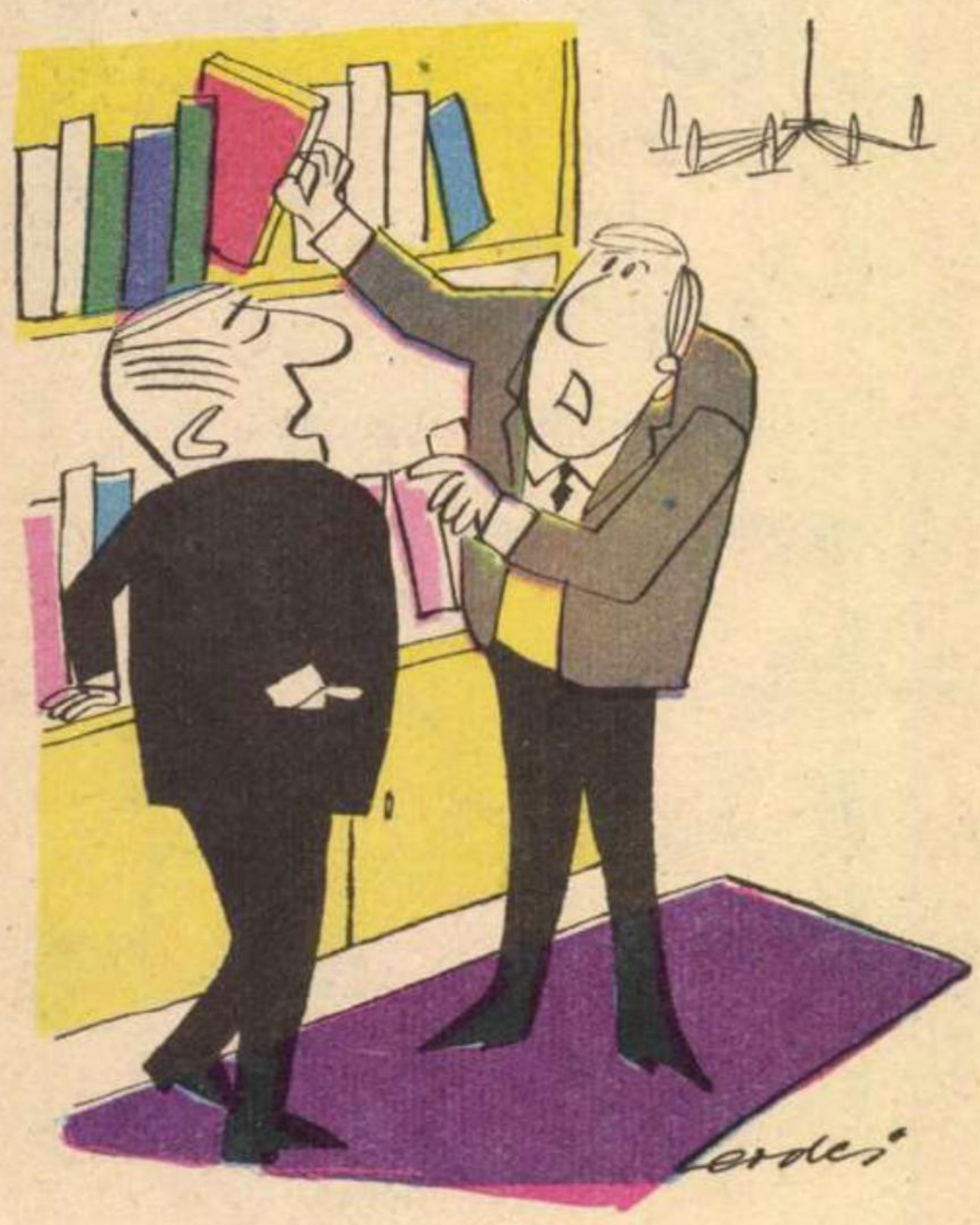

– Elvihetem ezt a könyvet kölcsön?
– Csak ha nem hozod vissza!

EREDMÉNYTÁBLA

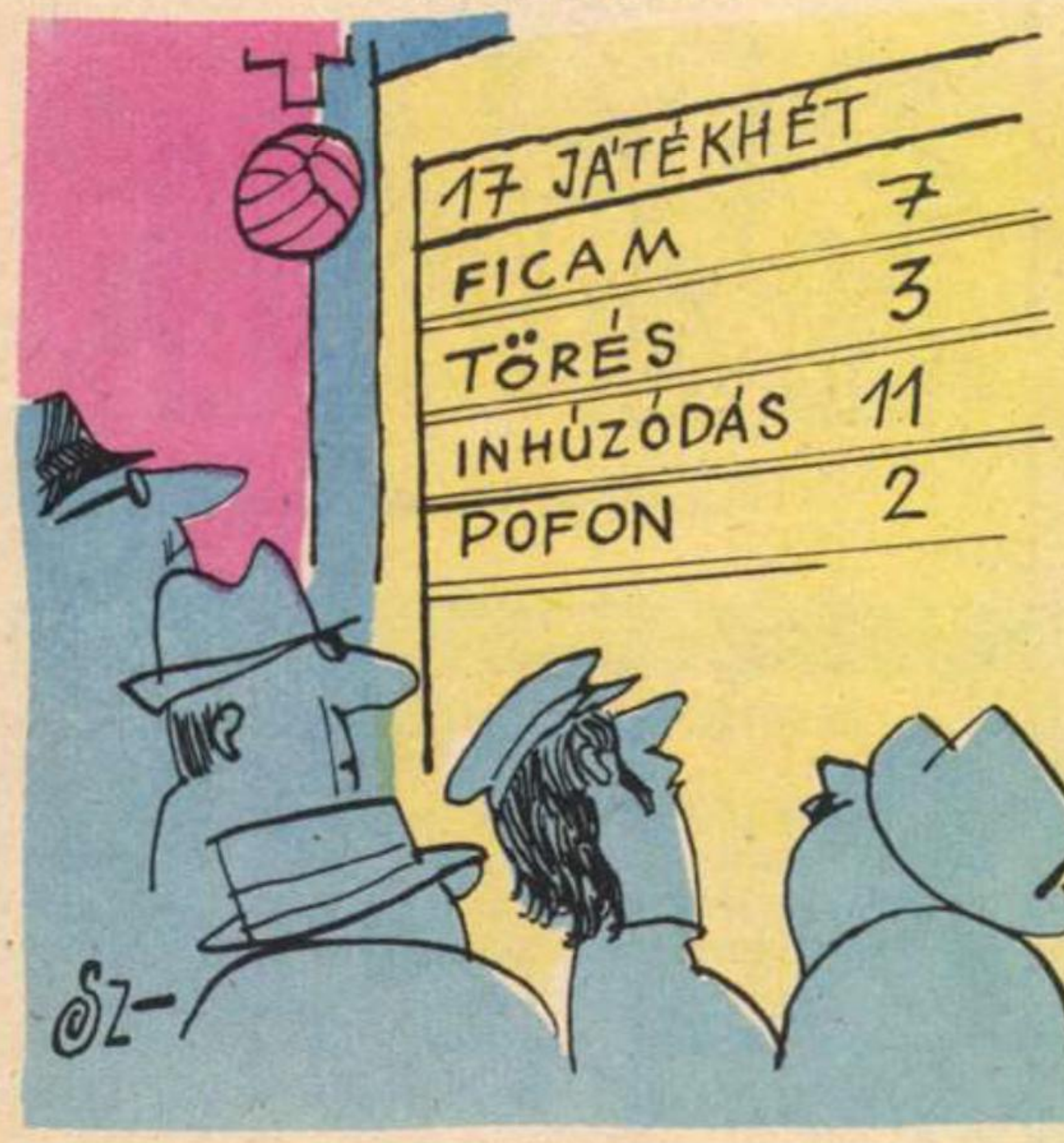

TÁJÉKOZÓDÁS

Hegedűs István rajza

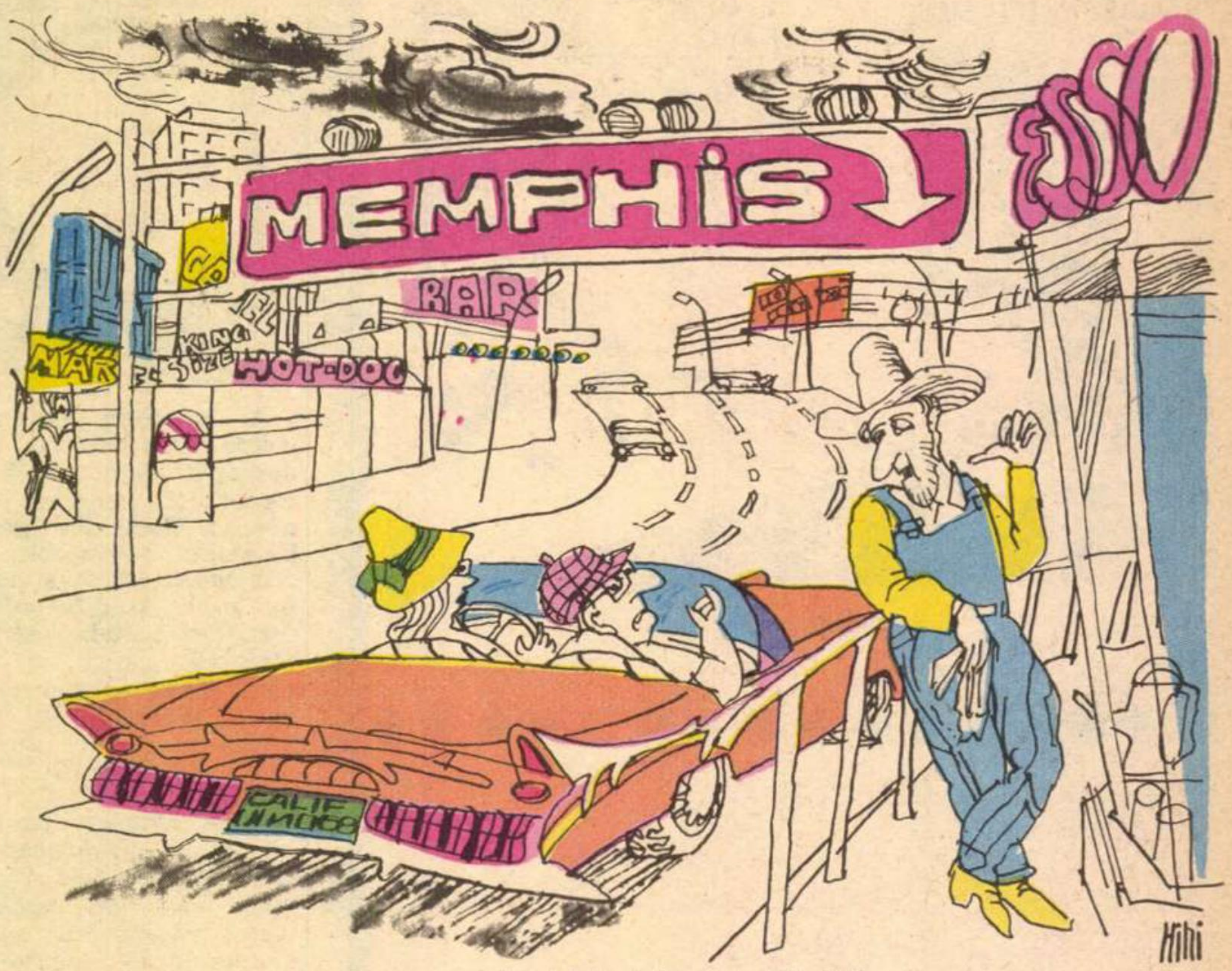

– Hol találunk itt egy szállodát?
– Egy puskalövésnyire!...

Pesti tudósítónktól

Utastársaim nevében arra kérem az Autóbusz labdarúgó-csapatát, hogy próbálja magát egy kicsit összeszedni. Hétről hétre olvassuk a buszok hirdetései között a jelszót: „Hajrá, Autóbusz!” Fegyelmezett utasok módjára szurkolunk az Autóbusznak, és mi az eredmény? Több vereség, mint győzelem.

Egyszóval — hajrá, Autóbusz!

*

A krimi-láz egyik vitatható megnyilvánulása az a „krimi-pisztoly”, amelyet egy trafik kirakatában láttam. Kedves kis hangtompítós gyermekjáték.

Nemsokára talán megjelenik a kereskedelemben a játék-orgyilok is?

*

Azok, akikben a legkisebb kételkedés élt azirant, hogy korunk a tudomány százada, az olcsó könyvvásár idején elszégyellhették magukat. A leszállított árú könyvek sztárja Jánossy Lajos és Elek Tibor könyve volt, „A relativitáselmélet filozófiai problémái”. Ezt a könyvet már az első órákban szétkapkodták, s később nemhogy leszállított áron, de még felárral sem lehetett kapni. Ekkora tudományos igényre még a könyvterjesztők sem számítottak. Dúskálni lehetett a szerelmes versekben, a kalandregényekben, az izgalmas színdarabokban. E sorok írójának leszállított áru könyvét úgy hajigálták a vevők után. Mindhiába, a fogyasztóközönség a relativitáselmélet filozófiai problémái után vágyakozott.

A kor szavának engedve legközelebbi kötetemet a kvantum-mechanikának szentelem.

f. l.

RÉBUSZ

15. sz. képrejtvényünk megfejtése:

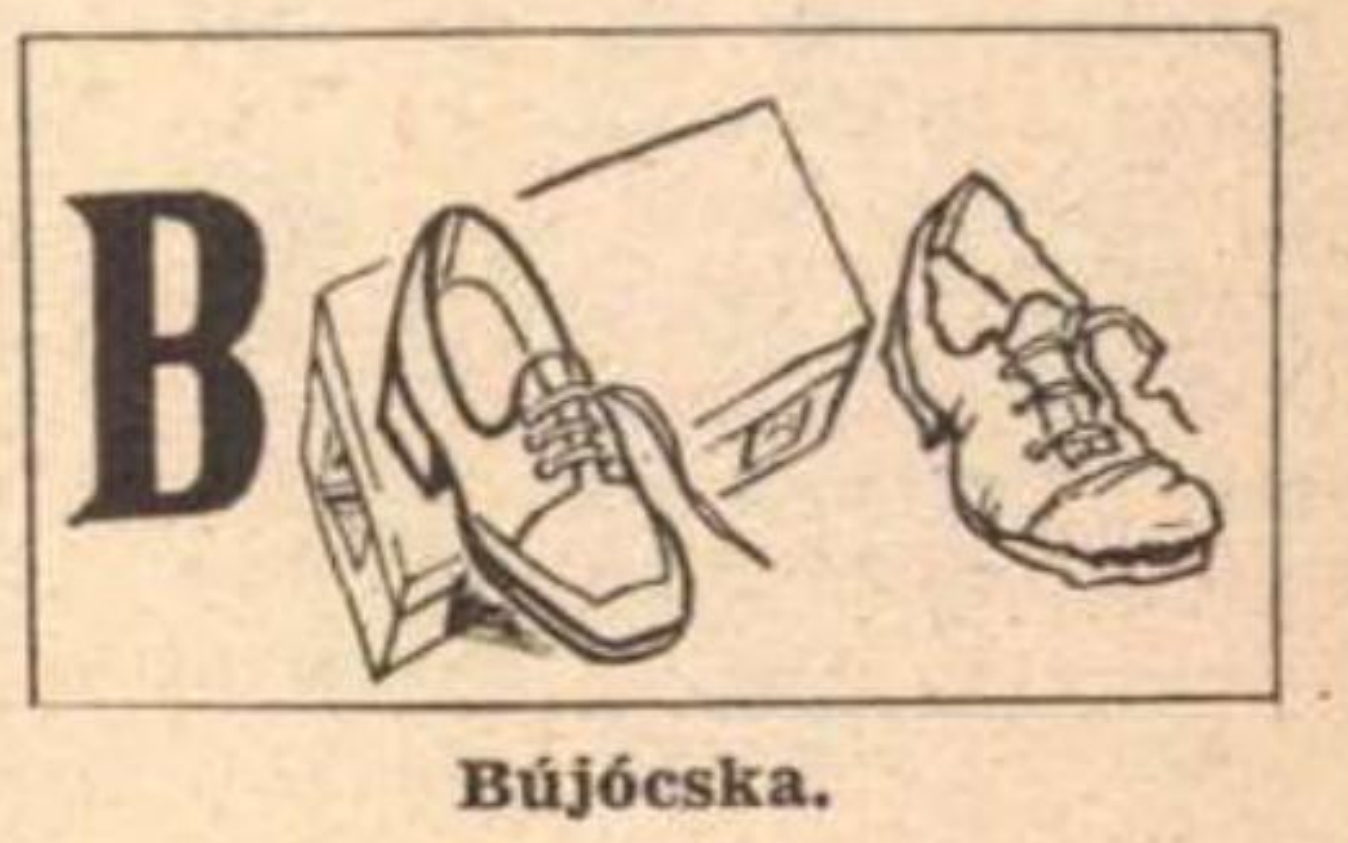

Bújócska.

A három 100 forintos díjat a következők nyerték:

Tóth Sándor, Villány, Petőfi u. 3.
Dr. Tost Béla, Budapest, XI., Radvány u. 33.
Baranyay Zsófia, Budapest, XII., Pagony u. 7/a.

17. SZ. KÉPREJTVÉNY

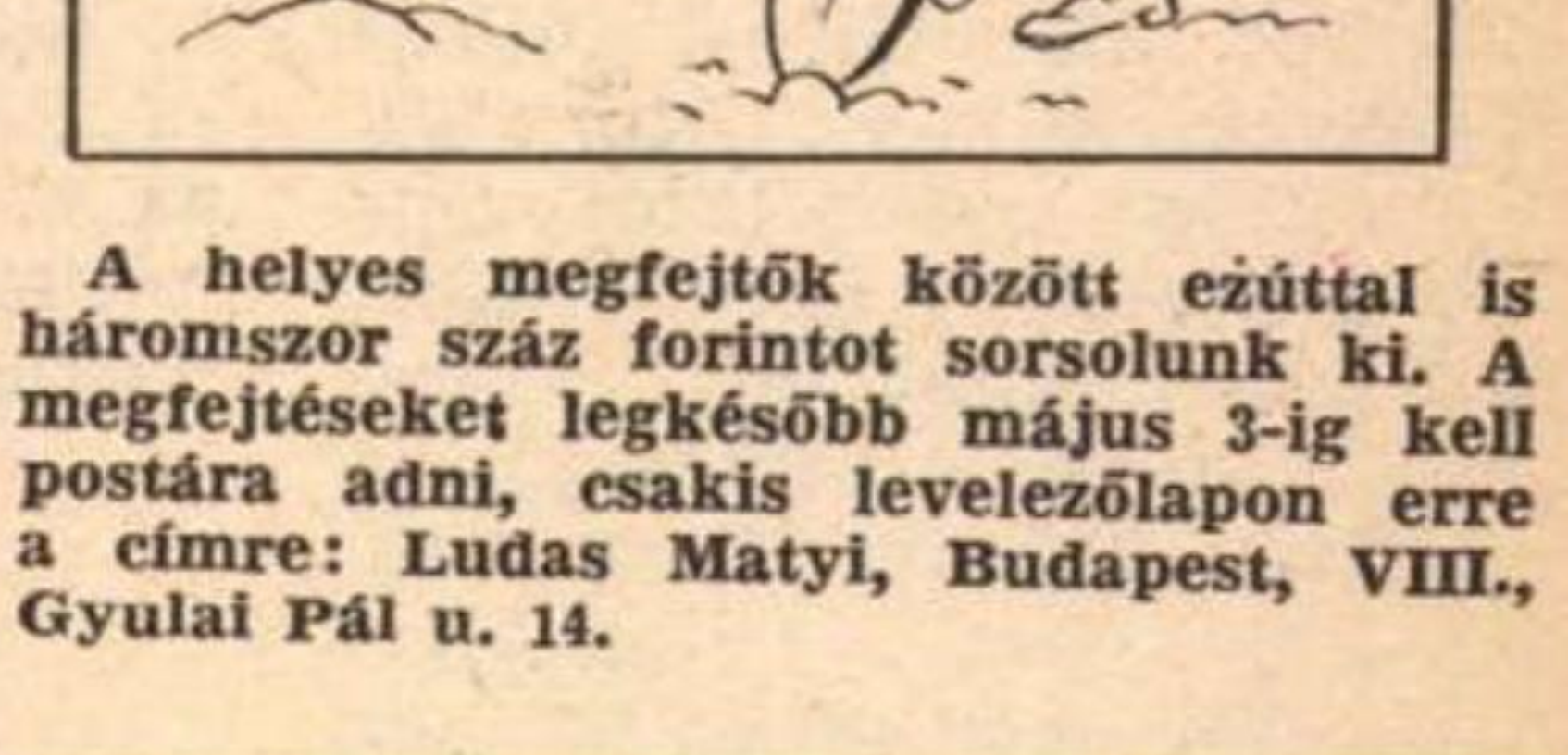

A helyes megfejtők között ezúttal is háromszor száz forintot sorsolunk ki. A megfejtéseket legkésőbb május 3-ig kell postára adni, csakis levelezőlapon erre a címre: Ludas Matyi, Budapest, VIII., Gyulai Pál u. 14.

Beküldött rajzokra és kéziratokra csak akkor válaszolunk, ha azokat figyelemre méltóknak találjuk. A válasz nélkül hagyott küldemények megőrzésére nem vállalkozhatunk.

LUDAS MATYI — SZATIRIKUS HETILAP
Főszerkesztő: Tabi László — Szerkesztő: Földes György — Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat — Felelős kiadó: Csollány Ferenc — Szerkesztőség: Budapest, VIII., Gyulai Pál utca 14. — Tel.: 335—718. — Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Tel.: 343—100, *142—220. — Árusítja a Magyar Posta — INDEX: 25.504
Készült ofszet rotációs eljárással, Ultraset 72-es gépen a Zrínyi Nyomdában — 68.01445/2 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. — F. v.: Bolgár Imre